

நியூ செஞ்சுரியின்

2 ந்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

New Centurian Ungal Noolagam (Tamil English - Bilingual Monthly)

மலர் : 19 Vol : 19	இதழ் : 03 Issue : 03	www.ncbhpublisher.in	ஜூன் 2026 June 2026	விலை } Price } ₹ 45/-	ஆண்டு சந்தா } Annual Subscription } ₹ 540/-
-----------------------	-------------------------	----------------------	------------------------	--------------------------	--

என்.சி.பி.எச். பவள விழா
1951 – 2025

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 210/-

₹ 165/-

₹ 110/-

₹ 300/-

₹ 165/-

₹ 120/-

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்டகோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410 | www.ncbhpublisher.in | info@ncbh.in

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் அனைத்து கிளைகளிலும் மற்றும் புத்தகக் கண்காட்சி அரங்குகளிலும் கிடைக்கும்.

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2057

மலர் - 19 இதழ் - 03 - ஜூன் 2026

ஆசிரியர்

த. ஸ்டாலின் குணசேகரன்

ஆசிரியர் குழு

க. சந்தானம்

பேராசிரியர் ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

முனைவர் ச. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

முனைவர் ந. முத்துமோகன்

முனைவர் மு. இராமசுவாமி

முனைவர் நா. இராமச்சந்திரன்

முனைவர் பா. ஆனந்தகுமார்

முனைவர் ஞா. ஸ்டீபன்

ப. கு. ராஜன்

முனைவர் இரா. அறவேந்தன்

முனைவர் இரா. காமராசு

முனைவர் உ. அலிபாவா

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142). ஜானி ஜான்கான் ரோடு.

இராயப்பேட்டை. சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com

இணைய தள முகவரி: www.ncbhpublisher.in

தனி இதழ் ₹ 45. 00. ஆண்டு சந்தா ₹ 540. 00

மாணவர்களுக்கு ₹ 500. 00

ஆயுள் சந்தா ₹ 5400. 00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050. 00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c. No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

ஆசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ், (பி) விட.,

41-பி. சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்.

அம்பத்தூர். சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

1	என்.சி.பி.எச். பவள விழா ஆசிரியர் குழு	04
2	இந்தியப் பண்புகளுடனான ஃபாசிசம் ப.கு.ராஜன்	06
3	அண்ணல் அம்பேத்கரின் பொருளாதார ஆய்வுகள் மா.சிவகுமார்	11
4	பிரான்ஸ் காஃப்கா மற்றும் மேக்ஸ் ப்ரோட் உலகம் போற்றும் இலக்கிய நட்பு அஜயன் பாலா	17
5	தமிழின் காலப்பெட்டகம் ஓளவையின் செந்தமிழ்ப் புதையல்! இரா.மோகனசுந்தரம்.....	21
6	உள்ளத்தின் ஒலியை ஓவியமாக்கிய கலைஞன் ஆன்டன் செக்காவ் பாரதிபாலன்	26
7	சிற்பியின் கவிதை மரம் முனைவர் இ.சுந்தரமூர்த்தி	35
8	சாதியும் கலையும் ஓர் ஆட்டக் கலைஞனின் பயணத்தை முன் வைத்து இரா. காமராசு	41
9	உழைப்பின் போக்கில் பரிணமித்துச் செல்லும் மொழி அ.கா.ஈஸ்வரன்	47
10	செழித்தோங்கிக் கிடக்கிறது மனங்கவர்ந்த நாடோடி எனும் கனிச் சோலை! சா. ஜெயராஜ்	51
11	முதிர்ந்த கவிக்குழந்தை தோழர் தமிழ் ஒளி முனைவர் பா.வைஞ்சியம்மாள்	55
12	நவீன அறிவியலும் ஆணாதிக்கமும் வெ.ரேவதி & முனைவர் து. மேஷாக்	59
13	பழங்குடியினர் வாழ்வியலின் விடிவெள்ளி பிலோ இருதயநாத் முனைவர் வே. நிர்மலர் செல்வி.....	63
14	பாசாங்குக்காரர்களைக் கட்டிவைத்து அடிக்கும் கவிதைகள் சுப்பிரமணி இரமேஷ்.....	67
15	யாராலும் கவனிக்கப்படாத எழில்மிகு கள்ளிப்புக்கள் இரா. தனலட்சுமி.....	71

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்

தொழர் ம. சிங்காரவேலர்
நினைவு நூலகம்

என்.சி.பி.எச். பவள விழா

நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனம் 1951ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் ஒன்றாம் தேதி தொடங்கப்பட்டுள்ளது. எழுபத்தைந்து ஆண்டுகள் நிறைவு பெற்று விட்டன.

தமிழ்ப் பதிப்புலக வரலாற்றில் என்.சி.பி.எச்.சின் பங்களிப்பு ஆழமானது; தனித்தன்மை வாய்ந்தது. சமூக முன்னேற்றம் – மாற்றம் என்ற உயரிய இலட்சியத்தோடு தொடங்கப்பட்ட பதிப்புப் பயணம்.

இந்நிறுவனத்தைத் தொடங்கியவர்களும் இதில் பணியாற்றியவர்களும் அர்ப்பணிப்பு உணர்வோடும் சமுதாய நோக்கத்தோடும் அல்லும் பகலும் தங்களது அயராத உழைப்பைச் செலுத்தியுள்ளனர்.

தொடக்கக் காலத்தில் சோவியத் நாட்டில் அச்சடிக்கப்பட்ட தரமான தமிழ் நூல்களை மிகக் குறைந்த விலையில் தமிழ்நாட்டின் மூலை முடுக்கெங்கும் எடுத்துச் சென்று ஓர் அறிவுப்புரட்சிக்கே அடித்தளமிட்ட நிறுவனம் என்.சி.பி.எச்.

புத்தக விற்பனையகமாகத் தொடங்கப்பட்டு விதவிதமான நூல்களை அடுத்தடுத்த நகரங்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் எடுத்துச்

சென்றுவழிகாட்டியவர்களின் இலட்சியநோக்குடனான திட்டமிடலாலும், பணியாற்றியோரின் சமூக உணர்வுடன் கூடிய செயற்பாட்டாலும் புத்தக விற்பனையில் புத்தெழுச்சியை ஏற்படுத்தியது, என்.சி.பி.எச். மிக விரைவில் இந்நிறுவனம் ஒரு புதிப்பகமாகவும் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்றது.

சமூக மாற்றத்திற்கு நெம்புகோல்களாகத் திகழும் அரசியல், பொருளாதாரம், தத்துவம், வரலாறு, அறிவியல், இலக்கியம் உள்ளிட்ட நூல்களையும் மக்களுக்கு மிகவும் பயன்படும் மருத்துவம், தொழில்நுட்பம், கல்வி, பொதுஅறிவு, வாழ்வியல், மொழிப்பயிற்சி, விளையாட்டு, குழந்தை இலக்கியம் உள்ளிட்ட நூல்களையும் வித்தியாசமான தலைப்புகளில் அதிக எண்ணிக்கையில் புதிப்பித்த நிறுவனம் என்.சி.பி.எச். புதிப்பகமாகவும் விற்பனையகமாகவும் விளங்கியதாலும், மக்களின் வாசிப்புப் பழக்கத்தை மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற இலட்சியத்துடன் உயிரோட்டமாகச் செயல்பட்டதாலும், வணிக நோக்கோடு அல்லாமல் சமூக மாற்றத்திற்கு வித்திடுபவை புத்தகங்கள் என்ற உணர்வுடன் செயல்பட்டதாலும் தமிழக மக்களின் உள்பூர்வமான அங்கீகாரத்தையும் ஆதரவையும் பெற்ற நிறுவனமாக வளர்ந்தது.

விற்பனையகம், புதிப்பகம் என்று பயணித்த நிறுவனம் நியூ செஞ்சுரி பிரிண்டர்ஸ் என்ற புத்தகங்களை அச்சிட்டுக்கொள்கிற அடுத்த நிலைக்கு உயர்ந்தது. அண்ணா சாலையில் அச்சகம் தொடங்கப்பட்டது.

நிறுவன விரிவாக்க முயற்சியாக அம்பத்தூர் தொழிற்பேட்டையில் 1971ஆம் ஆண்டு இரண்டரை ஏக்கர் நிலம் வாங்கப்பட்டு அங்கு நவீன இயந்திரங்களைக் கொண்ட அச்சகமும், புத்தகங்களைப் பாதுகாக்கும் இடங்களும் செயல்பட வழிவகைகள் செய்யப்பட்டன. 1977இல் நிறுவனத்தின் தலைமையகமே அம்பத்தூரில் செயல்படத் தொடங்கியது.

தமிழ்நாட்டில் புத்தகக் கண்காட்சி என்ற ஒரு கலாசாரத்திற்கு அடித்தளமிட்டது என்.சி.பி.எச். என்றால், அதில் மிகையில்லை. மக்களுக்கு நூல்களின் மீதும் வாசிப்பின் மீதும்

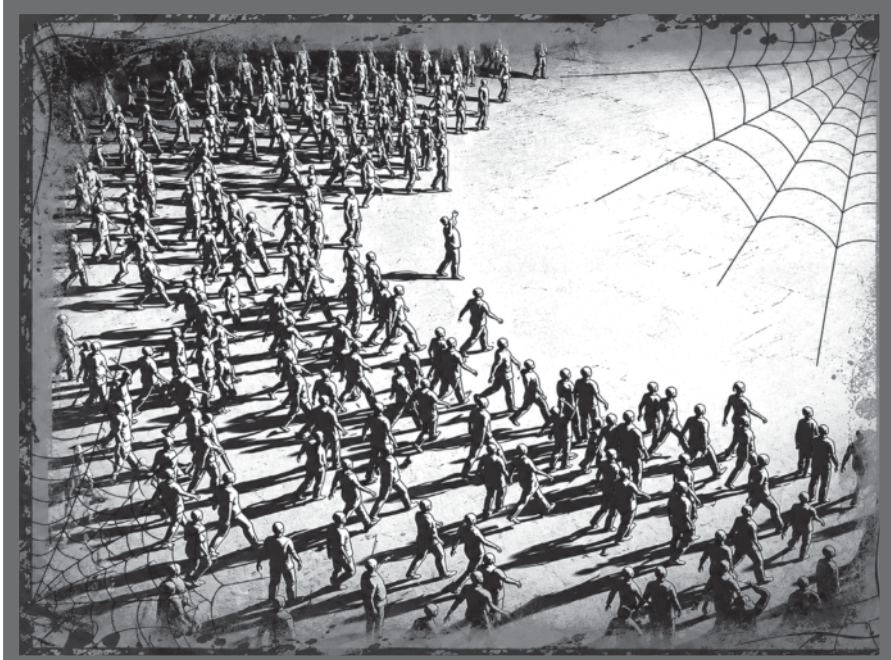
நாட்டம் இல்லை என்று புலம்பிக் கொண்டிருக்காமல் மக்களை நோக்கி நூல்களை அரிதின் முயன்று எடுத்துச் சென்று புத்தகங்களின் மீது ஈடுபாட்டை உருவாக்கும் நோக்கில் விதவிதமான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு அவற்றில் வெற்றி கண்ட நிறுவனம் என்.சி.பி.எச்.

அறிவார்ந்த சமூகத்தில்தான் நல்ல அரசியல் முகிழ்க்கும்; வாசிக்கும் மக்கள்தான் யோசிப்பர்; மக்களை சுயமாக சிந்திக்கத் தூண்டும் ஆற்றல் மகத்தான நூல்களுக்கே உண்டு என்பதில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடன் அறிவுப் பயணத்தைத் தொடங்கிய என்.சி.பி.எச். எழுபத்தைந்தாவது ஆண்டை நிறைவு செய்துள்ளது.

இந்நிறுவனத்தின் வளர்ச்சிக்கு உழைத்தோர், உதவியோர், உடனிருந்தோர், ஒத்துழைத்தோர் அனைவரும் மிகுந்த பாராட்டுக்குரியவர்கள்; நன்றிக்குரியவர்கள்.

இந்நிறுவனத்தின் பவளவிழா நிறைவை எழுச்சிமிகு நிகழ்வாக்குவோம்! எழுபத்தைந்தாண்டு கால அறிவுப் பயணத்தை ஆவணப்படுத்துவோம்! எந்த இலட்சியத்திற்காக இந்த நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டதோ அந்த உன்னத இலட்சியம் ஈடேற தொண்டீழியம் தொடரட்டும்! அறிவார்ந்த தமிழகம் மலரட்டும்!

- ஆசிரியர் குழு

இந்தியப் பண்புகளுடனான ஃபாசிசம்

எம். என். ராய் - இந்தியாவின் முதல் கம்யூனிஸ்ட். இந்திய பொதுவுடமை இயக்கத்தின் நூற்றாண்டுக் கொண்டாட்டங்களின் போது அதிகம் பேசப்பட்டு இருக்க வேண்டியவர். ஆனால் பேசப்படவில்லை என்பது வருத்தம் தரும் ஏதார்த்தம். அதனால் அவருக்கு ஏதும் இழப்பில்லை. உருது மொழியின் மகாகவி ஃபெய்ஸ் அஹ்மத் ஃபெய்ஸ் அவர்களின் கவிதை ஒன்று உண்டு.

ப.கு.ராஜன்

இறுதி மடல்

ஒரு தினம் வரும்
விரைவில்
ஒரு தினம் வரும்
அன்று
பயனற்ற என் வாழ்வு முடிவுக்கு வரும்

.....
.....
என் சாவுக்கு வருந்தி
நீ துக்கத்தில் மூழ்கலாம்
என் கல்லறையில்
வசந்தத்தின் மலர் தூவி
கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்தலாம்
அல்லது
என் கல்லறைக் கல்லில்
உன் காலடி மலத்தைத் துடைத்து விட்டு
என் பைத்தியக்கார நம்பிக்கைகளை
நினைவு கொண்டு சிரிக்கலாம்
நீ சிரித்தாலும்
அமுதாலும்

செய்வதறியாது திகைத்தாலும்
நான் அசையப் போவதில்லை
மண்ணிற்குள் ஆழப் புதைந்து கிடக்கும்
நான் அசையப் போவதில்லை
- ஃபெய்ஸ் அஹ்மத் ஃபெய்ஸ்

(The Unicorn and the dancing girl - 1988)

உருது மூலம் வெளிவந்த ஆண்டு குறித்த தகவல்
இல்லை

தமிழில் : ஃபெய்ஸ் அஹ்மத் ஃபெய்ஸ் கவிதைகள்
- ப.கு.ராஜன்

கொண்டாடினாலும் கொண்டாடாவிட்டாலும்
அவர் அசையப் போவதில்லை. அவர்
புகழுக்கும் பிரபல்யத்துக்கும் ஆசைப்பட்டு
எதுவும் செய்தவர் அல்லர். ஆனால் அவரைப்
போல, சிங்காரவேலரைப் போல இந்தியாவின்
தனித்துவமான நிலைகளைப் பற்றிய சரியானதும்
வரலாற்றுப் பூர்வமானதும் அறிவியல்
பூர்வமானதுமான புரிதல் கொண்டவர்களின்
எழுத்துக்களை, சிந்தனைகளைப் போதுமான
அளவு ஊன்றி கற்காததால் இந்தியாவின் இடதுசாரி
இயக்கம் இழந்தது ஏராளம். ஏன்? எப்படி?
என்று விவாதிக்க முற்பட்டால் இந்த நூல்
அறிமுகமும் பரிந்துரையும் அளிக்கும் பக்க
வரம்புகள் மீறப்பட்டுவிடும். எனவே அதனை
வேறொரு சந்தர்ப்பத்திற்கு ஒத்திவைப்போம்.
நூலின் கருப்பொருளான ஃபாசிசம் பற்றிய அவரது
எழுத்துகள் குறித்து சற்று காண்போம்.

நரேன் பட்டாச்சாரியா என்ற இயற்பெயர்
கொண்ட எம்.எண். ராய் அவர்களால் 1933-35 ஆம்
ஆண்டுகளில் சிறையிலிருந்து போது எழுதப்பட்டு
1936-ல் அவராலே செம்மைப்படுத்தப்பட்டு 1938
ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்ட “பாசிசம்: அதன்
தத்துவம், முன்மொழிவுகள், மற்றும் நடைமுறை
(Fascism: Its Philosophy, Profession and Practice)”
என்ற ஆங்கில நூலின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பே
இந்நூல்.

நூலை அருமையாக மொழிபெயர்த்துள்ள
தோழர் வெ.கோவிந்தசாமி, நூலின் காலப்
பொருத்தமும் முக்கியமும் உணர்ந்து இதனை
முதலில் பதிப்பித்த விடியல் பதிப்பகத்தினர்,
சுற்றோட்டத்தில் இல்லையென்பதை உணர்ந்து
இந்த இரண்டாம் பதிப்பைக் கொணர்ந்த
பரிசல் பதிப்பகத்தினர், நூலுக்கு ஒரு நல்ல
முன்னுரையளித்ததோடு எம்.என். ராய் குறித்தும்
ஒரு நல்ல அறிமுகம் எழுதியுள்ள தோழர்

அ. மார்க்ஸ் ஆகியோர்
எல்லாம் நம் நன்றிக்கும்
பாராட்டுகளுக்கும்
உரியவர்கள்.

"ஃபாசிசப்
பயங்கரவாதம், அரசியல்
களத்தோடு நின்று
விடவில்லை. மக்களின்
மத வாழ்க்கையையும் இது
விட்டு வைக்கவில்லை.
ஹிட்லர் பதவிக்கு வந்த
நேரத்தில் ஜெர்மன்
புரோட்டஸ்டான்ட்
தேவாலயத்தின்
தலைவராக மிகப்
பிரபலமான ஒருவர்
இருந்தார். அவர் பெயர் பிஷப் பட்டியல் ஸ்விங்.
இவர் முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட நவீன
மத குருவாக இருந்தார். அவர் ஃபாசிசத்தை
ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. உண்மையான
கிறிஸ்தவ பக்தியாலும் அருட்குணத்தாலும் உறுதி
செய்யப்பட்ட இவரது ஜனநாயக உறுதிப்பாடு,
'ஏழைகளின் பிஷப்' என்ற பெயரை இவருக்குப்
பெற்றுத் தந்தது. இம்மாதிரியான ஒரு மனிதர்
ஜெர்மன் கலாசாரத்தை ஆரியமயப்படுத்துவதை
ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது...

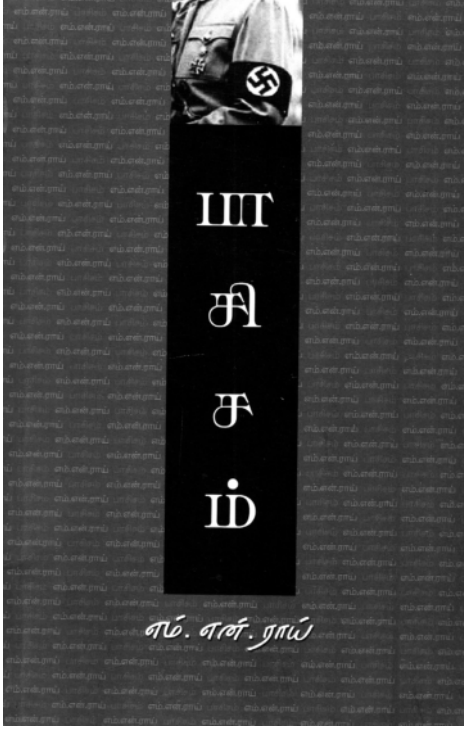
... மத அமைப்பில் உள்ள உயர் பதவிக்கு
நடந்த தேர்தலில் இவரைப் தோற்கடிக்க
பயங்கரவாதம், அடக்குமுறை, அவதூறு போன்ற
வழிகளை [ஃபாசிஸ்டுகள்] மிகத் திறமையாகப்
பயன்படுத்தினர்.

மக்கள் தொகையில் பெரும்பான்மையினரான
தொழிலாளர் வர்க்கம், இது ஒரு மதத் தேர்தல்
என்பதால் அலட்சியம் காட்டினர். ஆகவே
பார்சிஸ்டுகள் நிறுத்திய வேட்பாளர் வெற்றி
பெறுவது உறுதியாகியது. உண்மையான பிஷப்பை
அகற்றி அவ்விடத்தில் ஹிட்லரின் அடிவருடியை
அமர்த்துவதற்கு தேர்தலில் இவர்கள் ஒரு
முழுக்கத்தை வைத்தனர்; அது, "நாங்கள் இயேசு
கிறிஸ்துவின் புயல் படையினர்" என்பது ஆகும்.

....தேர்தல் பிரசாரத்தின் போது ஹிட்லர்,
"தேவாலயத்தைக் காப்பாற்றாத ஓர் அரசாங்கம்
பயனற்று" என முழங்கியதன் மூலம் ஃபாசிச
சர்வாதிகாரியின் ஆன்மீக உணர்வை வெளிப்படுத்திக்
காட்டினார்....

எம். என். ராய்

பாசிசக் காட்டு மிராண்டித்தனங்களுக்கு தெய்வீக ஒப்புதலை பெற ஒரு புதிய தேவாலயம் உருவாக்கப்பட்டது. சகல வல்லமையும் பெற்ற அரசின் ஆன்மீக ஆயுதம் இது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. பண்டைய ஆரிய உணர்வோடு தர்மத்தைப் பாதுகாப்பது, பாசிச அரசின் கடமைகளில் ஒன்றாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது... பயங்கரவாதம், வன்முறை, அவதூறு போன்றவற்றின் மூலம் பிரபல கிறிஸ்தவத் தலைவருக்கு எதிராகப் பெற்ற வெற்றியை ஹிட்லரின் அடிவருடிகள், "கடவுள் செய்த அற்புதம்" என அறிவித்தனர். பூமியில் உள்ள பாசிச அரசின் சொர்க்கத்தில் ஒவ்வொரு செயலுமே அற்புதம்தான்."

'என்ன இது? இந்திய 'சங்கி பைல்ஸ்' திரைப்படத்தின் ஜெர்மன் டப்பிங் பதிப்பின் கதை போல இருக்கின்றதே?!' என்கின்றீர்களா? ஆம்! 'இரண்டும் ஒரே டெம்ப்ளேட்டா? அவர்களைப் பார்த்துதான் இவர்கள் கற்றுக் கொண்டார்களா? என்கின்றீர்களா?' இல்லை! இவர்களைப் பார்த்துதான் அவர்கள் கற்றுக் கொண்டார்கள் என்கின்றார் எம்.என்.ராய்! எப்படி? மேலே படியுங்கள்.

இன்றைக்கு பாசிசம் பற்றி பெருமளவிற்குப் புரிதல் இருப்பதாக கருதப்படுகின்றது. அதன் தோற்றம், அதன் கருவிகள், இயங்கு விதம், வெவ்வேறு தேசங்களில் அதன் வெவ்வேறு

வகையான தோற்றங்கள் என்பவை குறித்து எல்லாம் சரியான புரிதல் இருப்பதாகக் கூற முடியவில்லை. ஆனால் அது ஒரு மோசமான கோட்பாடு, அணுகுமுறை, நடைமுறை என்ற புரிதல் பரந்துபட்ட அளவில் இருப்பதில் சந்தேகம் இல்லை. சொல்லப்போனால், தமக்குப் பிடிக்காத எதனையும் பாசிசம் என்றும் பிடிக்காத நபர்களை பாசிஸ்ட் என்றும் - அந்தப் பதம் ஒரு கெட்ட வார்த்தை போல, ஒரு வசவுச்சொல் போல பயன்படுத்தப்படுவதை அறிவோம். ஆனால் பாசிசம் வெகு வேகமாக பரவி வந்த முதலாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய ஆண்டுகளில் அந்தத் தெளிவு இல்லை. ஃபாசிஸ்டுகளைப் பார்த்து 'நீங்கள் நல்லவரா? கெட்டவரா?' எனக் கேட்கும் அப்பாவித் தனத்தோடுதான் பெரும்பாலான இடதுசாரிகளே இருந்தனர். ஏனெனில், உலக முதலாளித்துவம் நெருக்கடியில் இருந்த அந்த காலகட்டத்தில் ஃபாசிசம் சோசலிஸ அரிதாரத்தோடு வந்தது.

இத்தாலியின் பெனிட்டோ முசோலினி இத்தாலியின் சோசலிஸ்ட் கட்சியில்தான் தனது அரசியல் பணியைத் தொடங்கினார். அவர் ஒரு முக்கியமான மார்க்சிஸ்ட் என்று கருதப்பட்டவராக இத்தாலிய சோசியலிஸ்ட் கட்சியின் அதிகாரபூர்வமான இதழான அவந்தி (Avanti) இன் ஆசிரியராக இருந்துள்ளார்

ஜெர்மனியிலும் ஹிட்லரின் கட்சி, தன்னை 'தேசிய சோசியலிஸ்ட் தொழிலாளர் கட்சி' என அழைத்துக் கொண்டதுடன் தீவிர முதலாளித்துவ எதிர்ப்பு வாய்ச் சவடால்களை அடித்து வந்தது. எனவே, ஐரோப்பியத் தொழிலாளர் வர்க்கமும் இடதுசாரிகளும் அறிவாளுமைகளுமே புரிந்து கொள்ள இயலாமல் மயக்கம் கண்டனர். ஆனானப்பட்ட ஸ்டாலினும் மூன்றாம் அகிலமுமே, ஜெர்மன் சமூக ஜனநாயக கட்சியினர் (SPD) ஃபாசிஸ்டுகளைக் காட்டிலும் மோசமானவர்கள் என்றதொரு கோட்பாட்டை கூறினர். அதனால் ஜெர்மன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (KPD), ஜெர்மன் சமூக ஜனநாயக கட்சி (SPD) உடன் எந்தவித ஓட்டும் உறவும் கொள்ளக்கூடாது - அன்னந் தண்ணி புழங்க கூடாது - என்று தடுத்தனர்.

அதனால், அந்தக் காலகட்டத்தில் எப்போதும் சுமார் 10-15% வாக்குகள் பெற்று வந்த ஜெர்மன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (KPD), சுமார் 20-25% வாக்குகள் பெற்று வந்த ஜெர்மன் சமூக ஜனநாயகக் கட்சி (SPD) ஆகியவை 1932 இல் தனித்தனியாய்த்

தேர்தலைச் சந்தித்தனர். இவர்களோடு இணைந்து அரசு அமைத்திருக்கக்கூடிய இன்றைய 'கிறிஸ்துவ ஜனநாயகக் கட்சியின்' முந்தைய வடிவான தாராளவாத முதலாளித்துவ ஜனநாயகக் கட்சியும் தனித்துப் போட்டியிட்டது.

தேர்தல் மிகவும் மோசடியாக நடைபெற்றது. இரண்டு இடதுசாரிக் கட்சிகளின் பெரும்பான்மையான தலைவர்கள் சிறையில் இருந்தனர்; அல்லது தலைமறைவாய் இருந்தனர். இந்தக் கட்சிகளுக்கு வாக்களிப்பவர்களே அச்சமின்றி வாக்களிக்கும் நிலை இல்லை. இப்படி பல சொல்லலாம். ஆனால் ஒற்றுமையின்மை மிக முக்கியமான காரணங்களில் ஒன்று என்பதை மறுக்க முடியாது. பின்னர் எல்லாம் நடந்து, காலம் போன காலத்தில்தான் ஸ்டாலினும் அகிலமும் 'பாப்புலர் ஃபிரெண்ட்' கன எல்லோரையும் இணையக் கூறினர்.

ஆகப்பெரிய கட்சியாக உருவெடுத்த ஹிட்லர் தலைமையிலான நாஜிக் கட்சி 33% வாக்குகள் பெற்றது. யாருக்கும் பெரும்பான்மை இல்லாத நிலையில் 30 ஜனவரி 1933 அன்று ஹிட்லர் சான்சலராக (பிரதமர் போன்ற பதவி) பதவியேற்றார். அன்றைக்கு ஜெர்மனியின் அதிபராக இருந்த ஹிண்டன்பர்க், ஜெர்மன் நாட்டின் பெருமுதலாளித்துவத்தின் அழுத்தம் காரணமாகத்தான் இதனை ஒத்துக்கொண்டு ஹிட்லருக்குப் பதவி பிரமாணம் செய்து வைத்தார். பின்னர் நடந்தது சோகமானதும் பயங்கரமானதுமான வரலாறு.

ஃபாசிஸம் குறித்தான சரியான புரிதலோடு, முதன்முறையாக அறிவியல்பூர்வமாக அதனை வரையறுத்து விளக்கியவர்கள் இருவர். ஒருவர் இத்தாலிய கம்யூனிஸ்ட்டான பல்மிரோ டோக்கிலியாட்டி; மற்றவர் இந்தியாவின் முதல் கம்யூனிஸ்ட்டான ஆன் எம்.என்.ராய்.

டோக்லியாட்டி, 1935 ஆம் ஆண்டு மாஸ்கோவில் லெனின் பள்ளியின் இத்தாலியப் பிரிவில் ஃபாசிஸம் குறித்து ஆற்றிய உரைகளே, ஃபாசிஸம் குறித்த சரியான புரிதலை முதன்முதலில் உருவாக்கின. அவரது உரைகள் 'ஃபாசிசம் குறித்த விரிவுரைகள்' என்ற பெயரில் தமிழில் என். சி. பி.ஹெச்.வெளியீடாக வந்துள்ளது. அவருக்கு இருந்த வாய்ப்புகள், வசதிகள் இல்லாமலேயே கான்பூர், பரெய்லி சிறைகளின் கொடுமையான

சூழலில் மோசமான உடல்நிலையோடு போராடிக் கொண்டே எம்.என்.ராய் எழுதியதே இந்நூல். இருவருமே தத்தமது புரிதலில் சுதந்திரமாக எழுதியவை. ஃபாசிசத்தால் உயிருக்கு அபாயம் ஏற்பட்டவர்கள்; அதிலும் எம்.என்.ராய் ஒரு புறம் ஃபாசிஸ்டுகளாலும், மறுபுறம் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தாலும் தேடப்பட்டு நாடு நாடாய் ஓடியவர். அதனால் இருவருமே சொந்த அனுபவம், திறமையான கோட்பாட்டாக்கத் திறன் கொண்டு எழுதியவை. ஆனால், அடிப்படை மார்க்சிய உலகப் பார்வை என்பதால் ஒன்றுபோல முடிவுகளைக் கண்டடைந்து கூறுவதைக் காணலாம்.

முதலாளித்துவம் தனது உள்ளார்ந்த முரண்பாடுகள் காரணமாக நெருக்கடிக்கு மேல் நெருக்கடி கண்டது. முதலாளித்துவம் தனக்கு முந்தைய முடியாட்சிக்கும் நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கும் எதிரான தனது போராட்டத்தின் போது தனது நலனுக்காக உருவாக்கியதுதான் நாடாளுமன்ற ஜனநாயக ஆட்சி. ஆனால் அதனைத் தொழிலாளர்களும் தமது நலன்களுக்காகப் பயன்படுத்தினர். தன்னுடைய வளர்ச்சி காலத்தில் தொழிலாளி வர்க்கத்தோடு சமரசம் செய்து கொண்டு முதலாளித்துவம் நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தை அனுமதித்தது. முதலாளித்துவம் நெருக்கடிக்கு மேல் நெருக்கடியைச் சந்தித்து தனது அழகல் நிலையை அடைந்தது. அந்த அழகிப்போன முதலாளித்துவத்தின் அரசியல் ஆட்சி அமைப்புதான் ஃபாசிஸம். பெருமுதலாளித்துவ, நிதி மூலதன அடுக்கின் ஏவலர்களே ஃபாசிஸ்டுகள். இதுபோன்ற அரசியல் பொருளாதாரப் புரிதல்கள், டோக்லியாட்டி, எம்.என்.ராய் இருவருக்கும் பொதுவானவை ஆகும்.

ஆனால், ஃபாசிஸ்டுகளின் குறிப்பாக ஜெர்மன் ஃபாசிஸ்ட்களின் நாஜிகளின் கருத்தியல் அடித்தளம் ஷோபனஹவர், நீட்ஷே ஆகியோரின் தத்துவம். அதன் ஆன்மா இந்தியாவின் பிராமண, ஹிந்து தத்துவங்கள் என்பதை எம்.என்.ராய் விளக்குகின்றார். ஹிட்லரின் சமகாலத்தில் அறிவாளுமை தளத்தில் ஃபாசிஸத்திற்கும் நாஜிசத்திற்கும் அதன் ஆரிய மேன்மை, மீ-மனித வழிபாடு, அடக்குமுறைகள், இராணுவ தேசிய வெறி, இனஒதுக்கல், இனப்படுகொலை ஆகியவற்றுக்குக் கருத்தியல், கோட்பாட்டுச் சட்டகம் வழங்கிய ஹென்றி பர்க்சன், வில்லியம் ஜேம்ஸ், ஜான் துவே, ஆல்பர்ட் லிபர்ட்ஸ்,

எமலி லேஸ் பாக்ஸ் போன்றோரின் கருத்தியல் தத்துவக் கட்டமைப்புகளைக் கட்டுடைப்பு செய்து அவர்கள் ஷோபனஹவர், நீட்ஷே ஆகியோரின் கருத்துகளிலிருந்து கடன் பெற்றுள்ளனர் என்பதை வெட்ட வெளிச்சமாக்குகின்றார் எம்.என்.ராய். மேலே கூறிய தத்துவக் கர்த்தாக்கள் அனைவரும் உளமார ஃபாசிஸத்திற்கு உழைத்தவர்கள் என்பது எம்.என்.ராயின் கருத்து அல்ல. அவர்கள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ ஃபாசிஸத்தின் கருத்தியல் கட்டமைப்பிற்கு உதவியுள்ளனர் என்பதே எம்.என்.ராயின் துணிப்பு.

எம்.என்.ராய் இத்தோடு நிறுத்தவில்லை. ஷோபனஹவர், நீட்ஷே ஆகியோரது தத்துவங்களின் வேர் பிராமண இந்துமத வேதாந்தத்தில் உள்ளது என்பதை விளக்குகின்றார். இது ஃபாசிஸம் குறித்த புரிதலின் முழுமைக்கு எம்.என்.ராய் வழங்கிய தனித்துவமான பங்களிப்பு ஆகும்.

அத்தோடு அவர் நிறுத்தி இருந்தால், இன்றைக்கு எம்.என்.ராய் பற்றிய பேச்சும் எழுத்தும் வெறும் வரலாற்றுப் புரிதலுக்கானதாக மட்டுமே இருக்கும். இந்திய, பிராமணத் தத்துவங்களில் தங்கள் உலக நோக்கிற்கான வேர்களைக் கொண்டுள்ள காந்திஜி, விவேகானந்தர், பிபின் சந்திரபால் ஆகியோரது தத்துவ சமுதாய அரசியல் கருத்துகளில் இழையோடி இருக்கும் ஃபாசிஸக் கருத்துக் கூறுகளை, இழைகளை அடையாளம் கண்டு கூறுகின்றார். இவர்கள் எல்லாம் ஃபாசிஸ்டுகள் என்பது அவரது கருத்து அல்ல. ஆனால் இந்தக் கூறுகளை இழைகளை அதன் தர்க்கரீதியான நீட்சிக்கு எடுத்துச் செல்பவர்கள் பாசிஸ்டுகளாக ஆவது நிச்சயம் என்பது அவரது கருத்து.

விவேகானந்தரை இலட்சியப் புருஷராகவும் அவரது கருத்துகளைக் கருத்தியல் சட்டகமாகவும் கொண்ட 'அனுஷீலன் ஸமிதி' நீரோட்டத்தில் வந்தவர்தான் எம்.என். ராய். தலைமுறை தலைமுறையாய் இந்து மத வேதாந்தம் போதித்த பிராமணப் பரம்பரையில் வந்தவர்தான் எம்.என்.ராய். அவர், தான் பிறந்து வளர்ந்து வந்த பாரம்பரியத்தைத் தவறெனக் கண்டபோது எந்தவித சலுகையும் அளிக்காமல் நிராகரித்தார். இதுதான் அவரை சிங்காரவேலர், தந்தை பெரியார் போன்றவர்கள் மிகவும் மதித்த காரணத்தை நமக்குப் புரிய வைக்கின்றது. மகாத்மா காந்தியும் கூட அந்த வேதாந்தத் தடத்தில் முழுமையாய்ப்

பயணிக்கவில்லை என்பதுதான் வரலாறு நமக்குக் காட்டுவது. அவர் அவ்வாறு பயணித்திருந்தால், இந்திய ஃபாசிஸ்டுகளின் துப்பாக்கித் தோட்டாவிற்குப் பலியாகி இருக்க மாட்டார் என்பதையும் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

இந்திய ஃபாசிஸ அமைப்பான ஆர்.எஸ்.எஸ். இன் நிறுவனரான டாக்டர் ஹெட்கேவர் தனது மருத்துவக் கல்வியைக் கல்கத்தாவில் பெற்றவர் என்பது சிலருக்கு மட்டுமே தெரியும். அவர் கல்லூரி மாணவனாக இருந்த காலத்தில் விவேகானந்தரையும் வேதாந்தத்தையும் போற்றிய அனுஷீலன் ஸமிதியில்தான் உறுப்பினராக இருந்து தனது தத்துவ உலகப் பார்வைச் சட்டகத்தைப் பெற்றார் என்பது பலருக்கும் தெரியாதது.

ஆம், இந்தியாவின் முதல் கம்யூனிஸ்ட்டும் இந்தியாவின் முதல் சங்கியும் தாங்கள் வாழும் சமூகம், நாடு, உலகு குறித்த பார்வையைப் பெறத் தொடங்கிய தொட்டில் ஒன்றுதான். ஆனால் அவர்கள் வாழ்நாளில் என்னவாக ஆனார்கள் என்பதைப் பாருங்கள்.

இந்திய ஃபாசிசம் அதற்கென்று தனித்துவமான பண்புகளைக் கொண்டது. பிராமண வேதாந்த உலக நோக்கும் அதன் அடிப்படையான அரசியலுமே அதன் தனித்துவமான பண்பு. இந்திய ஃபாசிஸ எதிர்ப்பும் அதற்கான தனித்துவப் பண்புகளுடன் இருந்தால் மட்டுமே வெற்றி பெறும். இந்திய ஃபாசிஸத்தின் பிராமண வேதாந்த உலக நோக்கு என்பதை அம்பலப்படுத்துவதும், ஃபாசிஸ எதிர்ப்பின் பகுதியாக அதனை எதிர்ப்பதும் மட்டுமே வெற்றியை அளிக்கும்.

முதல் சங்கியின் வழித்தோன்றல்கள் இன்று வெற்றியாளர்களாக நிற்கின்றனர்!

முதல் கம்யூனிஸ்ட்டின் வழித்தோன்றல்கள் இன்று தோற்று நிற்கின்றனர்!!

என்ன செய்ய வேண்டும்?

முதலில் அவர் எழுதியுள்ளதைப் படித்துப் பாருங்களேன்!

கட்டுரையாளர்: NCBH பதிப்பாசிரியர், எழுத்தாளர், செயல்பாட்டாளர்.

அண்ணல் அம்பேத்கர்'ன் பொருளாதார ஆய்வுகள்

(அண்ணல் அம்பேத்கர் ஆக்கங்கள் மக்கள் பதிப்பின் பொருளாதாரம் என்ற பொருண்மையின் தொகுதிகள் 28 முதல் 33 வரை) அறிமுகக் கட்டுரை

அண்ணல் அம்பேத்கர் தனது முதுகலைப் பட்டப் படிப்பு, முனைவர் பட்டப் படிப்பு ஆகியவற்றின் பகுதிகளாக பொருளாதார ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார். பொருளாதாரம் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை இதழ்களில் வெளியிட்டார். அமெரிக்காவின் கொலம்பியாப் பல்கலைக்கழகம், பிரித்தானியாவில் உள்ள இலண்டன் பொருளாதாரப் பள்ளி, ஜெர்மனியின் பான் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றோடு அவருக்கிருந்த தொடர்பு காரணமாக பொருளாதாரத் துறையில் அவருக்கு விரிவான பயிற்சி இருந்தது. அதைப் பயன்படுத்தி இந்தியப் பொருளாதார நிலைமைகளை ஆய்வு செய்வதற்கு அவர் முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். அந்தப் பின்புலத்தில் அவர் நிகழ்த்திய ஆய்வுகளைப் பின்கண்டவாறு நாம் தொகுத்துக் கொள்ளலாம்.

- இந்திய வரலாறு பற்றிய குறிப்புகள் இந்தியாவின் அரசியல் பொருளாதார வரலாற்றின் பல்வேறு காலகட்டங்கள் குறித்த அம்பேத்கரின் கையெழுத்துப் படிபுகள் ஆகும். இந்தியப் பொருளாதாரத்தை வரலாற்றுப் பின்னணியோடு புரிந்து கொள்வதற்கான அடித்தளத்தை இவை வழங்குகின்றன.

- பொருளாதாரத் துறையில் அண்ணல் அம்பேத்கரின் அறிவுப் பயணம் பண்டைக்கால இந்திய வணிகம் குறித்த ஆய்விலிருந்து தொடங்குகிறது. பண்டைக்கால இந்திய வணிகம் என்பது கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் அண்ணல் அம்பேத்கர் தமது முதுகலைப் பட்டத்திற்காக

மா.சிவகுமார்

(1913-15) வழங்கத் திட்டமிட்டிருந்த ஆய்வுக் கட்டுரை. இக்கட்டுரை பொது ஆண்டுக்கு முந்தைய காலத்திலிருந்து ஐரோப்பியர்கள் இந்தியாவுக்குக் கடல்வழிப் பயணம் மேற்கொண்டது வரையிலான இந்தியாவின் வணிகத் தொடர்புகளை விரிவாக ஆராய்கின்றது.

- கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி: நிருவாகத்துறை - நிதித்துறை என்பது கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைப் பட்டத்திற்காக அண்ணல் அம்பேத்கர் மே 15, 1915 அன்று வழங்கிய ஆய்வறிக்கை. இது பிரித்தானியக் காலனிய ஆட்சியின் தொடக்கக் கால நிருவாக முறையையும் நிதி மேலாண்மையையும் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. பிரித்தானியக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் ஆட்சி எவ்வாறு இந்தியாவின் செல்வங்களைக் கொள்ளையிட்டுச் சென்று இந்திய மக்களை எவ்வாறு “பொருளாதாரத் துயரத்துக்கு” உள்ளாக்கியது என்பதை இது காட்டுகிறது.

இந்த மூன்று ஆக்கங்களும் இம்மக்கள் பதிப்பில் தொகுதி 28 இல் இடம்பெறுகின்றன.

- பிரித்தானிய இந்தியாவில் மாகாண நிதி ஆதாரங்களின் பரிணாம வளர்ச்சி (தொகுதி 29, தொகுதி 30) என்பது 1925ஆம் ஆண்டு புத்தகமாக வெளியிடப்பட்டது. பிரித்தானியப் பேரரசு இந்தியாவில், மாகாண நிதி அமைப்பு எவ்வாறு மையப்படுத்தப்பட்ட முறையிலிருந்து அதிகாரப் பகிர்வு முறையை நோக்கி நகர்ந்தது என்பதை இது விளக்குகிறது.
- இந்திய ரூபாய் பற்றிய சிக்கல்: அதன் தோற்றம் - அதற்கான தீர்வு (தொகுதிகள் 31-33) 1923 ஆம் ஆண்டு முதன்முதலில் இலண்டனில் வெளியிடப்பட்டது. இக்கட்டுரை இந்திய நாணய முறையின் பரிணாம வளர்ச்சியையும் அதன் நிலைத் தன்மை குறித்த தீர்வுகளையும் முன்வைக்கிறது.
- இந்தியாவில் சிறு நிலஉடைமைகள் - அவற்றுக்கான தீர்வுகள் (தொகுதி 28) என்ற ஆய்வுக் கட்டுரை 1918இல் இந்தியப் பொருளாதாரக் கழகத்தின் இதழில் முதன்முதலில் வெளியானது. இதில் இந்திய வேளாண் பொருளாதாரத்தில் நிலவுடைமைகளின் அளவைப் பற்றியும் உற்பத்தித்திறனைக் குறித்தும் ஒரு பகுப்பாய்வை அண்ணல் அம்பேத்கர் செய்துள்ளார்.

- 1924-25 காலப்பகுதியில் இந்திய நாணயம் மற்றும் நிதி குறித்த முடியரசு ஆணையத்தின் முன் அண்ணல் அம்பேத்கர் அளித்த விரிவான சாட்சியங்களும் நிதி தொடர்பான பிற கட்டுரைகளும்.

பண்டைய இந்திய வணிகம்

ஐரோப்பாவில் தொழிற்புரட்சி ஏற்படும் வரை இந்தியா உலகத்தின் ‘தொழிற்கூடம்’ ஆகத் திகழ்ந்தது. ரோமானியர்கள் பார்த்தியர்களிடம் வரி செலுத்துவதைத் தவிர்க்க இந்தியாவுடன் நேரடி கடல் வணிகத்தை ஊக்குவித்தனர். இந்தியப் பொருட்கள் ரோமானியப் பேரரசின் செல்வத்தை ஈர்த்தன. வாசனைப் பொருட்கள், உலோகங்கள், விலையுயர்ந்த மரங்கள், முத்துக்கள், பட்டு, பருத்தி ஆடைகள், அவுரி முதலியவை முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருட்களாக இருந்தன.

“இந்தியாவின் பண்டைக்காலத்தில் உள்நாட்டு வணிகமும் வெளிநாட்டு வணிகமும் முதன்மை பெற்றிருந்தன; புத்த ஜாதகக் கதைகளில் வணிகர் குழுக்களின் தலைவர்களது கூட்டுக்காப்புக் கழகம் பற்றிக் கூறப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். காரவான் தலைவன் பாலி மொழியில் சத்தரவாகன் என அழைக்கப்படுகிறான். வணிகக் குழுவின் பயணத்துக்கு இவன்தான் வழிகாட்டுகிறான்; எங்கு தங்க வேண்டும், எந்தெந்த இடங்களில் தண்ணீர் கிடைக்கும், எந்த வழியாகச் செல்ல வேண்டும், ஆறுகளை எப்படிக் கடந்துசெல்ல வேண்டும் போன்றவற்றை முடிவுசெய்கிறான்.” (தொ. 28: பக். 66)

இந்திய வணிகத்தில் திராவிடர்களும் தமிழ்நாடும் வகித்த முதன்மைப் பாத்திரத்தைப் பற்றிய குறிப்புகளை அம்பேத்கர் பதிவு செய்கிறார்.

“தமிழ்ப் புலவர்கள் சிலர் தென்னிந்தியாவின் சில வணிகத் துறைமுகங்களையும் நகரங்களையும் மிக அழகாக விவரித்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “யவனர்களின் எழில்மிகு மாபெரும் நாவாய்கள் தங்கத்தை ஏற்றிக்கொண்டு, கேரளக் கடற்பரப்பில் பொங்கும் வெண்ணுரை நாலா பக்கங்களிலும் தெறிக்க, வளம்கொழிக்கும் முசிறிக்கு வருகின்றன; பிறகு, மிளகை ஏற்றிக்கொண்டு அங்கிருந்து திரும்புகின்றன.” (தொ. 28 பக். 99)

அரிசி, இஞ்சி மற்றும் இலவங்கப்பட்டை போன்ற பொருட்களுக்கான கிரேக்கப் பெயர்கள் தமிழ் மொழியிலிருந்தே பெறப்பட்டன (எடுத்துக்காட்டு: அரிசி - Oryza). எபிரேய

மொழியில் மயில், அகில் போன்றவற்றுக்கு வழங்கப்படும் பெயர்கள் தமிழ்-மலையாளச் சொற்களின் திரிபுகளே.

அண்ணல் அம்பேத்கர் பண்டைய இந்தியா மற்றும் மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு இடையிலான வணிகப் பாதைகளை நிலவழிப் பாதைகள், கடல்வழிப் பாதைகள் எனப் பிரிக்கிறார். பொ.ஆ. ஏழாம் நூற்றாண்டில் சாரசென் அரேபியர்கள் இந்தோ-சிரியப் பாதையைக் கைப்பற்றியதால் நிலவழி வணிகம் பாதிக்கப்பட்டது. பதினொன்றாம் நூற்றாண்டில் மத்தியப் பாதை சிலுவைப் போர்களால் முடக்கப்பட்டது. 1453 இல் கான்ஸ்டான்டினோபிள் துருக்கியர்களிடம் வீழ்ந்ததும், மங்கோலியர்களின் ஆக்கிரமிப்புகளும் வடக்கு, மத்திய நிலப் பாதைகளை முழுமையாக மூடின. 1516இல் எகிப்து துருக்கியர்களால் கைப்பற்றப்பட்டபோது, தெற்குப் பாதையும் அடைபட்டது.

இந்திய வணிகத்தின் மீதான ஆர்வமும் பழைய பாதைகள் முடக்கப்பட்ட அரசியல் காரணங்களும், போர்த்துகீசியர்கள், ஸ்பானியர்கள், ஆங்கிலேயர்கள் முதலியோர் நன்னம்பிக்கை முனை வழியாகப் புதிய கடல் பாதையைத் தேடக் காரணமாக அமைந்தன. இந்தியாவுக்கு வணிகம் செய்வதற்கு வந்த ஐரோப்பிய வணிகர்கள், இந்தியாவில் நிலவிய அரசியல் குழப்பத்தையும் பிளவுண்ட நிலையையும் பயன்படுத்தினார்கள். பிரித்தானிய (1600), டச்சு (1602), பிரெஞ்சு (1664), டேனிஷ் (1616) கிழக்கிந்தியக் கம்பெனிகளுக்கிடையே மேலாதிக்கத்துக்கான போட்டி நிகழ்ந்தது.

ஐரோப்பாவிலும் இந்தியாவிலும் நடந்த போர்களில் வெற்றி பெற்ற பிரித்தானியக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்தியாவின் பெரும்பகுதியைத் தனது ஆட்சிக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்திருந்தது.

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் நிதி, நிருவாக அமைப்பு - இந்தியா மீதான சுரண்டல்

ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் நிருவாகமும் நிதி மேலாண்மையும் இந்திய மக்களை எவ்வாறு சுரண்டின, செல்வத்தை எவ்வாறு இங்கிலாந்திற்குக் கடத்தின என்பது அம்பேத்கரின் ஆய்வில் வெளிப்படுகிறது. கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி ஒரு வணிக அமைப்பாகத் தொடங்கி, பின்னர் இந்தியா மீதான அரசியல் அரசரிமையைக் கைப்பற்றியது. இந்த இரட்டைப் பாத்திரத்தின் மூலம் அது இந்தியாவின் செல்வத்தை இங்கிலாந்திற்குக் கடத்தியது.

கம்பெனியின் நிருவாகத்தில் உயர் பதவிகள் அனைத்தும் ஐரோப்பியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட மிக அதிகப்படியான ஊதியமும் ஓய்வூதியமும் இந்திய வரி வருவாயிலிருந்து கழிக்கப்பட்டன. பிரித்தானியப் பேரரசை விரிவுபடுத்துவதற்காக இந்தியாவில் நடத்தப்பட்ட பல போர்களுக்கான செலவுகள் முழுவதையும் இந்திய மக்களே ஏற்க வேண்டியிருந்தது. இங்கிலாந்து இந்தப் பேரரசை உருவாக்க ஒரு சல்லிக்காசு கூட செலவு செய்யாமல், அதனை இந்தியாவின் அரசுக் கடனாக

இலண்டன் பொருளாதாரப் பள்ளியில், பேராசிரியர்களுடனும் நண்பர்களுடனும் திரு பி.ஆர். அம்பேத்கர், 1920 (திரு பீமராவ் அம்பேத்கர் இரண்டாவது வரிசையில் வலப் புறத்தில் இரண்டாவதாக உள்ளார்).

மாற்றியது. இங்கிலாந்திலுள்ள கம்பெனியின் பங்குதாரர்களுக்கு ஈவுத்தொகை வழங்குதல், இலண்டனில் இந்திய அலுவலகத்தின் செலவுகள், கடனுக்கான வட்டி முதலியவை 'தாய்நாட்டுச் செலவுகள்' என்ற பெயரில் இந்தியாவிலிருந்து கடத்தப்பட்டன.

இங்கிலாந்து இந்தியாவுக்கு அமைதியையும் ஒழுங்கையும் தந்ததாகக் கூறினாலும், அதற்குப் பதிலாக இந்தியாவின் தங்கத்தையும் வெள்ளியையும் உறிஞ்சி, நாட்டைப் பொருளாதார வறுமைக்கு உள்ளாக்கியது. இதனை அண்ணல் அம்பேத்கர் இவ்வாறு தொகுத்துக் கூறுகிறார்:

“சட்டமுறையான வாதங்கள் மானிட நேயங்கொண்ட வாதங்கள் அனைத்தும் விமலுக்கு இறைத்த நீர் போலவே இருந்தன. பேரரசின் அடிமை நாடுகளை உருவாக்கிய இந்தியக் கடனைப் பகிர்ந்துகொள்ள ஆங்கிலேய நாடாளுமன்றம் அப்பட்டமாக மறுத்துவிட்டது. கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் கடன் சுமையான £ 6,94,73,484 பவுண்டு முழுவதும் பெரும்பாலும் பயனற்ற செலவினங்களுக்கே பயன்படுத்தப்பட்டது. அது, கம்பெனியின் செயல்பாடுகளில் எவ்வகையான பங்கும் பெறாத ஏழ்மையில் வாடிய உள்நாட்டு மக்களின் மீதே சுமத்தப்பட்டது. இதுமட்டுமல்ல, அவப்பேறான 1857 கிளர்ச்சியால் £ 4,00,00,000 செலவானது. நியாயமாகப் பார்த்தால், பேரரசை விரிவாக்குவதற்கான நியாயமான செலவினம் என்ற முறையில் இங்கிலாந்துதான் கிளர்ச்சிக்கான செலவினத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.” (தொ. 28, பக். 242)

பேரரசு நிதி அமைப்பு - மாகாண நிதி அமைப்பின் உருவாக்கம்

பிரித்தானிய இந்தியாவில் மாகாண நிதி முறையின் பரிணாம வளர்ச்சி, பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. இது இந்திய மாகாணங்களின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பாதித்தது.

1833 ஆம் ஆண்டு சட்டம் இந்தியாவை ஓர் ஒற்றையாட்சி முறையாக மாற்றியது. இதன் மூலம் அனைத்து வருவாய்களும் தலைமை ஆளுநரின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தன; மாகாணங்கள் வெறும் “திரட்டும் மற்றும் செலவு செய்யும் முகமைகளாக” மட்டுமே செயல்பட்டன. மாயோ பிரபு அறிமுகப்படுத்திய ‘ஒதுக்கீடு முறையும்’ ‘பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்ட வருவாய்’ முறைகளும் மாகாணங்களின் தேவைகளை விட மத்திய அரசின் நிதித் தேவையையே முதன்மையாகக் கருதின.

நெருக்கடிக் காலங்களில் மாகாணங்களின் இருப்புத் தொகையை மத்திய அரசு தன்னிச்சையாக எடுத்துக் கொண்டது.

பிரித்தானிய நிருவாகம் கல்வி மற்றும் பொதுநலத் திட்டங்களை விட, இராணுவம், காவல்துறை போன்ற ‘ஒழுங்கு பேணல்’ சார்ந்த துறைகளுக்கே 52% முதல் 80% வரை நிதிகளைச் செலவிட்டது. செல்வந்தர்களுக்கு ஆதரவாகவும் ஏழைகளுக்குச் சுமையாகவும் வரிமுறை அமைந்திருந்தது. குறிப்பாக, உழைக்கும் மக்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட உப்பு வரி, உழவர்களின் உழைப்பை உறிஞ்சிய நில வருவாய் இரண்டும் மக்களை வறுமையில் தள்ளின. மாகாணங்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தேவையான சாலைகள், கால்வாய்கள், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் முதலியவற்றுக்கு மிகக் குறைந்த அளவே நிதி ஒதுக்கப்பட்டது.

மாகாணங்கள் தாங்கள் செலவு செய்யும் பணத்தைத் தாங்களே திரட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லாததால், நிதி நிருவாகத்தில் பொறுப்பின்மையும் வீண் செலவுகளும் அதிகரித்தன. மாகாணங்களுக்குத் தன்னிச்சையாக வரி விதிக்கும் அதிகாரமோ கடன் வாங்கும் அதிகாரமோ வழங்கப்படவில்லை. இதனால் மாகாண அரசுகள் தங்களின் வளர்ச்சித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த எப்போதும் மத்திய அரசின் தயவை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருந்தது. 1919ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இரட்டை ஆட்சி முறை, நிதி அதிகாரத்தை மத்திய அரசிடமே வைத்திருந்தது. எனவே, மாகாண அமைச்சர்களால் தங்களின் துறைகளில் (மாற்றப்பட்ட துறைகள்) சுதந்திரமாகச் செயல்பட முடியாமல் போனது.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், மாகாண நிதி முறையின் பரிணாமம் இந்தியாவிலிருந்து செல்வத்தை இங்கிலாந்திற்கு எளிதாகக் கடத்தவும், இந்தியாவில் ஒரு வலிமையான இராணுவ ஆட்சியைத் தக்கவைக்கவும் உதவியதே தவிர, இந்திய மாகாணங்களின் உண்மையான பொருளாதார அல்லது அரசியல் தன்னாட்சிக்கு வழிவகுக்கவில்லை.

இந்திய ரூபாய் - பிரித்தானியக் கொள்கை

“முகலாயப் பேரரசின் கடைசி காலகட்டத்தில், அன்றைய தரநிலையின்படி கணித்தால், பொருளாதார அடிப்படையில் இந்தியா முன்னேறிய நாடாக இருந்தது. வணிகம் பெருமளவு நடந்தது; வங்கி நிறுவனங்கள் நன்கு வளர்ந்திருந்தன. பரிமாற்றங்களில் கடன் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பங்காற்றியது. பதினெட்டாம்

நூற்றாண்டின் மத்தியில் இந்திய மக்கள் பிரித்தானிய ஆட்சியின் கீழ் வந்தபோது, பரிவர்த்தனை ஊடகமும் மதிப்பின் பொதுவான தரநிலையும் மற்றவற்றுடன் கூடவே இந்திய மக்களின் பொருளாதாரத்தின் மிக உயர்நிலைக் கூறுகளாக இருந்தன. (தொ. 31, பக். 27)

முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, இந்தியாவில் நாணய முறை பெரும் குழப்பத்தில் இருந்தது. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் ஏறக்குறைய 200-க்கும் மேற்பட்ட வெவ்வேறு எடையுள்ள, வெவ்வேறு தூய்மை கொண்ட நாணயங்கள் புழக்கத்தில் இருந்தன.

“முகலாயப் பேரரசு தனது ஆட்சியைத் தடங்கலின்றி நடத்தி வந்தவரை, நாணயச் சாலைகள் பலவாக இருந்ததில், கேட்டைவிட நற்பலனே அதிகம் இருந்தது. ஏனெனில், ஒரே அதிகாரத்தின் ஆட்சிக்குட்பட்ட ஒரே துறையின் பல கிளைகளாக அவை இருந்தன. முகலாயப் பேரரசு பல தனி அரசுகளாகச் சீர்குலைந்தது. அது, பல்வேறு இடங்களில் செயல்பட்ட பேரரசு நாணயச்சாலையின் கிளைகளை, காசுகளை வெளியிடும் சுதந்திரமான தொழிற்கூடங்களாக ஆக்கியது. பேரரசின் வீழ்ச்சியை யடுத்து விடுதலைக்கான பொதுவான போட்டி ஏற்பட்டது. அதில், அரசரிமையின் மிகச் சிறந்தவொரு சின்னமாக விளங்கிய நாணயம் வெளியிடும் உரிமை, அப்போதிருந்த அரசியல் சூதாடிகள் மிகவும் விரும்பிய உரிமையாக ஆனது. வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டிருந்த அரசு குலங்கள் விடாப்பிடியாக வைத்துக் கொள்ள விரும்பிய கடைசிச் சலுகையாகவும் அதிகாரத்தைப் பெறப் பாடுபடும் அரசியல் சூதாடிகள் பெற ஆசைப்படும் முதல் உரிமையுமாக இருந்தது. விளைவு என்னவெனில், எந்த உரிமை ஒரு காலத்தில் கடமைப் பற்றுடன் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதோ, அந்த உரிமை, வேண்டுமென்றே தவறாகப் பயன்படுத்தப்படும் ஒன்றாகிவிட்டது.” (தொ.31, பக்.31)

இவற்றை ஒருங்கிணைத்து ஒற்றை நாணயத்தை உருவாக்க முயன்றாலும், கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் ஆட்சியின் கீழிருந்த மூன்று மாகாணங்களும் (வங்காளம், மதராஸ், பம்பாய்) தங்களுக்குள் ஒருங்கிணைப்பு இல்லாமல் தனித்தனி நாணய முறைகளை நிருவகித்து வந்தன. அவை வெள்ளி நாணயங்களை வெளியிட்டன.

“மூன்று மாகாணங்களுக்கிடையே நிதித்துறை சுதந்திரம் இருந்திருந்தால், இந்த நாணயமுறை சுதந்திரம் அதிகத் தீங்கை விளைவித்திருக்காது. மூன்று மாகாணங்களும் தற்சார்பான நிதி அமைப்பைக் கொண்டிருந்தன. ஆனால்

நடைமுறையில், தங்களது பற்றாக்குறைகளைச் சரிகட்ட அவை ஒன்றையொன்று சார்ந்திருந்தன. அவற்றிடையே ஒரு வழக்கமான ‘அளிப்பு’ முறை இருந்தது. ஒரு மாகாணத்தின் மிகை, பிற மாகாணங்களின் பற்றாக்குறைகளை இட்டுநிரப்ப பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. பொது நாணயம் இல்லாத நிலையில் இந்தச் செயல்முறை கணிசமான அளவு தடங்கலை எதிர்கொண்டது. ‘அளிப்பு’ செயல்பாட்டின் பாதையில் பொது நாணயம் இல்லாததால் ஏற்பட்ட இன்னல்கள் இரண்டு வெவ்வேறு வழிகளில் உணரப்பட்டன. ஒரு மாகாணம் பிற மாகாணங்களின் நாணயங்களைச் சட்டப்படியான செலாவணியாகப் பயன்படுத்த முடியாத நிலையில், ஒவ்வொரு மாகாணமும் தற்சார்பாக இருக்கும் வகையில் பெருமளவு செயல்பாட்டு நிலுவைகளைப் பூட்டி வைக்க வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தது. இது வணிகத்தைப் பாதித்தது.” (தொ. 31, பக். 54)

1833 இல் நிருவாகம் மையப்படுத்தப்பட்ட பிறகு, 1835 இன் XVII ஆவது சட்டத்தின் மூலம் இந்தியா முழுவதும் ‘பொதுவான நாணயம்’ அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. சிதறிக்கிடந்த நாணய முறைகள் முடிவுக்கு வந்தன.

1835 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் மூலம் இந்தியாவில் சட்டப்படியான பணமாக தங்கம் செயல்படாது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இந்திய மக்கள் வெள்ளியைத்தான் விரும்புகிறார்கள் என்ற போலிக் காரணத்தைப் பிரித்தானிய அரசு முன்வைத்தது. உலக அளவில் தங்கத்திற்கான தேவை அதிகரித்தபோது, இந்தியா தங்கத்தைத் திரட்டத் தொடங்கினால், அது இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளின் தங்க இருப்பைப் பாதிக்கும் என்று பிரித்தானிய நிதித்துறை அஞ்சியது. இதனால் இந்தியா தனது பொருளாதாரத் தேவைகளுக்காகத் தங்கத்தை இறக்குமதி செய்வதை அது தடுத்தது. காலனிய ஆட்சியாளர்கள், இந்தியாவை வெள்ளித் தரநிலையிலேயே முடக்கி வைத்தனர்.

ஆனால், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் உலகம் முழுவதும் பல நாடுகள் (குறிப்பாக, இங்கிலாந்து 1816 முதல்) தங்கத் தரநிலைக்கு மாறத் தொடங்கின. இருப்பினும், இந்தியா வெள்ளியை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்ட நாணய முறையிலேயே வலுக்கட்டாயமாக நீடிக்க வைக்கப்பட்டது.

50 ஆண்டுகள் ஊசலாட்டத்துக்குப் பின், 1893 இலிருந்து படிப்படியாக உருவான தங்கச் செலாவணித் தரநிலை, இந்தியப் பொருளாதாரத்தை விட பிரித்தானிய நிதி நலன்களுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தது. இதன்படி, இந்திய ரூபாய் தங்கத்தைத் தரநிலையாகக் கொண்ட

பிரித்தானிய பவுண்டுடன் மாறும் தன்மை கொண்டிருந்தது. இந்திய அரசாங்கம், தங்கக் கையிருப்பு பற்றிக் கவலைப்படாமலேயே தனது தேவைக்கேற்ப விருப்பம் போல ரூபாய்களை வெளியிடும் வசதி இருந்தது.

கவுன்சில் பில்கள் என்பது இந்தியாவிலிருந்து இங்கிலாந்திற்குப் பணத்தை அனுப்பும் ஒரு சிக்கலான பணப்பரிமாற்ற முறையாகும். அதன்கீழ், இங்கிலாந்திலுள்ள இந்தியச் செயலர் அங்குள்ள வணிகர்களுக்கு கவுன்சில் பில்களை விற்பார். அந்த வர்த்தகர்கள் தங்கம் கொடுத்து அவற்றை வாங்குவார்கள். அந்தப் பில்களைக் கொண்டு அவர்கள் இந்தியாவிலுள்ள கம்பெனியின் கருவூலத்திலிருந்து ரூபாய்களைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள்.

வழக்கமான வணிகத்தில், இந்தியா ஏற்றுமதி செய்யும் பொருட்களுக்கு ஈடாகத் தங்கம் அல்லது வெள்ளி இந்தியாவுக்குள் வந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், கவுன்சில் பில்கள் மூலம், அந்த ஏற்றுமதி வருமானம் இங்கிலாந்திலேயே தங்கி, 'தாய்நாட்டுச்' செலவுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இதனால் இந்தியா தனது உழைப்பிற்குப் பதிலாக எவ்விதப் பொருளாதார வளத்தையும் பெறாமல், வெறும் காகிதப் பரிமாற்றங்களிலேயே செல்வத்தை இழந்தது.

இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் இந்தியாவிற்கு வரவேண்டிய தங்கம் இலண்டனிலுள்ள இந்தியாவுக்கான செயலரின் கைகளிலேயே தங்கியது. இது இலண்டன் பணச்சந்தையில் பிரித்தானிய நிதியாளர்களுக்குக் குறைந்த வட்டியில் பணம் கிடைக்க உதவியது.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், பிரித்தானிய நாணயக் கொள்கை இந்தியாவை 'சோதனைச்சாலையாக' பயன்படுத்தியதோடு, இந்திய மக்களின் உழைப்பை இங்கிலாந்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தும் கருவியாகவே செயல்பட்டது.

இந்திய வணிக நலன்

பிரித்தானிய வரிக் கொள்கை இந்தியத் தொழில்களை முடக்கி, பிரித்தானியத் தயாரிப்புகளுக்குப் பாதை சமைத்தது. நாட்டின் பல பகுதிகளில் விதிக்கப்பட்ட போக்குவரத்து வரிகளும் நகர வரிகளும் இந்தியாவைச் சிறிய பொருளாதாரச் சதுரங்களாகப் பிரித்தன. இது, பொருட்கள் இடம் விட்டு இடம் நகர்வதைத் தடுத்ததுடன், இந்தியத் தொழில்களின் 'உள்ளூர்மயமாக்கலை' அழித்தது.

"இந்தியாவுக்கான கொள்கை மொத்தமும் இங்கிலாந்து ஆலை உற்பத்தியாளர்களின் நலன்களை அடிப்படையாக வைத்தே

தீர்மானிக்கப்படுகிறதென்பது ஐயத்துக்கு அப்பாற்பட்டது; இதற்குக் காரணத்தை எங்கோ போய், தேட வேண்டியதில்லை. இங்கிலாந்து வாக்காளர்களுக்கு நேரடியாகக் கட்டுப்பட்டவரும், இந்தியாவுக்கான உச்ச நிருவாகியாகவுமிருந்த இந்தியாவுக்கான அரசுச் செயலரின் முதன்மை அக்கறை என்பது, இங்கிலாந்து ஆலை உற்பத்தியாளர்களின் சந்தைகள் அவர்களுக்கு மூடப்படாமல் இருக்குமாறு பார்த்துக்கொள்வதாகவே இருந்தது." (தொ. 30, பக்.189)

பிரித்தானியத் தயாரிப்புகள் இந்தியாவிற்குள் மிகக் குறைந்த வரியுடன் நுழைய அனுமதிக்கப்பட்டன; ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்தியத் தயாரிப்புகள் இங்கிலாந்திற்குள் நுழைய விடாமல் தடுக்க 50% முதல் 500% வரை மிக அதிக வரி விதிக்கப்பட்டது. இந்தியப் பொருட்கள் வெளிநாட்டுச் சந்தைகளில் போட்டியிட முடியாமல் இருக்க, அவற்றின் மீது அதிக ஏற்றுமதி வரிகள் சுமத்தப்பட்டன.

"தங்கள் துன்ப துயரங்களுக்கு முடிவு கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, நாடாளுமன்றத்திடம் உள்நாட்டு மக்கள் விண்ணப்பித்துக்கொண்டனர். அதில் அவர்கள் கீழ்க்காணுமாறு குறிப்பிட்டிருந்தனர்: 'அயல்நாட்டுத் தொழில் துறையும், இங்கிலாந்தின் தொழில் துறையும் வளர்ந்து வளம் பெறுவதற்காக இங்கிலாந்திலிருந்து இந்தியாவுக்குப் பண்டங்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு எல்லா வகைகளிலும் ஊக்கமளிக்கப்படுகிறது; அமெரிக்காவிலும் இங்கிலாந்திலும் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களுக்கு அனைத்து வசதிகளும் செய்து தரப்படுகின்றன. அண்மைக் காலம் வரை, பருத்தியைப் பயிரிட்டும் பருத்திப் பொருள்களைத் தயாரித்தும் பிழைப்பு நடத்திவந்த ஆயிரக்கணக்கான உள்நாட்டு மக்கள், இன்று உண்ண உணவின்றிப் பட்டினி கிடக்கின்றனர்.' ஆனால், இந்த வேண்டுகலுக்கு எந்தப் பலனும் கிட்டவில்லை. இந்தியாவை ஆளும் கதிப்போக்கைத் தங்கள் கையில் எடுத்துக்கொண்டவர்களின் கண்ணோட்டத்தில் இங்கிலாந்தின் நலன்களே எப்போதும் முன்னிலையில் இருந்தன." (தொ. 29, ப. 152-153)

இதன் இறுதிப் பகுதி அடுத்த இதழில் வெளியாகும்.

கட்டுரையாளர்: அண்ணல் அம்பேத்கர் ஆக்கங்கள் மக்கள் பதிப்புக் குழுவின் இணைப் பதிப்பாசிரியர்.

தமிழிலக்கியத்தில் கோப்பெருஞ்சோழன்-பிசிராந்தையார் நட்பு ஓர் இலக்கிய சாட்சி என்றால், உலக இலக்கியத்தில் பிரான்ஸ் காஃப்கா மற்றும் மேக்ஸ் ப்ரோட் -இருவருக்குமான நட்பு என்பது உலகிற்கே எடுத்துக்காட்டான ஒன்று. ஒரு சிறந்த நட்பு என்ன செய்யும், என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை இக்கட்டுரையின் இறுதியில் அறிந்து கொள்ள முடியும்

ஐரோப்பிய இலக்கிய வரலாற்றில், பிரான்ஸ் காஃப்கா என்ற பெயர் தனிமையும் துயரமும் நிறைந்த ஓர் உலகத்தை நினைவூட்டுகிறது. மனித மனத்தின் இருண்மைகளை அவரைப் போல படைப்புகளாக எழுதியவர் எவரும் இல்லை. இலக்கியம் என்பது மனித மனத்தை உற்சாகமாகவும் அழகியல் நுண்ணுணர்வு மிக்கதாகவும் மாற்ற வேண்டும் என்ற கருத்தாக்கம், இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சிதறடிக்கப்பட்டது. ஐரோப்பாவில் வல்லாதிக்கப் பேரரசுகளின் உருவாக்கமும், அதனால் ஏற்பட்ட முதல் உலகப் போரும் எளிய மனிதர்களின் வாழ்வைச் சிதைத்தன. அமைதியான எதார்த்த வாழ்க்கை குரூரமான ஒன்றாக மாறியது. வன்முறை, நோய், அச்சம் ஆகியவை மனிதர்களைச் சூழ்ந்தன.

ஆனால் அக்கால இலக்கியப் படைப்புகள் இதற்குத் தலைகீழாக, அழகியல் ரசனைகளையும் அன்பு, கருணை போன்றவற்றையுமே உலகம் எனக் காட்டும் போலித்தனமான நாடகியங்களால் நிரம்பியிருந்தன.

இந்தச் சூழலில், மனிதர்களைப் பீடித்த நெருக்கடியையும் இருண்ட உலகையும் வெளிப்படுத்தும் புதிய எழுத்து நடை ஐரோப்பாவில் உருவாகத் தொடங்கியது. சிதைந்த வாழ்க்கையின் இருண்மையை வெளிக்கொணர்வதே உண்மையான படைப்பு என்ற அடிப்படையில் புதிய இலக்கிய வடிவம் உருவானது. பின்னர் அது இருத்தலியம் (Existentialism) என அழைக்கப்பட்டது. கவிதை, சிறுகதை, நாவல் என

பிரான்ஸ் காஃப்கா மற்றும் மேக்ஸ் ப்ரோட் உலகம் போற்றும் இலக்கிய நட்பு

அஜயன் பாலா

விரிவடைந்து உலகம் முழுவதும் பரவியது. இந்த இலக்கிய மரபின் ஆகச்சிறந்த படைப்பாளிகளில் ஒருவராகக் கொண்டாடப்படுபவர் காஃப்கா.

காஃப்கா 1883 ஜூலை 3ஆம் தேதி பிரேக் (Prague) நகரில் பிறந்தார்.

அப்போது அந்த நகரம் ஆஸ்ட்ரோ - ஹங்கேரியப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது.

அவர் ஒரு நடுத்தர வர்க்க யூதக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். வீட்டில் ஜெர்மன் மொழி பேசப்பட்டது. ஆனால் சுற்றிலும் செக் மொழி மற்றும் யூதக் கலாசாரம் கலந்து இருந்ததால், சிறு வயதிலிருந்தே “நான் யாருக்குச் சொந்தமானவன்?” என்ற அந்நிய உணர்வு அவருள் உருவாகியது.

காஃப்காவின் தந்தை ஹெர்மன் காஃப்கா (Hermann Kafka) ஒரு வியாபாரி. மிகக் கடுமையான, அதிகார மனப்பான்மை கொண்ட மனிதர். ஏழ்மையிலிருந்து உழைத்து முன்னேறியதால், வாழ்க்கையை வெற்றியும் கட்டுப்பாடும் மூலமாக மட்டுமே பார்த்தார்.

அவருக்கு, காஃப்காவின் மென்மையான குணம் பிடிக்காது. காஃப்கா தனது தந்தையைப் பற்றி பின்னர் “Letter to His Father” என்ற நீண்ட கடிதம் எழுதினார். அதில், தந்தையின் கோபம், அவமதிப்பு, மன அழுத்தம், தன்னம்பிக்கையின்மை ஆகியவையெல்லாம் எப்படி தன்னை உடைத்தன என்பதை அவர் விவரிக்கிறார்.

காஃப்காவின் பல கதைகளில் வரும் பயமூட்டும் அதிகாரம், மனிதனை நசுக்கும் அமைப்பு, எப்போதும் குற்றவாளி போல உணரும் மனநிலை ஆகியவை எல்லாம் அவரது தந்தையுடன் இருந்த உறவின் பிரதிபலிப்பாகப் பார்க்கப்படுகின்றன.

காஃப்காவுக்கு மொத்தம் ஐந்து உடன்பிறப்புகள் இருந்தனர். ஜியோர்க் காஃப்கா, ஹெய்ன்ரிச் காஃப்கா ஆகிய இரு தம்பிகளும் குழந்தைப் பருவத்திலேயே இறந்துவிட்டனர்.

இந்த மரணங்கள் குடும்பத்தில் ஒரு துக்க நிழலை ஏற்படுத்தின. அவருக்கு மூன்று சகோதரிகள் எல்லி (Gabriele Kafka), வல்லி (Valerie Kafka), ஒட்டிலி (Ottillie Kafka). இவர்களில் ஒட்டிலியுடன் காஃப்காவுக்கு மிகவும் நெருக்கமான உறவு இருந்தது.

அவர்தான் காஃப்காவை உண்மையாகப் புரிந்துகொண்ட ஒரே குடும்ப உறுப்பினர் என சொல்லப்படுகிறது.

அவரது தாய் ஜூலி காஃப்கா (Julie Kafka) கல்வியறிவு கொண்ட அமைதியான பெண்.

காஃப்காவுக்கு அன்பாக இருந்தாலும், காஃப்கா பெரும்பாலும் தந்தையின் ஆதிக்கத்திலேயே வாழ்ந்தார்.

அவர் வீட்டிலும் கடையிலும் வேலை பார்த்ததால், காஃப்காவுடன் ஆழமான நெருக்கம் உருவாகவில்லை. இதனால் காஃப்கா சிறு வயதிலிருந்தே தனிமையாக உணர்ந்தார்.

இதன் விளைவாகத்தான், அவரது கதைகள் அனைத்தும் தனிமனித இருப்புக்கு எதிராகச் செயல்படும் அதிகார அமைப்புகளையும், மனிதன் சிக்கிக்கொள்ளும் கண்ணுக்குத் தெரியாத கட்டமைப்புகளையும் பற்றியவையாக இருந்தன. நம்மைத் தெரியாமல் ஆட்டிப்படைக்கும் அதிகாரத்தின் நுண்மையான வலைப்பின்னலை அவர் போல உருவகப்படுத்தி எழுதியவர் அறிது.

பள்ளிக் காலத்திலேயே காஃப்காவுக்கு வாசிப்பில் தீவிர ஆர்வம் உருவானது. ஜெர்மன் இலக்கியம், தத்துவம், நாடகம் போன்றவற்றை ஆர்வமாகப் படித்தார். நண்பர்கள் இருந்தாலும், அவர் பெரும்பாலும் தனியாகவே இருப்பதை விரும்பினார். கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டாலும், அதிகம் பேசாமல் கவனித்துக்கொண்டிருப்பார்.

இளம் வயதில் அவரை மிகவும் பாதித்த விஷயம்: 'அந்நிய உணர்வு'.

அவர் வாழ்ந்த பிரேக் நகரில் செக் மக்கள், ஜெர்மன் மொழி பேசுவோர், யூதர்கள் எனப் பல அடையாளங்கள் கலந்திருந்தன.

இதனால் 'நான் யாருடைய உலகில் இருக்கிறேன்?' என்ற குழப்பம் அவருள் உருவானது. இந்த உணர்வே பின்னர் அவரது படைப்புகளின் மையமாக மாறியது.

இளம் வயதிலேயே காஃப்கா எழுதத் தொடங்கினார்.

ஆனால் அவர் தன் எழுத்துகளில் எப்போதும் திருப்தியடைவதில்லை; பலவற்றைக் கிழித்தெறிவார். தன் படைப்புகளை யாரும் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள் என்ற அச்சமும் அவருக்கு இருந்தது.

ஆனால் அன்றைய இலக்கிய உலகம் எதார்த்தமான கதைச் சொல்லிகளையே கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தது. தன் படைப்புகளை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களோ என்ற அச்சம் காஃப்காவுக்கு இருந்தது. அக்காலத்தில் காபி ஹவுஸ்கள் இலக்கிய உலகின் கூடாரங்களாக இருந்தன. பிரான்ஸ், ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகளில் இருந்த பல காபி ஹவுஸ்கள் இன்று கலாசார

வரலாற்றின் அடையாளங்களாகத் திகழ்கின்றன. காபி ஹவுஸ்கள் என்பது வெறும் காபி குடிக்கும் இடங்களல்ல — எழுத்தாளர்கள், தத்துவவாதிகள், கலைஞர்கள், அரசியல் விவாதக்காரர்கள் கூடும் இடங்களாக இருந்தன. காஃப்காவும் அந்தச் சூழலை விரும்பியவர்.

அவர் மிகவும் அமைதியான, உள்ளார்ந்த மனிதர் என்பதால் பெரும் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்வதைவிட அமைதியாக அமர்ந்து கவனிப்பதையே விரும்பியதாக அவரது நண்பர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அவர் அடிக்கடி சென்ற இடங்களில் ஒன்று, கஃபே லோரே (Café Louvre) என்ற வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற கஃபே.

அங்கு நண்பர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது, அவர் பெரும்பாலும் அமைதியாக அமர்ந்து கேட்பவராகவே இருந்தார்.

அவரது நெருங்கிய பெண் நண்பர்கள் இருவர் ஃபெலிஸ் பாயர் (Felice Bauer) மற்றும் மிலெனா ஜெஸென்ஸ்கா (Milena Jesenska).

இருவருமே வேறு வேறு காலங்களில் அவருடன் நெருக்கமாகப் பழகினர். இருவரின் மீதும் அவர் தீவிரமான காதல் கொண்டிருந்தார். ஆனால் திருமணம் என்ற உறவுக்குள் சிக்கிக்கொள்வதை அவர் விரும்பவில்லை.

திருமணம் அவரது எழுத்தை அழித்துவிடுமோ என்ற அச்சம் அவரை தொடர்ந்து துரத்தியது. ஒருபுறம், அவர் தீவிரமாகக் காதலித்தார்; மறுபுறம் அந்த உறவிலிருந்து விலகி ஓடிக்கொண்டிருந்தார்.

ஃபெலிஸ் உடன் இரண்டு முறை நிச்சயதார்த்தம் நடந்தும் இரண்டும் முறிந்தன. காஃப்கா அவருக்கு கடைசி வரை ஒரு மர்மமான மனிதராகவே இருந்தார். ஃபெலிஸுக்குப் பிறகு காஃப்காவின் வாழ்க்கையில் வந்தவர் மிலெனா ஜெஸென்ஸ்கா. அவர் ஒரு செக் எழுத்தாளர் மற்றும் மொழிபெயர்ப்பாளர். காஃப்காவின் படைப்புகளைச் செக் மொழிக்கு மொழிபெயர்த்தவர்.

அந்த இலக்கிய உறவு விரைவில் ஆழமான உணர்ச்சி உறவாக மாறியது. மிலெனாவிடம் காஃப்கா மிகவும் திறந்த மனதுடன் எழுதினார். அவரது பயம், உடல்நிலை, தனிமை, காதல் பற்றிய குழப்பங்கள் அனைத்தையும் அவர் மிலெனாவுடன் பகிர்ந்துகொண்டார்.

அவர்களுடைய கடிதங்கள் பின்னர் Letters to Milena என்ற பெயரில் வெளியாயின. உலக இலக்கியத்தின் மிக ஆழமான காதல் கடிதங்களில் இதுவும் ஒன்று என கருதப்படுகிறது.

மிலெனா காஃப்காவை வெறும் எழுத்தாளராக மட்டும் பார்க்கவில்லை; அவரது உடைந்த மனதையும் புரிந்துகொள்ள முயன்றார். ஆனால் இந்த உறவுக்கும் ஓர் எல்லை இருந்தது. மிலெனா ஏற்கெனவே திருமணமானவர். மேலும் காஃப்காவின் உடல்நிலையும் மோசமாகிக் கொண்டிருந்தது.

அவர்களுடைய காதல் தீவிரமான உணர்ச்சி அனுபவமாக இருந்தது; ஆனால் வாழ்வாக மாறவில்லை. காஃப்கா காதலை விரும்பினார். ஆனால் காதல் கொடுக்கும் பொறுப்பு, உடல் நெருக்கம், குடும்ப வாழ்க்கை ஆகியவை அவரைப் பதறச் செய்தன.

ஃபெலிஸ் அவருக்கு “வாழ்க்கை”யை நினைவூட்டினார்.

மிலெனா அவருக்கு “ஆன்மா”வை நினைவூட்டினார்.

இருவரையும் முழுமையாக அடைய முடியாமல் போனது போலவே, காஃப்கா தனது வாழ்க்கையையும் முழுமையாக அடைய முடியாமல் போனார்.

இதன் விளைவாக, அவரிடமிருந்து ஆகச்சிறந்த படைப்புகள் உருவாகத் தொடங்கின. அவர் எழுதிய The Castle, The Trial போன்ற நாவல்கள் மட்டுமல்லாமல் பல நுண்கதைகளையும் சிறுகதைகளையும் எழுதினார். அவற்றில் The Judgment மற்றும் The Metamorphosis போன்றவை இன்று உலக இலக்கியத்தின் சிகரங்கள் எனக் கருதப்படுகின்றன. ஆனால் காஃப்கா தனது வாழ்நாளில் இவை புத்தகமாக வெளியாகுவதையே விரும்பவில்லை. அவரது நெருங்கிய நண்பரும் எழுத்தாளருமான மேக்ஸ் ப்ரோட் தான் காஃப்காவை உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர். 1924ஆம் ஆண்டு காசநோயால் காஃப்கா மரணமடைந்தார். மரணத்திற்கு முன் அவர் ப்ரோடுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தார்: “என் மரணத்திற்குப் பிறகு, என் அனைத்து கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் எரித்துவிடு.” ஆனால் ப்ரோடு அந்த வேண்டுகோளைப் புறக்கணித்தார். காஃப்காவின் படைப்புகளில் ஒரு பேராற்றலை அவர் உணர்ந்தார். மேக்ஸ் ப்ரோட் மட்டும் இதைச் செய்யாமல் இருந்திருந்தால், இன்று மனித மனத்தின் மகத்தான ஆவணங்கள் இலக்கிய உலகுக்குக் கிடைக்காமல் போயிருக்கும். காஃப்கா, ப்ரோடு ஆகிய இருவரும் பிரேக் நகரில் உள்ள ஜெர்மன் பல்கலைக்கழகத்தில் சட்டம் படித்தபோது சந்தித்தார்கள்.

1902 ஆம் ஆண்டு ஓர் இலக்கிய சொற்பொழிவில் ப்ரோடு முதன்முதலாக காஃப்காவை சந்தித்தார்.

முதல் சந்திப்பிலேயே காஃப்காவின் அறிவையும் சிந்தனையின் ஆழத்தையும் அவர் கவனித்தார். காஃப்கா மிகவும் அமைதியானவர்; கூட்டங்களில் அதிகம் பேசமாட்டார். ப்ரோட் மிகவும் வெளிப்படையான, உற்சாகமான மனிதர். இருவரும் குணாதிசயத்தில் நேர்மாறானவர்கள்: இந்த வேறுபாடே அவர்களின் நட்பை வலுப்படுத்தியது.

காஃப்காவின் அபாரமான ஆற்றலை ப்ரோட் ஆழமாக உணர்ந்தார். அதனால்தான் காஃப்கா சொன்னபடி அவரது படைப்புகளை எரித்துவிடாமல், அனைத்துக் கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் பாதுகாத்துத் தொகுத்து வெளியிட்டார். அப்போது அவரது நண்பர்களில் பலர் “இந்த நூல்கள் விற்பனையாகாது. நட்டமடைவாய்.” என்று எச்சரித்தனர். ஆனால் ப்ரோட் “நான் உணர்ந்த மேதமையை உலகமும் ஒருநாள் உணரும்.” என்ற நம்பிக்கையுடன் வெளியிட்டார். அதன்பிறகு வெளியான The Trial, The Castle, Amerika ஆகிய நூல்கள் உலக இலக்கியத்தின் திசையை மாற்றின.

இந்தப் புத்தகங்கள் வெளிவந்தபோது இலக்கிய உலகம் அதிர்ந்தது. காஃப்காவின் பாணி – உலகின் அபத்தத்தை சித்தரிக்கும் குரல், மனக்குழப்பத்திலிருந்து எழும்

நுட்பமான நையாண்டி, கனவுபோன்ற சூழல் – அனைத்தும் வாசகர்களாலும் விமர்சகர்களாலும் வரவேற்கப்பட்டன. ஆல்பர்ட் கேமஸ் (Albert Camus), ஜீன் பால் சாத்ரே (Jean-Paul Sartre) உள்ளிட்ட பல சிந்தனையாளர்கள் காஃப்காவின் படைப்புகளில் அபத்தத்தின் தத்துவத்தைக் கண்டனர்.

“காஃப்கா இல்லாமல் நவீன மனிதனைப் பற்றிய இலக்கியம் உருவாக முடியாது” என்று பலர் கூறினர். அப்படி பார்க்கையில், மேக்ஸ் ப்ரோட் தனது நண்பனின் இறுதி விருப்பத்தை மீறியிருந்தாலும், மனிதகுலம் முழுவதையும் செழிக்கச் செய்தார். காஃப்கா சொன்னது போல: > “எழுத்து என்பது உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் நகரில் தீயைப் பற்றவைப்பது.” அப்படி தீயைப் பற்ற வைத்தது மேக்ஸ் ப்ரோட்தான். இன்று காஃப்கா உயிருடன் இல்லை. ஆனால் அவரது எழுத்துக்கள் இன்னும் – ஒவ்வொரு தனிமனிதனின் உள்ளே ஒளிந்திருக்கும் அச்சம், நம்பிக்கை, மற்றும் புரியாத உலகத்தின் வலி பற்றி உயிரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கின்றன

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர், திரைப்பட இயக்குநர்.

புதிய வரவு

வெளியீடு: அழகர் பதிப்பகம்
38, சேந்த நத்தம் சாலை,
ஆரியப்பாளையம், வில்லியனூர்,
புதுச்சேரி – 605110
தொலைபேசி: 6374895004
விலை: ரூ.200/-

விசிறியால் வந்த வினை

ஆஸ்கர் ஓயில்டு

உலகப்புகழ்பெற்ற ஆங்கிலநாடக எழுத்தாளர் ஆஸ்கர் ஓயில்டு எழுதிய Lady Windermere's Fan என்னும் ஆங்கில நாடகத்தை விசிறியால் வந்த வினை என்னும் தலைப்பில் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார், கவிஞர் தனுசு காசி வில்லவன். இலண்டனில் வசிக்கும் உயர்குடி சமூகத்தைச் சேர்ந்த லார்ட் விண்டர்மியர் அவரது மனைவி லேடி விண்டர்மியர் ஆகிய இருவருக்கும் இடையேயான திருமண உறவில் ஏற்படும் சிக்கல்களை மையமாகக் கொண்ட கதை இது.

லேடி விண்டர்மியர், திருமதி எர்லின் என்பவருக்குத் தன் கணவர் மாதமாதம் இரகசியமாகப் பணம் கொடுத்து வருவதை அறிகிறார். இது அவர் மனதில் சந்தேகத்தை உருவாக்கி, அதன் விளைவாக, லேடி விண்டர்மியர் தன்னை விரும்பும் லார்ட் டார்லிங்டனுடன் இணைந்து வாழ முடி செய்கிறார். அந்த முயற்சியை மிகவும் பாடுபட்டுத் தடுக்கிறார் திருமதி எர்லின். திருமதி எர்லினுக்கும் லார்ட் விண்டர்மியரிடம் குடும்பத்தும் என்ன உறவு? அவர் ஏன் லார்ட் விண்டர்மியரிடம் இரகசியமாகப் பணம் பெறுகிறார்? லேடி விண்டர்மியரின் இரண்டாம் காதலை அவர் ஏன் தடுக்கிறார்? இந்தக் கேள்விகளுக்கெல்லாம். சுவையான, திகிலான விடைகள் உண்டு.

தமிழின் காலப்பெட்டகம் ஒளவையின் செந்தமிழ்ப் புதையல்!

நூல் : ஒளவையின் செந்தமிழ்ப்புதையல்
வெளியீடு : நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
பக்கம் : 424; விலை : ரூ. 410

இரா.மோகனசுந்தரம்

தமிழ்வானில் ஒளிர்ந்த தன்னேரில்லாத, தாரகையாகத் தமிழ்ப் பேராளுமையாக எல்லார் நெஞ்சங்களையும் கொள்ளை கொண்டவர்தான் முனைவர் ஒளவை நடராசன் அவர்கள்.

அரைநூற்றாண்டுக்கும் மேலாகத் தமிழ் மேடைகளில் வலம் வந்த சிறப்புக்குரியவர். பல உலகத் தமிழ் மாநாடுகளைத் தமிழ்நாடு அரசின் வழிகாட்டுதலில் சிறப்புடன் நடத்திக் காட்டியவர். 2010இல் கோவைப் பெருநகரில் முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் கலைஞரின் தலைமையில் நடைபெற்ற செம்மொழித் தமிழ் மாநாட்டைப் பலரும் பாராட்டும் வண்ணம் நிகழ்த்திக் கலைஞரின் நெஞ்சில் நீங்கா இடம் பெற்றவர். ஒளவையின் உரைநலம் வியந்து உவமைக் கவிஞர் ஒளவை நடராசனைப் 'பாதி அண்ணா' என்று பாராட்டி மகிழ்ந்தார்.

மேடையில் குளிர்ந்தருவென மெல்லிய பூங்காற்றாய் அவர் ஆற்றிய உரைகள் அனைத்தும் பல்லாண்டுகள் தமிழர் செவிகளில் தேனாய்ப் பாய்ந்து மகிழ்வித்துக் காணாமல் போயின. அவையெல்லாம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய தமிழின் காலப் பெட்டகங்கள். தமிழ் அறிஞர்களும், ஆர்வலர்களும் ஒளவையின் செவிநுகர்க்க கனிநிறை உரைகளும், அவர் அறிஞர் பலர்க்கும் வழங்கிய அணிந்துரைகளும் நூலாக்கம் பெற வேண்டுமே என்று ஏங்கினர். இந்த ஏக்கத்தின் விளைவாக முனைவர் ஒளவை நடராசனாரின் திருமகன் முனைவர் ஒளவை அருள் முயற்சியால் ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் நிறுவனத்தின் கொடையாக அண்மைக் காலமாக ஒளவையின் அணிந்துரைகள், வாழ்த்துரைகள், கட்டுரைகள், உரைவீச்சுகள் அச்சமுகம் கண்டு வருகின்றன.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் நிறுவனம் நிகழ்த்தும் பாரதியார் பிறந்த நாள் விழாவின் நிறைவாக ஒளவையின் செந்தமிழ்ப் புதையலாக நூலாக்கம் பெற்று வருகை தந்த சான்றோர்க்கு விலையில்லா விருந்தாக வழங்கப்பட்டது .

ஒளவையின் நெஞ்சில் ஊறிய தமிழ் அணிந்துரைத் தமிழாக மலர்ந்து நூல்களை வாசிக்கும் வாசகர் நெஞ்சில் அரியாசனம் போட்டு அமர்கிறது. அனைத்து அணிந்துரை மலர்களும் படிப்போர் நெஞ்சில் மணக்கின்றன. பொதுவாக ஒளவையின் அணிந்துரைகள், கட்டுரைகள் இவற்றில் அவர் கையாளும் சொற்கள் புதுவண்ணம் காட்டும். சிறந்த சொற்களை இயல்பான நடையில் எழுதும் முறையில் கைதேர்ந்தவர். சொற்கல்லைக் கனியாக்கிச் சுவைகூட்டி அமுதமென எழுத்தில் காட்டுவதில் வல்லவர்.

புலமைச் செல்வியர் என்னும் அவரது நூலில் அவரது செம்மாந்த சங்கத் தமிழ் முழக்கத்தை எடுத்துரைக்க அப்பப்பா... எவரால் இயலும் ! அத்தகு சிறப்புடையது அவரது மொழி நடை. சங்க இலக்கியத்தில் பெண்பாற் புலவர்கள் பற்றி அவர் ஆய்ந்த திறம் கண்டு தமிழ் உலகமே அவரை உச்சி மீது வைத்துக் கொண்டாடியது. ஒளவை தம் அணிந்துரையில் வழங்கும் ஒவ்வொரு சொல்லும் பொற்றாமரை நாற்றமுடைத்தன்ன ஒளியும் மணமும் ஒருங்கே பெற்று உள்ளத்தை மகிழ வைக்கும். ஒளவை வழங்கும் அணிந்துரைத் தலைப்புகள் அனைத்துமே தங்கத் தோரணங்கள்.

இவரது அணிந்துரையில், இவர் வழங்கும் சொற்களும், தொடர்களும் மேற்கோள்களும், வாழ்த்து மொழிகளும் ஈடு இணையற்றவை. நூலாசிரியரின் நூலாக்க முயற்சியையும், அவரது தகுதிப்பாட்டையும் தவறாமல் குறிப்பிட்டுச் செல்வார். அவரது மொழிநடை மொத்தத்தில் தமிழ்ச் சமூகத்தின் சிந்தனையைத் தூண்டுவதாகவே அமையக் காணலாம். ஒருவரைப் பாராட்டுவதற்கும் ஒருவற்குத் தனி மனம் வேண்டும்.

ஒளவைக்கு இம்மனம் இயல்பாகவே இருந்தது என்பதை அவரது அணிந்துரைகள் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியெனக் காட்டுவன. ஒளவை நடராசன் தமிழ் மரபின் தொடர்ச்சி என்பதும் அவரது ஆழ்ந்த தனித்தமிழ்ப் புலமைவிளக்கம் அவரின் அணிந்துரைகள் வழி நாம் கண்டு இன்புறலாம்.

சங்க இலக்கியம், திருக்குறள், பக்தி இலக்கியம், கம்பராமாயணம், உரையாசிரியர்கள், காரைக்கால் அம்மையார், வள்ளலார், பாரதியார், பாரதிதாசன், சைவ சித்தாந்தம், வைணவ இலக்கியம், வரலாறு, திறனாய்வு, சிற்பக்கலை, ஒப்பிலக்கியம், மொழி பெயர்ப்பு, அகழாய்வு இவ்வாறாகப் பல்துறை அறிஞராக விளங்கியவர் ஒளவை. கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பியென நூற்களைத் தேடித்தேடி நிடம் நூலறி புலவராக விளங்கிய ஒளவை தான் படித்துக் களித்த கருத்துத் தேனை

தன் ஈடு இணையற்ற தனி நடையில் எல்லார்க்கும் வழங்கி மகிழ்ந்த செம்மல்.

இவ்வகையில் அண்மையில் வெளியிடப் பெற்ற ஒளவையின் செந்தமிழ்ப் புதையல் நூலில் காணும் ஒளவையின் அணிந்துரை நயத்தையும், தமிழ் நெஞ்சத்தையும் இனி விரிவாகக் காணலாம். ஒளவையின் செந்தமிழ்ப் புதையல் அருள் தந்த காலக்கொடை. இப்புதையலில் அணிந்துரை 71, பேச்சுரை 4, வாழ்த்துரை 8, கட்டுரை 13, ஆங்கிலக் கட்டுரை 7, நேர்காணல் 6 இடம்பெற்றுள்ளன.

சென்னை சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றம் நிலைபெறுவதற்கு உறுதுணையாக விளங்கிய தி.கி. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களைப் பற்றிக் கூறும் ஒளவை பெருங்குடியைச் சார்ந்த செல்வக் கோமான் என்றும் அவருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த தம் தந்தையார் உரைவேந்தரைப் பற்றியும், சிவம் பெருக்கும் தொண்டில் சிறந்து விளங்கும் பேரா.அ.நாகலிங்கத்தின் தமிழ்த் தொண்டையும், திரு.வி.க. பற்றிய அவருடைய ஆய்வுத் திறனையும், சைவ சமய சித்தாந்தத்தில் அவருக்குள்ள ஆழங்கால்பட்ட புலமையையும் தமது அணிந்துரைகளின் வழியாகப் புகழாரம் சூட்டுகிறார்.

“பல் மருத்துவர் கண்ணப்பனாரின் பல முகங்கள்” வெளியிட்ட வாசுகி கண்ணப்பனைப் பாராட்டும் ஒளவை புகழ்வாய்ந்த அவரின் முன்னோர்களான ஜே.எம்.நல்லசாமிப் பிள்ளை, ஜே.எம்.சோமசுந்தரம் பிள்ளை, ஜே.எஸ்.கங்காதரன் ஆகியோரின் பணிகளை நினைவூட்டி, வாசுகி அம்மையாரின் குடும்பப் பெருமை, கல்விச் சிறப்பு இவற்றை விவரமாக வரையும் நயம் ஈடுஇணையற்றது.

மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர் மீராவின் சிவகங்கை மன்னர் பற்றிய ‘மன்னரின் நினைவில்’ நூல் பற்றிக் கூறும் ஒளவை மீராவின் கவிதை வரிகள் கலங்கிய நீரில் மலர்ந்த கண்ணீர்த் தாமரைகள் என்றும், கபிலரின் பாரி மகளிரின் இதயத் துடிப்பு போன்றது என்றும் புகழ்ந்துரைக்கிறார்.

சனார்த்தனம் திராவிட இயக்கத்தின் முன்னோடியாக மாணவப் பருவக் காலந்தொட்டுப் பணியாற்றியதையும், 1965, 1970 களில் பல ஈழ மாணவர்கட்குக் கல்வி பயில உதவி புரிந்ததையும் ஒளவை நெகிழ்ந்து பாராட்டுகிறார். சனார்த்தனம் பேரறிஞர் அண்ணாவின் நாடகங்கள் பற்றி ஆய்வு செய்து டாக்டர் பட்டம் பெற்றது, டாக்டர் மு.வ. அவர்களிடம் கொண்டிருந்த கேண்மை ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட்டுப் பாராட்டுகிறார். ஆசிரியர் மணியனின் ஆஸ்திரேலியப் பயண

இலக்கியத்தைப் பலவாறாகப் பாராட்டிப் பயன் தருபவை அவரது எழுத்துகள்; கண்ணை மூடினால் காட்சிகள் காட்டுபவை, இலக்கியத்துக்கு அழகு சேர்ப்பவை, உலகப்பந்தின் விளிம்புகளிலே உலாவி வந்த எழுத்தாளர் மணியன் என்று பாராட்டுகிறது ஔவையின் மொழிநடை.

சத்தியவேல் முருகனைக் கொண்டாடும் நம் ஔவை செந்தமிழ் வேள்விச் சதுரரின் மணிவிழா, தமிழ் விழா, பவளமாய், முத்தமிழின் முத்தாய்ப் புகழ் ஔயுடன் நிகழ வாழ்த்தி மகிழ்கிறார். (பக் 70) பேரறிஞர் அண்ணாவைச் சீரிய சிந்தனையாளர், அரசியலில், இலக்கியத்தில் பல சாதனைகளைச் சாதித்து வரலாறு படைத்த மனிதநேய மாண்பாளர் என்றும், எம்.ஜி.ஆர் பற்றிக் குறிப்பிடும் அண்ணா, அவரை நாம் நம் கட்சியிலே ஒரு பட்டுப்புடவையிலே புட்டா போடுவதைப் போலச் சிறப்பாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கூறியிருப்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார்.

வேனிற்செல்வனின் ‘புறநானூற்றுப் புதையல்’ ஒரு களஞ்சியம் என்றும், கலைஞர் புறநானூற்றுப் போர் வரிகளைப் போற்றாத நாளில்லை என்றும் மகுடம் சூட்டுகிறார் ஔவை. டாக்டர் கலைஞரின் ஆட்சித்திறனைப் பல சான்றுகளுடன் தாம் உடனிருந்து பார்த்துத் திகைத்து மருண்ட நிகழ்வுகளைச் சுவைபட ஔவை பகிரும் திறம் தனிச்சிறப்பானது. கலைஞரின் நினைவாற்றல், எழுத்தாற்றல், செயலாற்றல், சிந்தனையாற்றல் என்று பலவாறாகத் தம் அனுபவத்தை எழுத்தில் காட்டியுள்ளார்.

திருவரங்கத்தின் சிறப்பைக் காட்டும் இளங்கோவடிகளின் வரிகளைச் சுட்டித் திருவரங்கத் திருப்பதியில் ஆழ்வார்கள் பாடித் திளைத்த திறத்தை நறுமணம் கமழும் மலராக அரிய கட்டுரைகளின் வழியாகக் காட்டுவது ஆழ்வார்கள் விழா மலர் என்று பாராட்டுகிறார். திருச்சி மலைக்கோட்டையின் திறம் பற்றி முனைவர் சிவசாமியின் நூலுக்குத் தாம் வழங்கிய பாராட்டுரையில் ஆய்வுப் பெட்டகம், தமிழரின் கலைத் தேர்ச்சி காட்டும் ஆவணம் என்று சிறப்பிக்கிறார். ‘மயிலையின் மாண்பு’ நூலை வெளியிட்டுள்ள சித்தாந்தச்சுடர் சிவாலயம் ஜெ.மோகன் அவர்களைப் போற்றி மகிழ்கிறார் ஔவை.

மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியில் தாம் பணியாற்றிய காலந்தொட்டுக் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமானை அறிந்தவர் ஔவை. கவிஞர் அப்துல்ரகுமானை நினைக்குந்தோறும் மாமன்னன்

இராசராசனைப் பற்றிப் பாடிய அவரின் கீழ்வரும் வைர வரிகள் தான் என்றும் தம் நினைவுக்கு வரும் என்பார்.

வாளெடுத்துப் போர் தொடுத்தல் இவனுக்கு வாடிக்கை
வீரக்களத்தில் ரத்த ஈரக் குளத்தில் ஆடிவருவது
இவனுக்கு வேடிக்கை

பாடிக்கை நீட்டி வந்தால் தருவதற்கு இருப்பதோ
இரண்டல்ல கோடிக்கை

அகம் நீ ! புறம் நீ ! ஆருயிரும் நீ ! எங்கள்
முகம் நீ ! முகவரி நீ ! முடியாத புகழும் நீ !

திடுமென மறைந்த தமிழ்வாணனின் பத்துறைச் சிறப்புகளைக் கூறி அவரின் பிள்ளைகள் லேனா, ரவி இருவரும் வாழ்வில் துணிந்து முயன்று முன்னேறியுள்ள திறத்தை மனமாரப் பாராட்டுகிறார். அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி தனி மனித அமைதி, குடும்ப அமைதி, உலக அமைதி என மூன்றாக வரிசைப்படுத்தி உலக சமுதாய சேவா சங்கத்தை உருவாக்கிய முறையைப் போற்றுகிறார். கல்வியாளர் பணிக்கரைப் பாராட்டிய ஔவை கன்னடமும், களி தெலுங்கும், கவின் மலையாளமும், தமிழோடு இணைந்து பிறந்த இனிய செல்வங்களாகும் என்று பெருமிதப்படுகிறார்.

“இருவேறு இயல்பினர் இணைவதும் உண்டு” என்ற தலைப்பில் புலமை மாமலை டாக்டர் மா.அண்ணாதுரையின் திருமந்திரம் பற்றிய நூலின் சீர்மையைப் பலபடப் பாராட்டுகிறார் ஔவை. ஏழிசை ஆய்வுத்திலகம் தாம்பரம் ஏகாம்பரம் திருப்புகழ் இசைப்பாடல்களில் காணும் இசை நுணுக்கங்களை விவரிக்கும் திறத்தை மெச்சிப் பாராட்டுகிறார்.

எம்.ஏ.எம். இராமசாமி அவர்களின் பத்திரப் பணிகளாக இசை, தமிழ், இலக்கியம், அரசியல், தொழில், கல்வி, விளையாட்டு, கலை என அமைவதை எண்ணி ஔவை எம்.ஏ.எம்.மைக் கொண்டாடி மகிழ்கிறார். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராகத் தான் பதவியேற்ற நாளன்றே எம்.ஏ.எம். அவரின் செயலாளரை அனுப்பித் தனக்கு மாலையிட்டுச் சிறப்புச் செய்த நிகழ்வை எண்ணி நெகிழ்கிறார்.

வானியல் அறிவு வாய்க்கப் பெற்ற பேரா. பலராமனைத் தமிழலகுக்கு வாய்த்த நிதியம் என்று ஔவை பாராட்டுகிறார். வி.ஜி.பி. சந்தோசம் அவர்களின் பயண நூல் தரும் செய்திகளைப் பட்டியலிட்டுப் புகழ்கிறார் ஔவை.

சுப்பையா பிள்ளையின் பதிப்புப் பணியைப் பாராட்டிச் “செந்தமிழ்ச் செல்வி” திங்களிதழை

அவர் வெளியிடும் திறம் கண்டு வியந்து பேசுகிறார். பழைய இலக்கியம், சங்க இலக்கியம், டாக்டர் மு.வ.திருக்குறள் உரை இவற்றைப் பரவலாகப் பதிப்பித்த தமிழ்ச் செம்மல் அல்லவா சுப்பையா பிள்ளை என்று பெருமிதப்படுகிறார்.

தஞ்சை பெரிய கோயில் சோழர் கலைப்பணிக்கு ஒரு மணிமுடி. கலை உலகுக்கு ஒரு பேரிமயம் போன்றது. திருமுறைகளைத் தேடி எடுத்து வழங்கச் செய்த தனிப்பெரும் புகழும் பிற்காலச் சோழர்குல வரலாற்று நாயகன் இராசராசனுக்கு வாய்த்தது. சோழர் காலக் கல்வெட்டுகள் அழியாப் புகழ் பெற்றவை என்று ஓளவை பிற்காலச் சோழர் ஆட்சியையும் அவர்தம் மாட்சியையும் ஆவணப்படுத்துகிறார்.

அறநெறிச்செல்வர் முதுபெரும் பொறியாளர் சி.எஸ். குப்புராசர் அவர்களின் சைவப்பணி, தமிழ்ப்பணி, சன்மார்க்கப்பணி இவற்றை விரிவாகப் பதிவு செய்கிறார். சொல்லிக் குறையாத சரித்திரம் என்று டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்களின் “என் சரித்திரம்” நூலை ஓளவை குறிப்பிடுகிறார். ஒப்பற்ற இந்நூலைச் சென்ற நூற்றாண்டில் தொடராக வெளிவரச் செய்த ஆனந்தவிகடன் அதிபர் எஸ்.எஸ்.வாசன் தமிழ் மக்களின் நன்றிக்கும் போற்றுதலுக்கும் என்றென்றும் உரியவர் என்று புகழேணியில் வைத்துக் கொண்டாடுகிறார்.

பேரா.மார்க்கண்டனின் “செவ்வியல் இலக்கிய உரை மரபு - ஓளவை. சு.துரைசாமிப் பிள்ளை” ஆய்வு நூலைப் பலவாறு ஓளவை பாராட்டுகிறார். ஓளவையின் தந்தையாகிய உரைவேந்தரின் நுண்மாண் நுழைபுலத் திறத்தை ஆராய்ந்து, சங்க இலக்கியத்திற்கு உரைகாரர் பலராயினும் உரைவேந்தரின் உரையம் எங்ஙனம் வேறுபட்டது, ஆய்வுலகில் தனித்தன்மை வாய்ந்தது என்று சான்றுகள் நிறுவிய பேரா.மார்க்கண்டனின் ஆய்வுத் திறத்தைக் கண்டு ஆய்வுத் திலகமென அடைமொழியிட்டுப் பாராட்டுகிறார்.

“அபிராமி அந்தாதி” நூலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த ஆசிரியர் சுந்தரமூர்த்தியின் ஆங்கிலப் புலமையைப் போற்றிப் பாராட்டுகிறார். அண்ணாநகர்த் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் பெரும் புலவர் த.இராமலிங்கத்தின் “தமிழ்ச் சுவையும், அருட்சுவையும்” நூலுக்கு ஓளவை நல்கிய அணிந்துரையில் அறுபதாண்டுப் புலமையில் விளைந்த கதிர்கள் என்று பாராட்டுகிறார்.

‘தமிழிசை மரபு’ என்னும் நூலில் ஆண்டுதோறும் தமிழிசைச் சங்கத்தில் நடைபெறும்

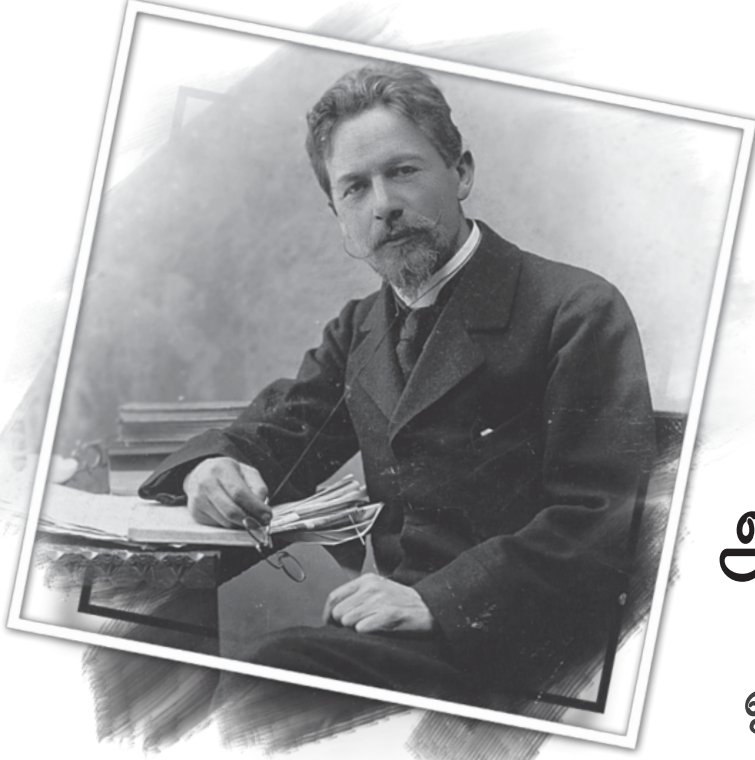
பண்ணாராய்ச்சி மாநாடுகளைச் சிறப்பித்துக் குறிப்பிடுகிறார். நூலாசிரியர் பேரா.சிவபாலனைத் தமிழ் நெஞ்சமும், இசைப் புலமையும் இணைந்த இயலாசிரியர் என்று கூறிச் சிறப்பிக்கிறார். “வள்ளலார் காவியம்” படைத்துள்ள திருப்புகழ் மதிவண்ணனைத் “திருப்புகழ்ச் சதுரர்” என்று விருது கொடுத்து மகிழ்கிறார்.

பேரா. ந.சுப்பிரமணியன் வரலாற்றுத் துறையில் புகழ்பெற்ற பெரும் பேராசிரியர். அவரது நூலில் தமிழ் மக்களின் வரலாற்றில் சமுதாய நிலை பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார். அவரின் நூல் தமிழரின் மொழி உணர்வு, இனமானத்தைத் தட்டியெழுப்பும் தன்மையது. இந்நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த சிந்தனையாளர் சோமசுந்தரத்தை ஓளவை வெகுவாகப் புகழ்கிறார். இப்புதையலில் நம் ஓளவையின் திருமண அழைப்பிதழ் இடம் பெற்றிருப்பது (ப.199) சிறப்பு.

தொல்காப்பியம் அகத்திணைகள் ஏழு என்றும் வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என்ற ஏழு திணைகளும் அவற்றுக்கு இணையான புறத்திணைகள் என்றும் காட்டியது. இத்தொடர்பு குறித்துத் தொல்காப்பியர் விரிவாகக் குறித்தார் இல்லை. உரையாசிரியர்கள் பலரும் தம் மனத்திற்கேற்பப் பலவாறாக விளக்கம் கண்டனர். அவை முழுதும் பொருந்துவனவாக இல்லை என்பார் ஓளவை. சங்ககால மக்களின் பெயரிடு மரபு குறித்த தருமபுரிப் பேரா. கோவிந்தனின் ஆய்வுப் புலமையைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறார் ஓளவை. பேரறிஞர் அண்ணா தமிழ்நாடு பெயர் மாற்றம் குறித்து எழுந்த விவாதத்துக்கு ஓரத்தநாடு, செட்டிநாடு பெயர்கள் வழக்கில் உள்ளதைக் காட்டிய திறத்தை வியந்து போற்றுகிறார்.

திருவருட்பிரகாச வள்ளற்பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தேமதுரப் பாக்களின் தொகுப்பு திருச்சிற்றம்பலத் தெய்வமணிமாலை என்று ஓளவை சுட்டிக் காட்டுகிறார். திருவையாறு தமிழ்க் கல்லூரி முதல்வர் எச். வேங்கடராமன் அவர்களின் புலமை நலத்தையும், அவரின் திருமகள் புலவர் தி.வே.விஜயலட்சுமியின் தமிழ்த் தொண்டையும் மிகவும் பாராட்டிச் செல்கிறார்.

இயற்பெயர் வேணுகோபாலன் என்று கொண்ட பேரா. நாகநந்தியின் பாரதி பற்றிய தொடர் உரைகளின் நயத்தைப் பெரிதும் பாராட்டும் ஓளவை அவருடைய சீர்திருத்தச் சிந்தனையின் புதுமைப் பொலிவையும் போற்றுகிறார். வாழ்த்துரை வரிசையில் வைத்து கவிக்கோ, நீதியரசர் சொக்கலிங்கம், முனைவர் மா.கி. இரமணன், முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் ஆகியோரைக்

ஆன்டன் செக்காவ்

உள்ளத்தின் ஒலியை ஒவியமாக்கிய கலைஞன்

ஒரு நாள், அரசாங்க குமாஸ்தா ஒருவர் நாடக அரங்கிற்கு நாடகம் பார்க்கச் செல்கிறார். அவர் பெயர் செர்வியாகோவ். அவர் நாடகத்தை ரசித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது திடீரென அவருக்குத் தும்மல் வந்துவிட்டது, 'அச்'சென்று தும்மிவிட்டார். தும்மிய வேகத்தில் முன் இருக்கையில் அமர்ந்திருந்த ஒருவர் மீது தும்மலின் ஒரு துளி விழுந்துவிட்டது! தும்மல் யார் மீது விழுந்தது என்று பார்க்கிறார். பெரும் அதிர்ச்சி! அவர் இவரின் உயர்அதிகாரி! அவ்வளவுதான், அதிர்ச்சியில் அப்படியே உறைந்து விட்டார்! அவரிடம் மெல்லக் குனிந்து மன்னிப்பு கேட்டார்.

அந்த உயரதிகாரி அதைப் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனாலும் செர்வியாகோவின் மனம் அமைதியடையவில்லை. நடுக்கம் கூடிற்று, 'நான் பெரிய தவறு செய்து விட்டேன். அதிகாரி கோபமாக இருக்கிறாரோ?' என்ற பயம் அவரை வாட்டியது. மீண்டும் மீண்டும் அவரிடம் பணிவுடன் தலைகுனிந்து மன்னிப்பு கேட்டார். ஒவ்வொரு முறையும் அந்த உயரதிகாரி, "பரவாயில்லை", "பரவாயில்லை" என்றே சொன்னார். ஆனாலும், அந்தக் குமாஸ்தாவுக்கு அச்சம் குறையவில்லை. நெஞ்சில் படபடப்பு கூடிக் கொண்டே இருந்தது. உயர்அதிகாரி கோபித்துக்கொண்டால், தன்னுடைய வேலை நிச்சயம் போய்விடும். அப்புறம் மனைவி, குழந்தைகளை எப்படிக் காப்பாற்றுவது, வயிற்றுப் பாட்டுக்கு என்ன செய்வது என்ற பதற்றம் ஒவ்வொரு நொடியும் அவரை வாட்டியது; இரவு முழுவதுவும் அவர் தூங்கவே இல்லை! ஏதேதோ சிந்தனைகள் அவரை வாட்டி எடுத்துவிட்டன.

பாரதிபாலன்

அடுத்த நாள் காலை விடிந்ததும் விடியாததுமாக அவர் அலுவலகம் சென்றுவிட்டார். பயமும் பதற்றமும் அவரை ஆட்டிப்படைத்தன! உயர் அதிகாரி வரும் வரை அவரின் அறையின் வாசலிலே காத்திருந்தார். அவரைச் சந்தித்து மீண்டும் மன்னிப்பு கேட்டார். அப்போதும் அவர் அதைப் பெரிதாக எடுத்துக்கொண்டதாகக் காட்டிக்கொள்ளவில்லை. ஆனாலும், அந்தக் குமாஸ்தாவின் மனப் பதற்றம் தணியவே இல்லை. திரும்பத் திரும்பப் பய உணர்வோடு மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டே இருந்தார். கடைசியில் அந்த உயரதிகாரி எரிச்சலடைந்து, அவரைக் கடுமையாகத் திட்டி அனுப்பிவிட்டார். குமாஸ்தா செர்வியாகோவின் மனம் உடைந்து நொறுங்கிப் போனது.

அலுவலகத்திலிருந்து வீடு திரும்பினார். வீட்டுக்கு வந்து உடைகளைக் கூட மாற்றாமல் அப்படியே 'பொத்தென்று படுக்கையில் விழுந்தார். அவர் அச்ச உணர்வில் துடித்துக் கொண்டிருந்தார். எங்கே வேலைபோய்விடுமோ என்ற பயமும் பதற்றமும் அவருக்கு இருந்தன. கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து விட்டால் என்ன செய்வது என்ற குழப்பம், எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து அவரை மன அழுத்தத்தில் ஆழ்த்தின. குடும்ப நிலையை யோசித்தார். வேலைபோய்விட்டால் குடும்பத்தின் கதி என்ன ஆகும் என்ற சிந்தனையிலே படுத்தவர் தான் பின்பு எழுந்திருக்கவே இல்லை, அப்படியே அவர் உயிர் பிரிந்து விடுகிறது.

இது ஆன்டன் செக்காவ் 1883 இல் எழுதிய "The Incident" என்ற கதையின் சுருக்கம். Oskolki என்ற ரஷ்ய இதழில் வெளியானது. பின்னர் இக்கதை "குமாஸ்தாவின் மரணம்" என்ற தலைப்பில் அறியப்பட்டது. இந்தக் கதையின் மூலம் செக்காவ், அக்கால ரஷ்யாவின் அதிகாரத்தின் கொடூர முகத்தையும் அது தோற்றுவிக்கும் அச்ச உணர்வினையும், அதிகாரத்தின் முன் சாதாரண மனிதன் எப்படித் தன்னம்பிக்கையற்றவனாக மாறுகிறான், இயல்பான ஒரு சிறு நிகழ்வு கூட அதிகார அடக்குமுறை ஏற்படுத்தும் அச்சத்தால், மனஅழுத்தமாக மாறுகிறது என்பதையும் மெல்லிய நகைச்சுவை கலந்த சோகத்துடன் வெளிப்படுத்துகிறார். இது ஒரு மனிதனின் மரணம் என்பதை விட, ஒரு சமூகம் அடக்குமுறையால் எப்படி மரணமடைகிறது என்பதைக் காட்டுவதாக அமைகிறது. இந்தக் கதை உலகப் புகழ் பெற்றது, பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது,

ஆன்டன் செக்காவ் (1860-1904) உலக இலக்கியத்தில் தனித்த இடத்தைப் பெற்ற ரஷ்ய சிறுகதை, நாடக ஆசிரியர். அடிப்படையில்

மருத்துவர். நுட்பமான யதார்த்தம், ஆழமான உளவியல் பார்வை, மற்றும் அன்றாட மனித வாழ்க்கையின் மீது கொண்ட கவனம் ஆகியவற்றின் மூலம் நவீன சிறுகதைகளுக்கும் நாடகங்களுக்கும் புதிய வடிவத்தையும் உத்வேகத்தையும் அளித்தவர். இன்றும் உலகம் முழுவதுவும் பேசப்படுகிறார்.

இவரது படைப்புகளில் மிகைப்படுத்தப்பட்ட கதைக்களமோ கதையாடலோ இல்லை. எளிய வாழ்வின் யதார்த்த அனுபவங்கள், உள்ளார்ந்த மனப்போராட்டங்கள், வெளிப்படுத்த முடியாத மனஉணர்வுகளே இவருடைய கதைகளின் மையமாக இருக்கின்றன. எளிமை, துல்லியம், மனிதநேயம் ஆகியவற்றால் பிணைக்கப்பட்ட அவரது எழுத்துகள் வாசகர்களின் உள்ளத்தை எளிதில் தொட்டுவிடுகின்றன. ரஷ்ய இலக்கிய எல்லைகளைத் தாண்டி, உலகம் முழுவதும் நவீனச் சிறுகதைகளையும் யதார்த்த நாடகங்களையும் புதிய திசையை நோக்கி நகர்த்தியதில் செக்காவின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானது.

செக்காவ் தனது எழுத்து வாழ்க்கையை 1880 களின் முற்பகுதியில் தொடங்கினார். அக்காலகட்டத்தில் ரஷ்ய இலக்கியம் மாற்றத்தை எதிர்கொண்டு வந்த காலம். லியோ டால்ஸ்டாய், ஃபியோதர் தோஸ்தோயெவ்ஸ்கி, இவான் துர்கெனெவ் போன்ற எழுத்தாளர்கள் ஏற்கெனவே வாழ்வியல் நெறி மற்றும் தத்துவஆழம் கொண்ட யதார்த்தவாத இலக்கியத்தை வழங்கிக்கொண்டிருந்தனர். ஆனால் செக்காவ் எழுதத் தொடங்கிய காலத்தில், சமூக சீர்திருத்தம் குறித்த நம்பிக்கை மெல்ல மங்கத் தொடங்கியிருந்தது. அரசியல் சூழல், பொருளாதாரச் சிக்கல், கல்வியறிவு பெற்ற சமூகத்திலும் நிலவிய ஒருவிதமான மனச்சோர்வு ஆகியவை அக்கால ரஷ்யாவை ஆட்கொண்டிருந்தன. இவ்வகையான சமூகப் பின்புலத்தில்தான் இயல்பான மென்மையான விரக்திமனம் மற்றும் வாழ்வியல் சிக்கல்களின் பின்னணியில் செக்காவின் இலக்கியப் பயணம் தொடங்கியது.

மாஸ்கோவில் மருத்துவம் பயின்று கொண்டிருந்த போது, குடும்பத்தின் பொருளாதாரத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகவே அவர் பத்திரிகைகளுக்கு நகைச்சுவை கலந்த சிறு சிறு குறிப்புரைகளை எழுதினார். இவ்வாறு எழுதப்பட்டவை எளிமையானவையாகவும் நகைச்சுவை நிறைந்தவையாகவும் இருந்தபோதிலும், பின்னாளில் அவரது ஆழமான படைப்புகளை வரையறுக்கும் தன்மைகள் அவற்றில் தெளிவாகப் புலப்பட்டன. குறிப்பாக, மனித பலவீனங்களைக் கூர்ந்து கவனிக்கும் பார்வை, துல்லியமான மொழியில் அவற்றினை

வெளிப்படுத்தும் உத்தி, மனிதப் பண்பை உணரும் இயல்பான படைப்பாக்கத்திறன் ஆகியவை அவை. காலப்போக்கில் செக்காவ் நகைச்சுவை மற்றும் பகடியில் இருந்து விலகி, ஆழமான உளவியல் மற்றும் சிந்தனைக்குரிய கதைத்தளங்களின் பக்கம் நகர்ந்தார். இதன் மூலம் அவரிடம் தனித்துவமான இலக்கிய ஒளி சுடர்விடத் தொடங்கியது.

ரஷ்ய இலக்கியத்தில் செக்காவின் இடம் எது என வரையறை செய்வது எளிதல்ல. அவர் பெரும்பாலும் யதார்த்தவாத எழுத்தாளராகவே அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார். ஆனால் அவரது யதார்த்தவாதம் முன்னோடிகளின் யதார்த்தவாதத்திலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது. முந்தைய யதார்த்தவாதிகள் இலக்கியத்தை வாழ்க்கை நெறி, போதனை, சமூக விமர்சனத்திற்குப் பயன்படுத்தினர். செக்காவ், அதற்கு மாறாக, வெளிப்படையான தீர்மானங்களையும் தத்துவ நிலைப்பாடுகளையும் தவிர்ந்தார். அவர் வாழ்க்கையை எளிமையாகவும் முடிவற்றதாகவும், பல நேரங்களில் வலியுடன் கூடியதாகவும் காட்டினார். இவ்வகையில், செக்காவ் மரபான யதார்த்தவாதத்தையும் நவீனவாதத்தையும் இணைக்கும் ஓர் இடைமுக எழுத்தாளராகக் கருதப்படுகிறார். அவரது படைப்புகள் நவீன இலக்கியத்தின் நோக்கு, பூடகத்தன்மை, அகமன அனுபவங்கள் போன்ற அம்சங்களை உள்ளடக்கியவை.

செக்காவின் தனித்தன்மை அவரது கதாபாத்திரங்களை அவர் அணுகும் முறையிலும் அவற்றினைத் துலங்கச்செய்வதிலும் தான் உள்ளது. ஃபியோதர் தோஸ்தோயெவ்ஸ்கி போன்றோர் தீவிரமான உளநிலைகளை ஆராய்ந்தனர்; மாக்கிம் கார்க்கி போன்றோர் சமூகப் போராட்டங்களை முன்னிலைப்படுத்தினர். செக்காவ், இதற்கு மாறாக, மிகஎளிய மனிதர்களின் அன்றாட வாழ்வை மையமாகக் கொண்ட படைப்புகளைத் தந்தார். இவரது கதாபாத்திரங்கள் பெரும்பாலும் ஆசிரியர்கள், மருத்துவர்கள், அலுவலர்கள், நிலப்பிரபுக்கள், அரசு ஊழியர்கள் போன்றவர்களே. அவர்கள் பெரும் குற்றங்களையோ வீரச் செயல்களையோ செய்யாதவர்கள். செய்யத் துணியாதவர்கள், அவர்களின் வேதனை என்பது பெரிய விஷயங்களில் அல்ல; அன்றாடம் ஏற்படும் சிக்கல்களான ஏமாற்றம், தவறிய வாய்ப்புகள், உணர்ச்சி, செயல்படமுடியாத முடக்க நிலை ஆகியவற்றில்தான் உள்ளது. வாழ்விற்குள் மறைந்துகிடக்கும் துயரத்தை நுட்பமாகவும் தீவிரமாகவும் வெளிப்படுத்தியதில்தான் செக்காவின் சிறப்பு உள்ளது.

ஆன்டன் செக்காவின் படைப்புகள் எண்ணிக்கையிலும், இலக்கிய வகைமைகளிலும் மிகவும் விரிவானவை. குறிப்பாக, சிறுகதை இலக்கியத்தில் அவர் தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றவர். வாழ்நாளில் நூற்றுக்கணக்கான சிறுகதைகள், நாடகங்கள், கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். இவரது ஆரம்பகாலக் கதைகள் பெரும்பாலும் நகைச்சுவை, பகடி மற்றும் சமூக விமர்சனத் தன்மையுடன் அமைந்திருந்தன. அக்கால சமூகத்தில் காணப்பட்ட அதிகார துஷ்பிரயோகம், போலித்தனம், மனிதர்களின் சுயநலம், நிர்வாக அமைப்புகளின் அபத்தங்கள் போன்றவற்றை அவர் மென்மையான நையாண்டியுடன் வெளிப்படுத்தினார். வாசகர்களைச் சிரிக்கவைத்தபோதும், சமூகத்தின் நிலை குறித்துச் சிந்திக்கச் செய்ததே அவரது எழுத்தின் சிறப்பாகும்.

காலப்போக்கில் செக்காவின் கலைநோக்கு மேலும் முதிர்ச்சி பெற்றது. பின்னாளில் அவர் எழுதிய கதைகள் மனஉணர்வுகளின் ஆழத்தையும் மனித வாழ்க்கையின் சிக்கல்களையும் நுணுக்கமாக எடுத்துரைக்கத் தொடங்கின. கதைகளின் வெளிப்புறச் சம்பவங்களை விட, அக மனத்தின் போராட்டங்கள், தனிமை, நிறைவேறாத ஆசைகள், காலத்தின் நகர்வு, வாழ்க்கையின் அர்த்தம் போன்றவை முக்கிய இடம்பெற்றன.

The Steppe என்ற படைப்பில் ஒரு சிறுவனின் பயண அனுபவத்தின் மூலம் ரஷ்ய கிராமிய வாழ்க்கையின் பரந்த இயற்கை, மனித உறவுகள் மற்றும் குழந்தை மனத்தின் உணர்வுகள் அழகாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

A Dreary Story என்னும் படைப்பில் வயதான பேராசிரியரின் வாழ்க்கை வெறுமை, மரண அச்சம் மற்றும் வாழ்வின் அர்த்தத்தைத் தேடும் மனநிலைகள் ஆழமாக வெளிப்படுகின்றன.

செக்காவின் பிற்காலச் சிறுகதைகள் அவரது கலைச்சாதனையின் உச்சமாகக் கருதப்படுகின்றன. இக்கதைகளில் வெளிப்படையான நாடகமோ அதிர்ச்சியூட்டும் சம்பவங்களோ குறைவாக இருந்தாலும், மனித வாழ்க்கையின் நுண்ணிய உணர்வுகள் மிகுந்த ஆழத்துடன் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

நாயுடன் ஒரு பெண் (The Lady with the Dog)

இந்தக் கதை திருமண வாழ்க்கையில் மனநிறைவு இல்லாமல் வாழும் தம்பதியினரின் உள்ளார்ந்த உணர்வுகளை மையமாகக் கொண்டது.

டிமிட்ரி குரோவ் என்ற நடுத்தர வயதுடையவர் யால்டா என்னும் கடற்கரை நகரத்திற்கு வருகிறார். அங்கு தினமும் ஒரு நாயுடன் நடந்து வரும் அன்னா செர்கேயெவ்னா என்ற பெண்ணைச் சந்திக்கிறார். தொடக்கத்தில் சாதாரண ஈர்ப்பாகத் தொடங்கும் அவர்களது நட்பு பின்னர் உண்மையான காதலாக மாறுகிறது.

ஆனால் இருவரும் ஏற்கெனவே திருமணமானவர்கள் என்பதால், அந்த உறவு அவர்களுக்கு மனஅமைதியை அளிப்பதற்குப் பதிலாக பெரிய குழப்பத்தையும் வேதனையையும் உருவாக்குகிறது. ஒரு கட்டத்தில் இருவரும் சமூகத்திற்குப் பயந்து பிரிந்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் பிரிந்து சென்ற பிறகும் ஒருவரை ஒருவர் மறக்க முடியாமல் தவிக்கின்றனர். சமூகக் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் உண்மையான காதலுக்கும் இடையிலான போராட்டமே கதையின் மையமாக அமைகிறது. வெளிப்படையாக எதுவும் பெரிதாக நடக்காதபோதும், மனித மனத்தின் நுண்ணிய உணர்வுகளை செக்காவ் மிகவும் இயல்பாக இக்கதையில் சித்தரிக்கிறார்.

வார்டு எண் 6 (Ward No. 6)

இந்தக் கதை ஒரு மனநோய் மருத்துவமனையை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. ஒரு சிறிய நகர மருத்துவமனையின் மருத்துவராக ஆண்ட்ரே எபிமிச் பணியாற்றுகிறார். மருத்துவமனையில் உள்ள “வார்டு எண் 6” என்ற பகுதி மனநோயாளிகள் சிகிச்சைபெறும் இடமாகும். அங்கு மனிதாபிமானமற்ற சூழல் நிலவுகிறது. நோயாளிகள் அசுத்தத்திலும் அலட்சியத்திலும் வாழ்கின்றனர்.

மருத்துவர் ஆரம்பத்தில் இந்நிலையை பெரிதாகக் கவனிக்காமல் கடந்து விடுகிறார். ஆனால் அங்கு இருக்கும் இவான் கிரோமோவ் என்ற நோயாளியுடன் அவர் பேசத் தொடங்கியபோது வாழ்க்கை, துன்பம், சமூகம், மனித சுதந்திரம் போன்ற சிக்கல்கள் குறித்து தொடர்ச்சியாகச் சிந்திக்கத் தொடங்குகிறார். காலப்போக்கில் மருத்துவரின் சிந்தனைகளையே சமூகம் “பைத்தியம்” எனக் கருதுகிறது. இறுதியில் அவர் தன்னைத்தானே அந்த வார்டில் அடைத்துக்கொள்கிறார்.

இந்தக் கதை மனிதத் துயரத்தை உணராத சமூக அமைப்பையும் அதிகாரத்தின் கொடூரத்தையும் கடுமையாக விமர்சிக்கிறது. “யார் உண்மையில் பைத்தியம்?” என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறது.

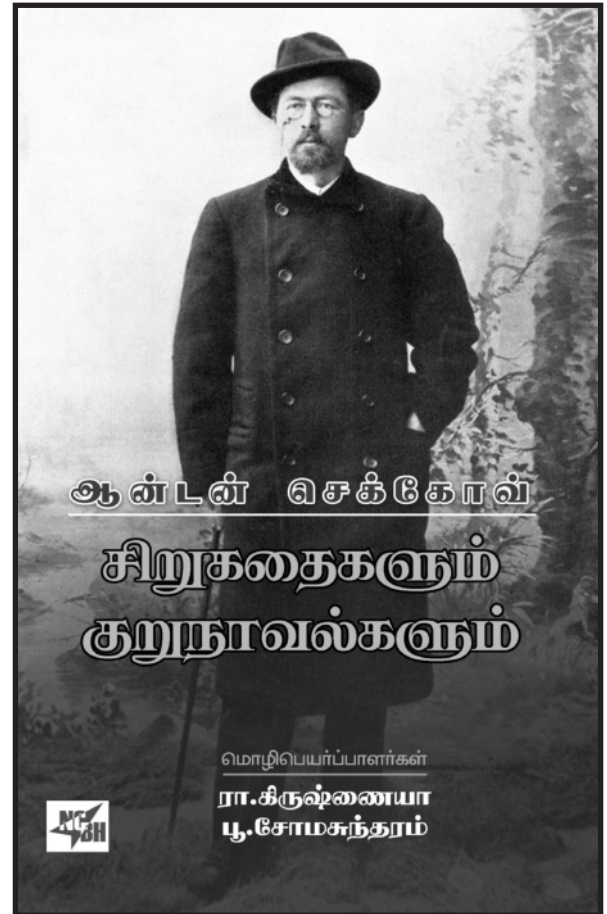
ஒரு பெட்டிக்குள் வாழ்ந்த மனிதன் (The Man in a Case)

இந்தக் கதையின் முதன்மையான கதாபாத்திரமான பெலிகோவ் மிகவும் பயந்த

சுபாவம் கொண்டவர்... வாழ்க்கையில் எந்த மாற்றமும் நிகழக்கூடாது என்று நினைப்பவர். எப்போதும் விதிமுறைகள், கட்டுப்பாடுகள், பாதுகாப்பு ஆகியவற்றுக்குள் மட்டுமே வாழ விரும்புகிறார். மழை இல்லாத நாளிலும் குடை எடுத்துச் செல்வார்; எல்லாவற்றையும் “ஒரு பெட்டிக்குள்” பாதுகாக்க முயல்வார்.

அவரது இந்த அச்ச மனநிலை அவரைச் சுற்றியிருந்தவர்களையும் பாதிக்கிறது. அனைவரும் அவரைக் கண்டு பயந்து இயல்பான வாழ்க்கையை வாழ முடியாமல் தவிக்கின்றனர். பின்னர் அவருக்கு ஒரு பெண்ணுடன் திருமணம் நடைபெறலாம் என்ற நிலை உருவாகிறது. ஆனால் வாழ்க்கையின் இயல்பான சுதந்திரத்தையும் மாற்றத்தையும் அவர் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் மனஅழுத்தத்திற்கு ஆளாகிறார். இறுதியில் அவர் தனிமையிலும் பயத்திலும் சிக்கி இறந்துவிடுகிறார்.

இந்தக் கதை பயம் மற்றும் பழமைவாத மனநிலை மனித வாழ்க்கையை எவ்வாறு முடக்குகின்றன என்பதை ஆழமாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.

கூஸ்பெர்ரிகள் (Gooseberries)

இந்தக் கதை மனித ஆசைகள் மற்றும் சுயநல கனவுகளைப் பற்றிய சிந்தனையை முன்வைக்கிறது. நிக்கோலை என்ற மனிதரின் வாழ்நாள் கனவு ஒரு கிராம வீட்டை வாங்கி, அதில் கூஸ்பெர்ரி மரங்களை வளர்த்து அமைதியாக வாழ்வதாகும். அந்தக் கனவிற்காக அவர் வாழ்க்கை முழுவதும் பணத்தைச் சேமிக்கிறார்.

இறுதியில் தனது கனவை அடைகிறார். ஆனால் அவர் அடைந்த அந்தச் சந்தோஷம் உண்மையான வாழ்க்கை நிறைவா என்ற கேள்வி எழுகிறது. ஏழைகளின் துயரங்களையும் சமூகத்தின் உண்மைகளையும் மறந்து தனிப்பட்ட மகிழ்ச்சிக்குள் மூழ்கியிருக்கும் மனித மனநிலையை செக்காவ் விமர்சிக்கிறார். கதையின் முடிவில், “மனிதன் தனிப்பட்ட மகிழ்ச்சியில் மட்டும் வாழக்கூடாது; பிறரின் துயரத்தையும் உணர வேண்டும்” என்ற கருத்து ஆழமாக வெளிப்படுகிறது.

ஆயர் (The Bishop)

இந்தக் கதை உயர்ந்த மதப்பொறுப்பில் இருக்கும் ஒருவரின் தனிமையையும் உள்ளார்ந்த வெறுமையையும் சித்தரிக்கிறது. ஆயராகப் பணியாற்றும் பியோடர் அனைவராலும் மதிக்கப்படுகிறார். ஆனால் அவரது உள்ளத்தில் ஆழ்ந்த தனிமை நிலவுகிறது.

தன் சிறுவயது நினைவுகள், தாயின் அன்பு, எளிய வாழ்க்கை ஆகியவற்றை நினைத்து அவர் மனவேதனையில் ஆழ்கிறார். உடல்நலமும் மெதுவாகக் குறைகிறது. அவரைச் சுற்றி மக்கள் இருந்தாலும், உண்மையில் அவரைப் புரிந்துகொள்ள யாரும் இல்லை. இறுதியில் நோயால் அவர் மரணமடைகிறார்.

இந்தக் கதை புகழும் பதவியும் மனிதனுக்கு உள்ளார்ந்த அமைதியை அளிக்க முடியாது என்பதை உணர்த்துகிறது. வாழ்க்கையின் இறுதியில் மனிதன் தேடுவது அன்பும் நெருக்கம்தான் என்பதையும் செக்காவ் மென்மையாக வெளிப்படுத்துகிறார்.

செக்காவின் கதைகளின் சிறப்பு அவற்றின் எளிமையாகும். அவர் கதைகளில் பெரிய நிகழ்வுகளை உருவாக்காமல், சாதாரண மனிதர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையை இயல்பாகக் காட்டினார். ஆனால் அந்த எளிய நிகழ்வுகளுக்குள் ஆழமான மனிதவாழ்வின் உண்மைகளையும் தத்துவ சிந்தனைகளையும் நுட்பமாகப் பதித்தார். அதனால்தான் அவரது படைப்புகள் இன்றும்

உலக இலக்கியத்தில் நிலையான மதிப்பைப் பெற்றுள்ளன.

வாழ்க்கைச் சித்திரங்கள்

பந்தயம், *The Bet* (1889) மனித வாழ்க்கையில் பணத்தைவிட அறிவும் ஆன்மீகப் புரிதலும் தான் உன்னதம் என உணர்த்துகிறது; நாயுடன் ஒரு பெண், *The Lady with the Dog* (1899) சமூகக் கட்டுப்பாடு. மனித மனதில் புதைந்திருக்கும் உண்மையான காதல், திருமணம் இதனுடாக வெளிப்படும் வாழ்வுதான் கதைக் களம் வார்டு எண் 6, (1892) அதிகாரமும் அலட்சியமும் மனிதநேயமின்மையும் சமூகத்தை ஒரு பைத்தியசாலையாக மாற்றுகின்றன என்ற கடுமையான விமர்சனமாக அமைகிறது;

ஒரு அதிகாரியின் மரணம், *The Death of a Government Clerk* (1883) அதிகார அடக்குமுறையால் ஏற்பட்ட அச்சமும் தாழ்வு மனப்பான்மையும் மனிதனை உளவியல் ரீதியாக எப்படிக்கொல்கின்றன என்பதைப் பகடியுடன் சித்தரிக்கிறது. இக்கதை தமிழ்ச்சூழலில் தும்மல் கதை என்று பலரால் மேடைகளில் சொல்லப்பட்டது; சாமீலியன், *The Chameleon* (1884) சட்டமும் நீதியும் அதிகாரத்திற்கு ஏற்ப மாறும் போலித்தனத்தைக் கிண்டலாக அதே வேளை அப்பட்டமாகத் தோலுரித்துக் காட்டுகிறது, துயரம், *Grief* (1886) தன்னுடைய துயரத்தைப் பகிர யாருமில்லாத ஒரு மனிதனின் ஆழ்ந்த தனிமையைச் காட்சிப்படுத்திக் காட்டுகிறது; மாணவன், *The Student* (1894) நம்பிக்கையும் ஆன்மீகச்சிந்தனையும் வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் தரும் என்பதை உணர்த்துகிறது; துயரமான கதை, *A Dreary Story* (1889) முதுமை, நோய், வாழ்க்கை மீதான விரக்தி ஆகியவற்றால் உருவாகும் மன வெறுமையை விவரிக்கிறது; ஒரு நகைச்சுவை, *A Joke* (1886) நகைச்சுவைகாகச் சொல்லப்படுபவற்றுக்குப் பின்னால் மறைந்திருக்கும் வெளிப்படாத மற்றோர் உணர்ச்சியைக் காட்டுகிறது; தூக்கமற்ற இரவு, *A Sleepless Night / Insomnia* (1888) மனச்சுமையும் குற்ற உணர்ச்சியும் மனிதனை எவ்வாறு வாட்டுகின்றன என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது; அஞ்சல் அலுவலர் *The Postmaster*, (1895) ஒரு எளிய மனிதனின் நேர்மை, பொறுப்புணர்வு மற்றும் அமைதியான தியாகத்தை எடுத்துரைக்கிறது;

வாழ்வில் ஒரு நாள் (*A Day in the Life*) ஒரு நாளிலேயே மனித வாழ்க்கையின் முழு அர்த்தமும் அடங்கியுள்ளது என்பதை உணர்த்துகிறது; புல்லாங்குழல் (*The Pipe / The Reed Pipe*) கலை மனித மனத்தை ஆழமாகத் தொடும் சக்தி கொண்டது என்பதைக் கூறுகிறது;

மனைவி, *The Wife* (1895) திருமண உறவுகளில் உள்ள உணர்ச்சி, இடைவெளி, ஆதிக்கப் போக்கு ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துகிறது; மகிழ்ச்சி *Joy*, (1886) சந்தோஷத்தின் மறுபக்கத்தில் இருக்கும் வெறுமையைப் பகடியாகச் சொல்கிறது; அதிர்ச்சி (*Shock*) எதிர்பாராத நிகழ்வுகள் மனித மனநிலையை எவ்வாறு சிதைக்கின்றன என்பதைச் சொல்கிறது; பழைய வீடு (*An Old House*) கடந்த கால நினைவுகளையும் மாற்றத்தை ஏற்க மறுக்கும் மனித மனதையும் பிரதிபலிக்கிறது ஒரு மழைக்கால இரவு (*A Rainy Night*) இயற்கையும் மனித மன உணர்வுகளும் ஒன்றோடொன்று இணைந்திருப்பதை நுட்பமாக வெளிப்படுத்துகிறது.

உள்ளத்தோடு உரையாடும் மௌன அரங்குகள்

செக்காவின் நாடகங்கள் நவீன நாடக வரலாற்றில் அடிப்படை மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. தி சீகல், அங்கிள் வான்யா, திரீ சிஸ்டர்ஸ், தி செர்ரி ஆர்ச்சர்ட் ஆகிய நாடகங்கள் பாரம்பரிய நாடக மரபிற்கு மாறாக இருந்தன. நாடகத்தின் உச்சக்கட்ட நிகழ்வுகளுக்குப் பதிலாக பார்வையாளர்களுடன் உரையாடல்கள், மௌனம் என மாற்று நடவடிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. நாடகக் கதையாடலில் முக்கிய நிகழ்வுகள் அரங்கிற்கு வெளியே நிகழ, கதாபாத்திரங்களின் அசைவுகள் நின்றவுடன் அரங்கிற்கும் பார்வையாளர்களுக்கம் இடையே சிக்கிக்கொண்ட வர்களாகக் காட்டப்படுகின்றனர். இவ்வகை நாடக வடிவம் வாழ்க்கையை ஒரு குறியீடாகக் காட்டுகிறது அதாவது, வாழ்வு என்பது ஒழுங்கான அரங்க கட்டமைப்பைப் கொண்டதல்ல என்ற செக்காவின் நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துகிறது.

மௌனஉரையாடல்கள்

கடற்பறவை (*The Seagull* 1896) கலை, காதல், தோல்வி, பொறாமை ஆகியவை மனித மனத்தை எவ்வாறெல்லாம் சிதைக்கின்றன என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது; மாமா வான்யா, *Uncle Vanya* (1899) அர்த்தமற்றதாக உணரப்படும் வாழ்க்கையும் திரும்பப் பெற முடியாத காலமும் மனிதனை எவ்வாறு வாட்டுகின்றன என்பதைச் சொல்கிறது; மூன்று சகோதரிகள், *Three Sisters* (1901) அடைய முடியாத கனவுகளும் யதார்த்த வாழ்க்கையின் கட்டுப்பாடுகளும் இடையிலான மோதலை ஆழமாகக் காட்டுகிறது; செர்ரிப் பழத்தோட்டம், *The Cherry Orchard* 1904) பழைய நிலவுடமைச் சமூக வாழ்க்கை முறையின் வீழ்ச்சியும் புதிய சமூக மாற்றங்களை ஏற்க மறுக்கும் மனித மனநிலையும் குறியீடாக (*symbolically*) வெளிப்படுத்துகிறது.

இந்த நான்கு நாடகங்களிலும் பெரிய சம்பவங்களை விட எளிய நிகழ்வுகள், மன உரையாடல்கள், மனித உறவுகளின் நுணுக்கங்கள் மூலம் வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த துயரமும் வெறுமையும் செக்காவால் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. இதனால் அவர் நவீன நாடகத்தின் முன்னோடி எனப் போற்றப்படுகிறார்.

செக்காவின் படைப்புகளில் சில கருப்பொருள்கள் தொடர்ந்து வெளிப்படுகின்றன, அதில் முக்கியமானது தடுமாற்றம், உறுதி மற்றும் தேக்கம் (*stagnation*). மாற்றத்தைக் கனவுகாணும் கதாபாத்திரங்கள் பயம், பழக்கம், தயக்கம் ஆகியவற்றால் அசையாமல் நிற்கின்றனர். திரீ சிஸ்டர்ஸ் போன்ற நாடகங்களில் எதிர்கால ஆசைகள் காலப்போக்கில் வெறுமையாக மாறுகின்றன.

தனிமை செக்காவின் எழுத்துகளில் முக்கியமான கருப்பொருள். குடும்பத்தினராலும் நண்பர்களாலும் சூழப்பட்டிருந்தாலும், கதாபாத்திரங்கள் ஆழமான உள்ளர்ந்த தனிமையை அனுபவிக்கின்றனர். உண்மையான உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த முடியாத நிலை அவர்களை மேலும் தனிமைப்படுத்துகிறது. செக்காவ் திட்டமிட்ட சில செயல்களின் விளைவுகளைவிட அலட்சியத்தின் விளைவுகளையே அதிகம் கவனிக்கிறார். நமது செயலற்ற தன்மையே பல துயரங்களுக்குக் காரணமாகிறது என்பது அவரது எண்ணம்.

செக்காவின் மொழிநடை தெளிவானதும் சில இடங்களில் சிக்கலானதும் ஆகும். அலங்காரச் சொற்களையும் மிகைப்படுத்திய வருணனைகளையும் அவர் தவிர்க்கிறார். எளிய சொற்கள் மூலம் ஆழமான அர்த்தங்களைச் சொல்லும் திறன் அவரது எழுத்தின் தனிச்சிறப்பு. வாசகர்களின் அறிவையும் உணர்ச்சியையும் அவர் நம்புகிறார். எனவே எல்லாவற்றையும் நேரடியாக விளக்காமல், சிறு குறிப்புகள் மூலம் அல்லது சொல்லாமல் விட்டுச்செல்வதன் மூலம் அர்த்தத்தை உருவாக்கிவிடுகிறார்,

அவரது எடுத்துரைப்பு உத்திகளில் ஒன்றாக உள்அர்த்தம் - அதாவது, சொல்லாமல் சொல்லல் (*subtext*) விளங்குகிறது. கதைகளிலும் நாடகங்களிலும் முக்கியமானவை பெரும்பாலும் சொல்லப்படாமலே விடப்படுகின்றன.

சின்னச் சின்ன விசயங்களுக்கு செக்காவ் அளிக்கும் முக்கியத்துவமும் அவரது எழுத்தின் தனிச்சிறப்பாகும். ஒரு சிறு பொருள், ஒரு சைகை, ஒரு இயற்கைக் காட்சி முழு உளவியல்

நிலையையும் வெளிப்படுத்தக்கூடும். மனித நடத்தைையைப் பற்றிய அவரது மருத்துவப் பயிற்சி இந்தக் கூர்மையான பார்வைக்குத் துணைபுரிந்தது எனலாம். ஒரு மருத்துவர் நோயாளியிடம் குறைகாணாமல் நோய்க்கான காரணங்களைக் கூர்மையாக ஆராய்ந்து கண்டறிவது போல செக்காவும் மனிதரைப் புறநிலையில் மதிப்பீடு செய்யாமல் காரண காரிங்களைத் திறந்த மனதுடன் ஆராய்கிறார்.

செக்காவ் வாழ்ந்த போது அவரது படைப்புகள் ஒரு கலவையான விமர்சனங்களைப் பெற்றன. சிலர் அவரை நெகிழ்ச்சியற்றவர், நம்பிக்கையற்றவர் என விமர்சித்தனர். தெளிவான தீர்வுகளை வழங்காததையும் வாழ்க்கைநெறிகளைத் தவிர்த்ததையும் குற்றம் சாட்டினர். ஆனால் காலப்போக்கில் இந்தக் கணிப்புகள் மாறின. இன்று செக்காவின் அணுகுமுறையும் தெளிவற்ற தன்மையும் கலை நேர்மையின் வெளிப்பாடாகக் கருதப்படுகின்றன.

இன்றைய இலக்கிய ஆய்வுகளில் செக்காவ் சிறுகதை வடிவத்தைக் கைக்கொண்டவர்களில் உச்சமான கலைஞராகவும் நவீன நாடகவடித்தின் அடித்தளமாகவும் மதிக்கப்படுகிறார். அவரது தாக்கம் ரஷ்ய எல்லைகளைத் தாண்டி உலகளாவியதாக விரிந்துள்ளது. கதை அமைப்பு, கதாபாத்திர வளர்ச்சி, நாடக வடிவம் ஆகியவற்றில் அவர் செய்த புதுமைகள் இன்றும் தாக்கத்தைச் செலுத்துகின்றன. பெரும் நிகழ்வுகளோ உறுதியான தீர்ப்புகளோ இல்லாமலேயே இலக்கியம் ஆழமான உணர்ச்சித் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை செக்காவ் நிரூபித்தார் எனலாம்.

ஆன்டன் செக்காவின் எழுத்துகள் மனித வாழ்வை கருணையுடனும் நேர்மையுடனும் கலைக் கட்டுக்கோப்புடனும் வெளிப்படுத்துகின்றன. சமூகம் மாற்றம் கொண்ட காலத்தில் வாழ்ந்த அவர், தன் காலத்தின் வாழ்வையும், பதற்றங்களையும், நிறைவேறாத கனவுகளையும் பதிவு செய்தார். அதே சமயம், எல்லாக் காலங்களுக்கும் பொருந்தக்கூடிய மனித வாழ்வின் அனுபவங்களையும் வடிவமைத்தார். கதாபாத்திரங்களை மதிப்பீடு செய்ய மறுத்த அவரது நிலைப்பாடு, மென்மையான அணுகுமுறை, மொழிநடை, உண்மையை முதன்மைப்படுத்தும் கலைநோக்கம் ஆகியவை அவரது எழுத்துகள் காலம் கடந்தும் நிலைக்கும் தன்மைகொண்டு விடுகின்றன. செக்காவ் வாசகர்களுக்கு வாழ்க்கையை எவ்வாறு வாழ வேண்டும் என்று ஒருபோதும் சொல்லுவதில்லை; வாழ்க்கை எப்படிப்பட்டது என்பதை நுணுக்கமாகக் காணும் அனுபவத்தைத் தருகிறார். இதன் மூலம்

அவர் ரஷ்ய இலக்கியத்தில் மட்டுமல்ல, உலக இலக்கிய மரபிலும் நிலையான தனித்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

ஆன்டன் செக்காவ் 1860ஆம் ஆண்டு ரஷ்யாவில் பிறந்தார். அவர் பிறந்த ஊர் தகன்ரோக். அவரது தந்தை ஒரு சிறிய மளிகைக் கடை நடத்தினார். தாயார் அன்பானவர். செக்காவுக்குப் பல சகோதரர்கள் இருந்தனர். குடும்பம் ஏழ்மையில் வாழ்ந்தது. சிறுவயதிலிருந்தே அவர் கஷ்டங்களை அனுபவித்தார். பள்ளிக்குச் சென்றபின் கடையிலும் வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது. அவரது தந்தை மிகவும் கடுமையானவர். பின்னர் குடும்பம் கடன் பிரச்சினையால் மாஸ்கோ நகரத்திற்குக் குடிபெயர்ந்தது. ஆனால் செக்காவ் மட்டும் தனது படிப்பை முடிக்க ஊரிலேயே தங்கினார். பின்னர் அவர் மாஸ்கோ பல்கலைக்கழகத்தில் மருத்துவம் படித்தார். படித்துக்கொண்டிருந்தபோதே குடும்பத்திற்காக உழைத்தார். மருத்துவரான பிறகு ஏழை மக்களுக்கு உதவி செய்தார். பலருக்கு இலவசமாக சிகிச்சை அளித்தார்.

அவரது வாழ்க்கையில் முக்கியமான நிகழ்வாக சகாலின் தீவுப் பயணம் கருதப்படுகிறது. அந்தத் தீவு கைதிகள் வாழும் இடமாக இருந்தது. அங்கே மக்கள் மிகவும் துன்பத்தில் வாழ்கிறார்கள் என்று அவர் கேள்விப்பட்டார். அதனால் அவரே நேரில் சென்று பார்க்க முடிவு செய்தார்.

உடல்நலம் சரியில்லாத நிலையிலும் அவர் நீண்ட தூரம் பயணம் செய்தார். குதிரைவண்டி, ரயில், படகு ஆகியவற்றில் பல நாட்கள் பயணம் செய்து சகாலின் தீவை அடைந்தார். அங்கே கைதிகள் மிகவும் மோசமான சூழலில் வாழ்ந்தனர். பெண்களும் குழந்தைகளும் கூட துயரத்தில் இருந்தனர்.

ஒரு நாள் சிறையில் இருந்த ஒரு சிறுவனை அவர் பார்த்தார். அந்தக் குழந்தை எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை. ஆனால் பெற்றோருடன் அங்கே வாழ்ந்தது. அந்தச் சிறுவனின் சோகமான முகம் செக்காவை மிகவும் பாதித்தது. இந்தப் பயணத்திற்குப் பிறகு மனிதர்களின் துயரத்தை அவர் இன்னும் ஆழமாக உணர்ந்தார்.

செக்காவுக்குக் காசநோய் இருந்தது. பின்னர் சிகிச்சைக்காக ஜெர்மனிக்குச் சென்றார். 1904ஆம் ஆண்டு அவர் காலமானார். எளிமையும் மனித அன்பும் நிறைந்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்தவராக அவர் நினைவுகூரப்படுகிறார்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர் & எழுத்தாளர்

புதிய வரவு

வெளியீடு: என்சிபிஎச்
ரூபாய்.140/-

மலையாளப் பாட்டிலக்கியங்களில் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியக் கூறுகளின் தாக்கம்

— ச.காமராஜ்

தமிழ் மற்றும் மலையாள மொழிகளின் இலக்கண, சொற்பிறப்பியல், வடிவியல், கருத்தியல் தொடர்புகளை ஆய்வு செய்து வெளிக்காட்டுகிறது, ச.காமராஜ் எழுதியுள்ள மலையாளப் பாட்டிலக்கியங்களில் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியக் கூறுகளின் தாக்கம் என்னும் இந்நூல்.

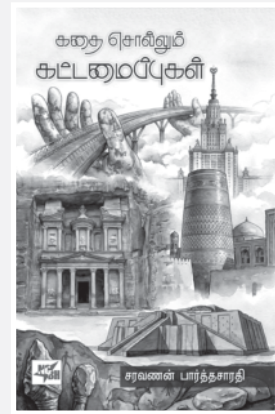
மலையாளப் பாட்டிலக்கியங்களில் வெளிப்படும் தமிழ்ச்சொல் வேர்கள், செவ்விலக்கணக் கூறுகளின் தாக்கம், மொழிப் பரவலின் வரலாற்றுப் பின்னணி, இலக்கியத் தொடர்புகள் உள்ளிட்ட கூறுகளை விவரிக்கிறது. இந்த நூல்

புதிய வரவு

கதை சொல்லும் கட்டமைப்புகள்

சரவணன் பார்த்தசாரதி

ஆதிகாலத்தில் மனிதன் தொடங்கிய தேடல் இன்று விண்வெளியையும் தொட்டு விட்டது. இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் இரகசியங்களைத் தேடியறியும் பயணம் இன்றும் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட கட்டமைப்புகள் மானுடத்தின் படிநிலை வளர்ச்சியை ஆவணப்படுத்துகின்றன. அத்தகைய சில கட்டமைப்புகள் கூறும் கதைகளை விவரிக்கிறது, சரவணன் பார்த்தசாரதி எழுதியுள்ள கதை சொல்லும் கட்டமைப்புகள் என்னும் இந்நூல்!

வெளியீடு: என்சிபிஎச்
ரூபாய். 110/-

புதிய வரவு

வெளியீடு: என்சிபிஎச்
ரூபாய்.100/-

செம்புலச் சாரல்கள்

இரா.திருப்பதி வெங்கடசாமி IAAS

”செம்புலம் மண்ணின் நிறம் சார்ந்ததல்ல, உரிமைகோரிப் போராடும் மக்களின் மனம் சார்ந்தது” இரா.திருப்பதி வெங்கடசாமி எழுதியுள்ள செம்புலச் சாரல்கள் என்னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கவிதை வரிகள். அந்தக் கவிதையின் வரியே இந்நூலின் தலைப்பு. சமுதாயத்தில் சமத்துவத்துக்கு எதிராக நடக்கும் அத்தனைக் கேடுகளையும் கேள்வி கேட்கிறார் நூலாசிரியர். அவற்றுள் ஒன்று ‘பெண்ணாகிய நான்...’ என்னும் தலைப்பில் இடம்பெற்றுள்ள “என்னைப் புனிதமாக்கவும் வேண்டாம்; புண்படுத்தவும் வேண்டாம்! என்னைப் பெண்ணாகவே விட்டுவிடுங்கள்” நான் யார் என்பதை நானே முடிவு செய்துகொள்கிறேன்” என்னும் கவிதை.

நியூ செஞ்சுரிஸின் புதிய வெளியீடாக
மீள் புரிதல் நோக்கில் செவ்வியல் நூல்கள்
தமிழாய்வு வரலாற்றில் ஓர் அரிய முயற்சி!

செயல் வரைவு தயாரித்தல் - வரைவைக் கலந்துரையாடலுக்கு
உட்படுத்துதல் - வரைவு செம்மையாக்கம் பெறல் - அறிஞர்
தெரிவிற்கான கலந்துரையாடல் - கட்டுரை பெறுதல் - விழியினர்
விவாதத்திற்குட்படுத்துதல் - மீளெழுதுகைக்கு ஆட்படுத்துதல் -
செம்மையுறாக் கட்டுரைகளைத் தவிர்த்தல் - இணையவழி
அமர்வில் வாசித்தல் - கலந்துரையாடலுக்கு உட்படுத்துதல்
- மீண்டும் செம்மையாக்கப்பெறல் எனப் பல கட்ட
முன்னெடுப்புகள்வழி உருக்கொண்ட முயற்சியில் விளைந்தவை.

தொல்காப்பியம், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு,
முத்தொள்ளாயிரம் ஆகிய நூல்களைப் பதிப்பியல், யாப்பியல்,
அணியியல், மொழிபெயர்ப்பியல், உளவியல், சமூகவியல்,
மான்னுடவியல் எனப் பல்வேறு நிலைகளில் தக்க அறிஞர்கள்
ஆராய்ந்து எழுதியவை.

60க்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுரைகள்

1300 பக்கங்கள்

உயர்தரத் தாளில் 12 தொகுதிகளுக்கும் சேர்த்து

விலை ரூ. ~~1631/-~~

முன்வெளியீட்டுத் திட்டத்தில் ரூபாய் 1000/- மட்டுமே.

விரைவில் முன்பதிவு செய்திடுவீர்!

“

ஒவ்வொருவருக்கும் கவிதை
ஒவ்வொரு விதமாகத்
தோன்றும். ஆனால் நம்
கவிஞரின் முதல் கவிதை
'நம்மைப் பதப்படும் மருந்தாக,
சிகிச்சைப் பக்குவமாக'
விளங்குவதைக் காணலாம்.

”

சிற்பியின்

கவிதை மரம்

‘பாதாளத்தில் வேர் பாய்ச்சி

மேக மண்டலங்களைக் கிளைகளால் கோதி

திசைகளைத் துழாவிப்படி

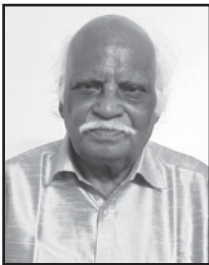
கம்பீரமாக நிற்கிறது

சிற்பியின் கவிதை மரம்’

கவிதை எழுதத் தொடங்கியபோதே பாவேந்தரால் பாராட்டுப் பெற்ற கவிஞராய் மலர்ந்தவர் சிற்பி. பாரதியின் ஆளுமை அவருடைய கவிதையை ஆட்கொண்டது போலவே பாவேந்தரின் ஆளுமையும் ஆட்கொண்டது.

சிற்பியே கூறுவதுபோல் பாரதி அவருடைய நாடி நரம்புகளில் ஜீவரத்தமாய்ச் சிலிர்த்துப் பாய்வதைக் காணமுடிகின்றது. ஆழியாறும் ஆனைக்கல் சரிவும் சந்தனக்கல் உச்சியும் அவரைக் கவிதை பாட வைக்கின்றன. சொந்தக் கவிகளை எழுதாமல் அன்னிய வாசனைகளுக்கு மயங்கும் நவீனத்துவமும் எனக்குச் சம்மதமில்லை என்பார் சிற்பி. எனவேதான் ‘நான் மரபின் பிள்ளை; புதுமையின் தோழன்; என்களம் - என்மண் - என்பாத்திரங்கள் - என்மனிதர்கள் - என்பின்புலம், தமிழ் இலக்கியம்; மற்றவையும் மற்றவர்களும் எனக்கு விருந்தினர்கள் மட்டுமே’ என்கிறார் கவிஞர் சிற்பி. அவரின் கவிதைக்குரிய பாடுபொருள் எது என்பதை அவரே கூறிவிடுகின்றார்.

சிற்பியினுடைய கிராமத்துநதி நாடு முழுவதும் பரவிப் பேராறாக - கவிதைப் பேராறாகச் சிலிர்த்து ஓடுகின்றது. ‘எங்கள் கிராமத்தின் செல்லச் சிணுங்கலாய் ஓடும் ஆழியாறு என்னைத் தத்தெடுத்துக் கொள்கிறது. சலசலக்கும் அந்த ஆற்றின் ஓசையோடு என் மனத்தறி அசைகிறது. கவிதைகள் பிறக்கின்றன’ என்பது அவருரை.

முனைவர் இ.சுந்தரமூர்த்தி

அவருடைய 'முதல் கவிதை' எப்படி இருந்தது என்பதைக் கவிஞரே சுவைபடக் கூறுகின்றார். 'என்னுடைய நாவசைத்த மழலைதான் என்னுடைய முதல் கவிதை என்பார். என்னை மதம் கொள்ளவைத்த சூழ்ச்சித் திருமகள் என்றும், செருக்கைக் கிளறிவிட்ட தேவதை என்றும், தேவதைபோல் தோன்றும் கவிதை என்ற பாதகி என்றும், பதப்படுத்தும் ஒரு சிகிச்சைப் பக்குவமே என் கவிதை என்றும் கூறித் தன் கவிதைப் பயணத்தைத் தொடங்குகிறார் சிற்பி.

'இறகு' என்னும் கவிதை நூலில் அமைந்த அச்சுவையான 'முதல் கவிதை' இதுதான்:

சிற்றஞ் சிறுகாலே
சிறுபிஞ்சு விரல் பிடித்து-என்
கற்றைக் குழல் நீவிக்
கன்னத்தில் முத்தமிட்டு
நான் நாவசைத்த மழலையையும்
நறுங்கவிதைத் தேனென்று
புவைத்த போதும் அதைப்
பொன்னென்று பாராட்டி
ஊமத்தம்பூ என்னை
உயர் நாத சுரமென்றும்
பொம்மைத் துப்பாக்கி எனைப்
புரட்சியணு குண்டென்றும்
துள்ளுமதம் கொள்ளவைத்த
சூழ்ச்சித் திருமகளே
கிள்ளிச் செருக்கை மெல்லக்
கிளறிவிட்ட தேவதையே
தேவதைபோல் தோன்றும்
கவிதையென்ற பாதகியே

என்று கவிதையைத் தேவதை என்றும், பாதகி என்றும் சூழ்ச்சித் திருமகள் என்றும் கூறும்போது கவிதை அவருடைய உள்ளத்தில் எந்த அளவில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருந்திருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளமுடிகின்றது.

கவிதை அவருக்குத் தினமும் விரித்து வைத்த பாய்; சாதாரணப் பாயில்லையாம். தீயைத்தான் கவிதை அவருக்குப் பாய் என்று விரித்து வைத்தது என்பார்.

குடிக்கத் தண்ணீரைக் கேட்டால் கவிதை, கண்ணீரைத் தந்ததாம். கேடுகெட்ட தமிழனின் நிலை குறித்துப்பாடி அழுததுதான் என் கவிதை என்பார். நான் பாடியது சிரித்த முத்துக்கள் அன்று; கண்ணீரின் தெறித்த முத்துக்கள் என்பார்.

நீயென் மன அரங்கில்
தீயைத் தான் பாயென்று
தினமும் விரித்து வைத்தாய்
தாகமென்று கேட்டால்
தண்ணீரைத் தாராது
ஆகுமட்டும் பருகென்று

கண்ணீரையே கொடுத்தாய்
ஏடுடுத்து முதல் கவிதை
எழுதத் தொடங்கிய நாள்
கேடுகெட்ட தமிழன் என்முன்
கேள்விக் குறியாக...
கூடுகட்டி என்னுளத்தில்
தாபம் குடியேறப்
பாடி அழுதேன்
அதுஎன் முதல்கவிதை
சிரித்த முத்துக்கள்
எனக் கவிதை செய்தாலும்
தெறித்த கண்ணீரே
திரண்டங்கு முத்தாகும்
முதல் அமுசைக் கோணல்
முற்றும் அதுவாகாமல்
பதப்படுத்தும் ஒரு சிகிச்சைப்
பக்குவமே என் கவிதை

என்று முதல் கவிதையைப் பாடிய சிற்பி கவிதை தன்னுள் விதைத்த மனப் போராட்டங்களை மிக அழுத்தமாகத் தெளிவுறுத்துவார். கவிதையைக் காதலியாகக் கண்டனர் சிலர்; கவிதையைக் கைவாளாகக் கண்டனர்; கவிதையை ஒடும் பேராறாகக் கண்டனர். ஒவ்வொருவருக்கும் கவிதை ஒவ்வொரு விதமாகத் தோன்றும். ஆனால் நம் கவிஞரின் முதல் கவிதை 'நம்மைப் பதப்படும் மருந்தாக, சிகிச்சைப் பக்குவமாக' விளங்குவதைக் காணலாம்.

சிற்பியின் கவிதைக்குப் பவளவிழா. கடந்த ஆண்டுகளில் அவர் படைத்த கவிதைகளின் பாடுபொருள்கள் பல. ஒவ்வொரு கவிதையிலும் அவர் தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொண்டே உள்ளார். எளிய பாடுபொருளிலும் தன் கவிதை முத்திரையைப் பதிக்கும் அற்புதக் கவிஞர் சிற்பி.

சிற்பியின் வீட்டிற்குப் பக்கத்தில் ஒரு வேப்பமரம். அந்த வேப்பமரத்தின் கீழ் அவர் எவற்றையெல்லாம் பதிவு செய்து மகிழ்ந்திருக்கிறார் என்பதை அந்தக் கவிதை காட்டும்.

வேப்பமரத்தின் அசைவால் எழும் ஒலி கூட அவரை மெய்சிலிர்க்க வைக்கிறது என்கிறார். காலங்கடந்தும் நினைவுக் குமிழ்களில் நிற்கும் வேப்ப மரத்தின் குரலைப் பற்றிய அவருடைய கவிதை வரிகள் இதோ;

பார்த்ததே இல்லை
எனினும்
கேட்டதுண்டு அதன்குரல்
காலமில்லை நேரமில்லை
அந்திகளின் கருக்கிருட்டில்
நண்பகலில் மாலைகளில்
வேளை இன்னதென்றில்லை
மெய்சிலிர்க்க வைத்த குரல்

கோடைகளில் கொப்பளித்து
மழைக்குப் பொத்தல் குடையாகும்
என் வீட்டின் மேற்குப் புறத்தில்
இன்னொருவர் நிலத்தில்
ஒரு பச்சைப் பிரளயம் போல்
நிற்கும் வேப்பமரம்

என்று தான் மகிழ்ந்த அந்த வேப்பமரத்தை
நமக்குக் கவிதை மூலம் அறிமுகப்படுத்துகின்றார்
கவிஞர் சிற்பி.

வேப்பமரம் மழைக்குப் பொத்தல் குடையாக
விளங்குவதைக் கற்பனை நயத்தோடு சுட்டும்
அவருக்கு அந்த மரம் புல்லாங்குழலாயும்
காட்சியளிக்கிறது. அம்மரத்தினுள் இருக்கும்
குயிலின் குரல் தூண்டிலாய்க் கூவியிழுக்கும்
என்கின்றார் கவிஞர்.

என் கூரையின் மேல் நிழல்தூவும்
குளிரகாற்றைத் தூதுவிடும்
சிலபோது
மனதைக் கவ்வுமொரு மாயமாய்
ஏகாந்தப் புல்லாங் குழலாய்
இலையடர்த்திக் குள்ளிருந்து
கூவியழைக்கும் ஒருகுயிலின் குரல் தூண்டில்

என்று மரம் நிழல் தூவுவதையும் குளிரகாற்றைத்
தூது விடுவதையும் எடுத்த துரைப்பார். அந்த
வேப்பமரம் அவருடைய மனதைக் கவ்வுமொரு
மாயமாயும், ஏகாந்தப் புல்லாங்குழலாயும்
விளங்குவதைக் கவிதை காட்டும்.

வேப்பமரம் ஒரு வகையில் அவர்தம்
குடும்பத்தோடும் இணைந்து வாழ்கிறது. மகளுக்குத்
தலைசீவுதலும், பேன் பார்த்தலும் அந்த மரத்தின்
கீழ்தான் நடைபெறுகிறது. மகனுக்குப் பாடம்
சொல்லவும், கதை சொல்லிச் சோறுட்டவும்,
சினேகிதனோடு ஊர்ச் சேதி கிசுகிசுக்கவும்
அம்மரம்தான் துணை. கவிஞரின் பார்வையில்
அந்த வேப்பமரம் அவருடைய பிறந்த வீடு.

கவிஞரின் சுக - துக்கங்களுக்கு ஏற்ப
வெவ்வேறு அலை நீளங்களில் கவிதை பிறக்கிறது.
அச்சுக-துக்கங்களுக்கு ஆறுதல் முலாம் பூசுவது
கவிதை. அக்கவிதை பிறக்கும் இடம் வாழும்
இடம் எல்லாம் அந்த வேப்பமரம்தான். அந்தப்
பாட்டுக்குக் குடியிருப்பு அந்த மரம்தாம். ஆம்!
கவிஞருக்கு அது குடியிருப்பு; துணைவிக் கோ அது
பிறந்த வீடு. அந்த வேப்பமரம் உண்மையிலேயே
கொடுத்து வைத்த மரம்தான்.

கவிஞர் வெளியூர் சென்றுவிட்டு வீட்டிற்குத்
திரும்புகிறார். மனைவியும் மகளும் துயரச்
சாயலோடு விளங்கினர். என்னவென்று
கேட்டபோது மகன் சொன்ன செய்தி அவரை
அதிர்ச்சியடைய வைத்தது. சிற்பியின் கவிதை
வரிகளில் இதோ;

மூன்றுநாள் வெளியூர்ப் பயணம்
முடிந்து திரும்பினேன்
வரவேற்ற மனைவியின் குரல் சில்லுச்சில்லாய்
உடைந்திருந்தது
மகள் முகம் திருப்பிக் கொண்டாள்
விக்விக்கி அமுதபடி
சின்னவன் சொன்னான்
அப்பாப்பா...

நம்ம மரத்தை வெட்டிடாங்கப்பா
மின்னல் கீறிய முகத்தோடு மனைவியை ஏறிட்டேன்
நிலத்துக் காரங்க வெட்டித் தள்ளிட்டாங்க
என்ற அவளின் குரல் எங்கிருந்தோ கேட்டது.

ஒரு வேப்பமரம் வீழ்ந்தபோது குடும்பமே
அதிர்ந்த நிலையைக் கவிதைச் சொற்கள்
காட்டுகின்றன. சில்லுச்சில்லாய் உடைந்த
மனைவியின் குரல், முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்ட
மகள், விக்விக்கி அமுத மகன், மின்னல்
கீறிய கவிஞரின் முகம் என துன்பச் சாயலை
வெளிப்படுத்தும் இயல்பான சொற்களைக்
கவிதையில் காண முடிகின்றது.

செய்தியைக் கேட்ட கவிஞரோ பதைபதைக்க
ஓடிப் பார்க்கிறார்.

பதை பதைக்க ஓடினேன்
பச்சைச் சமுத்திரம்

அலைபாய்ந்த இடத்தில்
வெட்டவெளி வெறும்பரப்பு

என்றிழல் என்உயிர்க்காற்று என் ஆன்ம சங்கீதம்
சுள்ளிகள் உலர்ந்த இலைகள்

மரத்துணுக்குகள்
வெட்டப்பட்ட அடிமரம்

பூமியின் காயமாய்
விரிசல் விட்டுக் கிடந்தது

பாழ்வெளியில் அதன்
பக்கத்தில் உட்கார்ந்தேன்

எங்கிருந்தோ ஓடிவந்த மகள்
'இதைப் பாருங்கப்பா'

என்று கையில் கொடுத்தாள்
கருமை பளபளக்கப்

பழுப்பு அலைபாயும்
ஓர் இறகு.

வேப்பமரம் வீழ்ந்ததைத் துன்ப ஒலியாய்ப்
படைத்துக் காட்டும் கவிஞரின் கவிதைச் சொற்கள்
உணர்ச்சிப் பிழம்பாய் பதிவாகின்றன.

கவிஞரின் நிழலாகவும், உயிர்க்காற்றாகவும்,
ஆன்ம சங்கீதமாகவும் வேப்ப மரம் விளங்கியதை
அவருடைய கவிதை நமக்குக் காட்டுகிறது.

மரமும் செடியும் அவருடைய கவிதைகளின்
பாடுபொருளாய் விளங்குகின்றன. நேசம்
என்னும் ஒரு கவிதை பூச்செடியைப் பற்றியது.
இயற்கையின் கவிஞராக விளங்கும் சிற்பி
செடியோடு உறவாடுகிறார். செடி அவரைச்

சன்னல் வழியே முகம் நீட்டி நலம் விசாரிக்கிறது; முறுவலித்து வழியனுப்புகிறது; அவர் மௌனமாய் இருக்கும்போது அச்செடியும் மௌனமாயிருக்கும். பார்க்கும்போது நாணிச் சிணுங்கும்; நடனம் ஆடிப் பார்க்கும்; ரகசியமாய்ச் செடி அவரை வேவு பார்க்கும். அவர் கவிதையும், அவரும் செடியோடு உறவாடி மகிழ்வதை அவருடைய கவிதை வரிகளிலேயே காணலாம்.

விடியற் காலையில்
ஜன்னல் வழியே முகம்நீட்டி
நலம் விசாரிக்கும்
வெளியே புறப்படும்போது
புங்கொத்தும் கையுமாய்
முறுவலித்து வழியனுப்பும்
முறுக்கிப் பிழிந்த
சக்கையாய்த் துவண்டு
சாய்வு நாற்காலியில்
அலுத்துக் கிடக்கையில்
தானும் என்னோடு
மௌனம் அனுஷ்டிக்கும்
தண்ணீர் வாளியோடு
நான் வருவதைக் கண்டால்
மூக்குத்தி போட்ட
நகரத்துப் பெண்ணாய்
மெல்லமுகம் மறைத்து
நாணிச் சிணுங்கும்

கவிஞருடைய காலடியோசையைக் கேட்டதும் காற்றுக்கு முத்தம் கொடுத்து ஆனந்த நடனமாடுமாம். மழைபெய்யும் போது ஈரமுக்காடு போட்டுக் கொள்ளுமாம். கவிஞர் மனைவியோடு கோபம் கொள்கையில் அங்குமிங்கும் அலைந்து வேவு பார்க்கும்; இரவில் அழகுத் தேவதையாய் விளங்கும். ஆனால் செடியின் உணர்வுகளை இப்படியெல்லாம் சித்திரித்துக் காட்ட முடியுமா? காட்டுவதில் கவிஞர் வெற்றி பெறுகிறார். வாடிய பயிரைக் கண்டபோது வாடிய அருளாளர் வரிசையில் வாழையடி வாழையாகக் கவிஞரும் தோன்றுகின்றார்.

மாலைப் பொழுதில்
வாசலில் எனது
காலடி யோசை கேட்டதும்
காற்றுக்கு முத்தம் கொடுத்து
ஆனந்த நடனம் ஆடிப் பார்க்கும்
மௌனம் கலைந்த வானம்
மழைக்குடை பிடிக்கையில்
சின்னப் பிள்ளை போல்
ஈரமுக்காடு போட்டுக் கொள்ளும்
மனைவியோடு நான்
'எள்ளும் கொள்ளுமாய்ப்'
பொரியும் வேளையில்
அங்கும் இங்கும் அலைந்து
ரகசியமாய்

வேவு பார்க்கும்
துக்கம் பிடிக்காமல்
நள்ளிரவில்
வாசல் விளக்கைப் போட்டால்
சர்வாலங்கார பூஷிதையாய்
காத்திருக்கும்
குற்றாலத்தில் கைப்பிடித்து
என் முற்றத்தில் குடிவைத்த
பெயர் தெரியாத

ஒரு பூச்செடி
கவிஞரும், அவர் கைப்பிடித்த செடியும் இணைந்து வாழ்ந்து கவிதையுலகில் நிலைத்து வாழ்வார்கள். முற்றத்தில் குடிவைத்த பூச்செடி அன்று அது! நெஞ்சத்தில் வைத்த கவிதை அது. ஆம்! நம் கண்களுக்குக் கவிஞரும் செடியும் அவர் யாத்த கவிதையும் ஒன்றே.

அண்ணல் காந்தியடிகள் வாழ்வில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கவிதை வடிவில் பதிவு செய்தவர் சிற்பி. 'மகாத்மா' தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலையாயது. அந்நூலில் ஒரு நிகழ்ச்சி. அதுவும் வேப்பமரம் பற்றியதுதான். சிற்பியின் கவிதை வரிகளில் அது இவ்வாறு பதிவாகின்றது.

இளங்காலைப் பொழுது
எரவாடா சிறைச்சாலை
அண்ணல் இருக்குமிடம் தானே
எல்லோருக்கும் ஆசிரமம்
இராட்டைகள் சுழன்றன
பஞ்சு அரைக்கப்பட்டது
பட்டை போடப்பட்டது
நூற்புவேள்வி தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது
பஞ்சடிக்கும் வில்லின் நரம்பைப்
பக்குவம் செய்யப் பச்சிலைச் சாறு நல்லது
காகா கலேல்கர் வேப்பமரக் கிளையை வளைத்தார்
ஓடித்தார் ஒரு கொத்தைப் பறித்தார்
வெற்றிவீரராய் வேப்பங்கிளையோடு அண்ணல்முன்
நின்றார்
பார்த்துப் பதைபதைத்து அண்ணல் பகர்ந்தார்
காகா கலேல்கர் படித்தவர் நீங்கள் பண்டிதர் நீங்கள்
மரமும் ஓர்உயிர் மறந்து விட்டீரோ
உயிரின் வேதனை தெரியவில்லையா உங்களுக்கு
தேவையானதை
அளவாக நோகாமல் பறித்து வரலாகாதா?
நம்மைப்போல் உண்டு
நம்மைப்போல் நீரருந்தி
நம்மைப்போல் மூச்சுவிடும் மரத்துக்கு
நம்மைப்போல் துயரத்தைச் சொல்லத்தெரியாது
மரங்களை நேசியுங்கள் கலேல்கர்.

அருளாளர் அண்ணல் நேசித்த வேப்பமரம் சிற்பியின் நெஞ்சத்திலும் பதிந்து 'இறகு' ஆகவும், 'நேசம்' (பூச்செடியாகவும்) ஆகவும் கவிதைகளால் மலர்ந்தன போலும்.

கவிதை புதிய தடங்களில் பயணம் செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தன் நோக்கமாகக் கொண்டவர் கவிஞர் சிற்பி. சிற்பியின் மனச்சிறையில் கரந்த பாரதியைப் 'பாரதி கைதி எண் 253' என்னும் நூலில் அற்புதமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுவார்.

சதுரம் கவிதை இல்லை
வெறும் சட்டப் புத்தகம்
வட்டம் கவிதை இல்லை
திரும்பத்திரும்ப மீண்டும் திரும்பத்திரும்ப
ஒரே புள்ளியில் சந்தித்து
ஒன்றையே தின்று உவர்க்கும் வாழ்க்கை
வளைந்து வளைந்து வளைந்து போவதுதான் அழகு
ஆயினும் சமவளைவுகள் சலிப்பு
ஏறிஏறி இறங்கி
இறங்கி இறங்கி ஏறி
ஏறி இறங்கி ஏறி இறங்கி
ஏறி இறங்கி இறங்கி ஏறி
இறங்கி ஏறி ஏறி ஏறி
இறங்கி இறங்கி இறங்கி ஏறி
புதிய வனப்புக்கள் எதிர்பாராத் திருப்பங்கள்
கண்டு நடக்கும்
மலைக்குளிர் ஓடையின் பயணம்
அது தானேடா கவிதை
என்று குயிற்பாட்டின் தோற்றமும் பொருளும்
குறித்துப் பாரதி கூறுவதாகச் சிற்பி கூறுகிற
கவிதையின் இலக்கணம் சிற்பியின் கவிதை
நோக்கேயாம்.

'கவிதை என்பது உணர்வுத் தேடல். சொல் கவிதைத் தேடலின் அடையாளம்' என்று பாரதியின் வாக்காகக் கவிஞர் சிற்பி கூறுவார்.

கவிதை வெறும் கலையல்ல எனக்கு
உணர்வுத்தேடல்! ஒருசொல் வேண்டி
நாடகணக்கில் தவம்
மந்திரங்களைச் சோதனை செய்தேன்
வரம்பிலா ஆற்றலைச் சொல்லில் கொணர்
ஆசைப்பட்டேன்
சொல்கவிதைத் தேடலின் அடையாளம்
மந்திரம்போல் வேண்டுமடா சொல்லின்பம்
இது என் கவிதைக் கோட்பாடு
என்று பாரதியாக நின்று சிற்பி வரைகின்றார்.
ஆம்! சிற்பியும் வரம்பிலா மொழியின்
ஆற்றலைத் தன் கவிதைச் சொற்கள் வழியே
புலப்படுத்துகின்றார்.

காலந்தோறும் கவிதைகள் தோன்றிக் கொண்டேயுள்ளன. இந்தக் கவிதைகளைத் திறனாய்ந்து மகிழ்ந்தவர் பலர். கவிதைகளின் ஒவ்வொரு கூறையும் பார்த்துப் பார்த்து மகிழ்ந்தனர். சிலர் இக்கவிதைகளில் எது இல்லை எது உண்டு என ஆராய்ந்தனர். சிலர் நிறைகளைச் சுட்டினர்; சிலர் குறைகளைக் காட்டினர். ஆம், கவிதையை இன்னும் ஆராய்ந்து கொண்டேயுள்ளனர். ஆனால்

கவிதையோ வானளாவி உயர்ந்து கொண்டே செல்லுகின்றது.

கவிஞர் சிற்பி மேகமண்டலங்களைத் தாண்டி கவிதை மரம் கம்பீரமாக நிற்பதைக் 'கவிதை இலக்கணம்' என்னும் கவிதையில் கூறுவார்.

பாதாளத்தில் வேர்பாய்ச்சி
மேகமண்டலங்களைக் கிளைகளால் கோதி
கம்பீரமாக நிற்கிறது கவிதைமரம்
நிழல்தேடி வந்தவர்கள் பலரகம்
காற்றுக்குக் கைலாகு கொடுக்கும்
இலைகளில் ஓசையழகில் லயித்தனர் சிலர்
பச்சை நரம்போடும் துளிர்களின் மென்மையில்
அங்காந்தனர் சிலர்
சின்னச்சின்ன மயில் பீலிகளாய்
ஒளிந்து பார்க்கும் மலர்களல்லவா
மகரந்த சிகரங்கள் என்று மகிழ்ந்தனர் சிலர்
மரத்தின் சாரம் அதன் கனிதானே என
மறுமொழிக்கு ஏங்கினர் சிலர்
இலையைக் கசக்கி மலரைப் பிழிந்து
இரசாயனக் கூடத்தில் எது இல்லை எது உண்டு
என ஆராய்ந்து இதுஇது இம்மரச் சிறப்பென
எடுத்துரைத்தனர் சிலர்

மரத்தின் முழுமையே அதன் பெருமை எனப்
புருவம் உயர்த்தினர் சிலர்
அடடா தங்கக் குவியல் இதுவென்று
உதிர்த்த சருகுகளில் புதைய ஓடினர் சிலர்
நிழலுக்கு வந்தவர் பேச்சுக்கள்
சருகுகளோடு சருகாய்ப் போயின
எனினும்

பாதாளத்தில் வேர்பாய்ச்சி
மேகமண்டலங்களைக் கிளைகளால் கோதி
திசைகளைத் துழாவியபடி
கம்பீரமாக நிற்கிறது
கவிதை மரம்

கவிஞர் சிற்பியின் இக் 'கவிதை மரக்கவிதை' அவருடைய கவிதைகளுக்கும் பொருந்தும். எந்தக் கவிஞருக்கும் பாராட்டுக்களும் உண்டு; விமர்சனங்களும் உண்டு. 'பரிசுகளுக்கு ஆரவாரிக்காமலும், தாக்குதல்களுக்கு மடங்காமலும் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கின்றேன்' என்று 'இறகு' (1966) 'என்னுரை'யில் குறிப்பிடுவார் கவிஞர். எழுபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் அதே கோட்பாட்டில் அவர் கவிதைப் பயணம் தொடர்கிறது. அவருடைய கவிதைகளும் பாதாளத்தில் வேர்பாய்ச்சி, மேகமண்டலங்களைக் கிளைகளால் கோதி, திசைகளைத் துழாவியபடி கம்பீரமாக நிற்கிறது, கவிதை மரம். ஆம் 'சிற்பியின் கவிதை மரம்'.

கட்டுரையாளர்: மேனாள் துணைவேந்தர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

புதிய வரவு

விலை: ரூ.250

வெளியீடு: சீர் வாசகர் வட்டம்
தொலைபேசி: 9566331195

ஜெயந்தன் சிறுகதைகள்

ஜெயந்தனின் எழுத்துலகம் சமூக விமரிசனம் என்ற அச்சாணியின் மீது மையமிட்ட ஒன்று. நீதிக்கும் அநீதிக்குமான இழுபறி, போராட்டம் மனித சமூகத்திற்குப் புதிதல்ல. இரண்டு காலில் நடக்க ஆரம்பித்த குரங்குகள் கூடி, சமூகமாகப் பரிணமித்த கணத்திலிருந்தே இந்தப் போராட்டம் தொடர்கதைதான். ஆனால் அதில் ஒவ்வொரு முறையும் அறம் மட்டுமே வென்று வந்திருக்கிறது என்றோ, வாய்மையே எப்போதும் வெல்லும் என்றோ யாராலும் அறுதியிட்டுச் சொல்லிவிட முடியாது. அதிலும் இந்த இருபத்தியொன்றாம் நூற்றாண்டில் நீதித்துறையின் அடித்தளமே ஆட்டம் கண்டு போயிருப்பதை நாம் கண்முன் கண்டு வருகிறோம். அப்படியிருப்பினும் எப்போதேனும் நீதி வெல்லும் சமயங்களில் நான் நினைவு கொள்வது ஜெயந்தனின் 'உப்பு விலையும் நியாயாதிபதிகளும்' என்ற சிறுகதையைத்தான். நீதி அதைச் சமந்து வருபவனின் தோள் வலியையும், அவனது தனிப்பட்ட அற வரையறைகளையும் பொறுத்து அமைகிறதே அன்றி அறம் என்ற பொருண்மையின் தனிப்பட்ட வெற்றிகள் எதுவுமில்லை என்பதே ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் உறுதியாகிறது. ஜெயந்தனைப் போன்ற கலைஞனின் சொற்பிரவாகம் அந்தத் தத்துவ விசாரணையைக் கல்லில் எழுத்தாக்கியிருக்கிறது.

புதிய வரவு

பாரதியின் குயில் பாட்டு

சுகுமாரன்

புதுச்சேரி நகரத்தின் கிழக்குத் திசையில் அழகிய கடற்கரை; மேற்குத் திசையில் ஒரு மாந்தோப்பு. நடுவே நகரம். மாந்தோப்புக்கு வேட்டையாட வரும் வேடர்கள் விடுப்பு எடுத்துக் கொண்ட ஒரு நாளில், குயில் ஒன்று குரலெடுத்துப் பாடுகிறது. அனைத்துப் பறவைகளும் அந்தப் பெண் குயிலைச் சுற்றி அமர்ந்து பாடலைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தன. அந்தத் தோப்புக்கு வந்த கவிஞன் பாரதி பாடிய பாடல்களும் சூழலும் இளையோருக்கான கதையாக உருவெடுத்துள்ளன. எழுத்தாளர் சுகுமாரன் மிக நயமாக எழுதியுள்ளார்.

விலை: ரூபாய் 40/-

வெளியீடு: பாரதி புத்தகாலயம்
சென்னை - 600 018

தொலைபேசி: 044-24332924, 9444567935

பெ. சென்றாயப்பெருமாள் எழுதிய “...ன்னா செத்த பாம்பு கூட கொத்த வருமாம் - ஒரு ஆட்டக்கலைஞனின் பயணம்” எனும் தன் வரலாறு ஓர் அருந்ததிய நாட்டுப்புற ஆட்டக் கலைஞனின் வாழ்வைப் பதிவு செய்துள்ளது.

மதுரை மாவட்டம், பேரையூர் வட்டம், சூலப்புரம் எனும் மலையடிவாரக் கிராமத்தில் 1981 ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர் சென்றாயப்பெருமாள். தாத்தா கந்தன் உட்பட பலரும் நாட்டுப்புறக் கலைஞர்கள். தந்தை பெருமாள் நாதஸ்வர, பெண் வேடக் கலைஞர். அண்ணன்கள் மகாலிங்கம், பிலாவடி, பாண்டி ஆகிய எல்லோரும் நாட்டுப்புற ஆட்ட, நடிப்புக் கலைஞர்களே.

தெலுங்கைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட அருந்ததியக் குழுவினர் இவர்கள். தேவர், நாயக்கர், நாடார் போன்ற இடைநிலைச் சாதிகளும் பள்ளர், பறையர் போன்ற அடித்தளச் சாதிகளும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாக இவர்கள் வாழ்கின்றனர். சிறு சிறு வேளாண் வேலைகள் தவிர்த்து, நாட்டுப்புறக் கலைஞர்களாக இவர்கள் தங்கள் வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

ஒரு காலத்தில் குறவன் - குறத்தி ஆட்டம் என வழங்கப்பட்ட நிகழ்த்துக்கலை, குறிப்பிட்ட பிரிவினரின் ‘சாதிச் சுட்டல்’ எதிர்ப்பு காரணமாக சட்டரீதியாகவும் தடை செய்யப்படுகிறது. அதன் மருவிய பெயராக ‘ராஜா - ராணி’ ஆட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. தென் தமிழ்நாட்டில் திருவிழாக்களில் சிறிய அளவில் இந்நிகழ்வுகள் நடத்தப் பெறுகின்றன. பெருமளவு இறப்பு - துக்க வீடுகளில் ‘மட்டை வேலை’யாக இந்த நிகழ்த்துதல் நடைபெறுகிறது. இரவு, பகல் பாராது தொடர்ச்சியாக நடத்த வேண்டும். பயணம் செல்லுதல், உணவு, வேடமிடுதல் போன்றவற்றில் எவ்வித வசதியும் இன்றி சாதி இழிவும் ஆதிக்கத்தனங்களும் நடந்தேறுகின்றன.

சென்றாயன் குடும்பச்சூழலின் காரணமாக சிறு வயதிலேயே ஆட்டக்காரராகிவிடுகிறார். 1991 - 1992இல் தான் ஏழாவது படிக்கும் போது தன் சுற்றத்துச் சிறுவர்களுடன் தன் தந்தையிடம் ஆறு மாதங்கள் ஆட்டக்கலையைப் பயின்றதாகச் சொல்கிறார். அப்போது அவருக்கு 11 - 12 வயது.

சாதியும் கலையும் ஓர் ஆட்டக் கலைஞனின் பயணத்தை முன் வைத்து...

இரா. காமராசு

தொடர்ந்து, அண்ணன்களுடன் ஆட்டக் கலைஞராகச் செல்லத் தொடங்குகிறார். தன் அப்பாவைப் போலவே சிவப்பாகவும், அழகாகவும் இருந்ததால் பெண் வேடமிடத் தொடங்குகிறார். ஊரில் இருந்த இந்து நாடார் ஆரம்பப் பள்ளியில் ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படிக்கிறார். பின்னர் எம். கல்லுப்பட்டியில் உள்ள அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆறாம் வகுப்பில் சேர்கிறார். அந்த ஆண்டு சென்றாயன் ஒருவரே ஆறாம் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெறுகிறார். ஊர்விட்டு ஊர் செல்வது, வசதியற்ற பாதை எல்லாவற்றையும் தாண்டி படிப்பு ஈர்ப்பு தந்தது. 1996ஆம் ஆண்டில் அப்பா மாரடைப்பில் இறந்து போகிறார். படிப்பு தடைபடுகிறது. தான் படித்தப் பள்ளியையும், கூடப்படித்த நண்பர்களையும் பார்க்கும்போதெல்லாம் ஒருவித வேட்கை இவருக்கு உருவாகிக்கொண்டே இருக்கிறது. இடை நின்றாலும், படிப்பைத் தொடர ஆசைப்படுகிறார். தான் பயின்ற பள்ளி ஆசிரியர் திரு. பிச்சை என்பவர் 'எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் எட்டாம் வகுப்பு நேரடியாக எழுதலாம்' என வழிகாட்டுகிறார். அப்போது குமுதம் பத்திரிகையில் சென்னை, ரத்னா கல்வி நிலையம் விளம்பரமும் வருகிறது.

எட்டாம் வகுப்பு தேர்வு எழுத விண்ணப்பித்து, படிக்கிறார். தேர்வுக் காலங்களிலும் இரவு வேலைக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மூன்று பாடங்களில் தேர்ச்சி பெறுகிறார். என்றாலும், சூழல் ஒத்துழைக்கவில்லை. ஆட்டத்துக்குப் போய்விட்டுப் படிக்கவும் முடியாத நிலை. பிறகு மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் அறிமுக நிலை கோர்சில் தேர்ச்சி பெறுகிறார். பின்னர் பி.ஏ., எம்.ஏ. படித்து, எம்.ஃபில். வரலாறு பேராசிரியர் அய்யனாரிடம் முடிக்கிறார். பின்னர் கலை - வரலாற்றுத் துறையில் டாக்டர் சேதுராமனிடம் முனைவர் பட்டம் சேர்கிறார்.

1992இல் ஆட்டம் பழகத் தொடங்கி, பெண் வேடக் கலைஞராக உருவாகி 2008இல் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டம் சேர்வது வரையான பதினைந்து, பதினாறு வருட வாழ்க்கை அனுபவங்களையே இத் தன்வரலாற்று நூலில் பதிவு செய்துள்ளார்.

தன் ஊரான சூலப்புரம் ஊர் குறித்த தகவல்கள், நிலவியல், சமூகப் பகுப்புகள், படிநிலைகள், தொழில்களைப் பற்றியெல்லாம் போகிற போக்கில் சொல்கிறது நூல். தன் இனக்குழுவினர், முன்னோர்கள், அவர்களின் தொழில்கள், நிகழ் வாழ்வு ஆகியவற்றைப் பற்றிய சித்திரங்களைத் தருகிறது.

ஆட்டக் கலைப் பயில்தல், வேடமிடுதல், வகைமைகள், சடங்கு சார்ந்தவை, தொழில் சார்ந்தவை, கலைப் புழங்குபொருள்கள், போன்ற

கலைசார் கூறுகள் ஆங்காங்கே பதிவாகி உள்ளன.

பொருளியல் அடிப்படையிலான வேறுபாடுகளைத் தாண்டி சாதி அடிப்படையிலான தீண்டாமை, ஒதுக்கம், ஒடுக்குதல் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பதை நுட்பமாக இப்பிரதி எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஆதிக்கச் சாதிகள் மட்டுமல்ல, ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகளும் சாதி ஏற்றத்தாழ்வை நிகழ்த்துவது சுட்டப்படுகிறது.

ஒடுக்கப்பட்டோர், ராஜா - ராணி வேடமிடுதல், ஆதிக்கச் சாதியினரின் முன் ஆடிப் பாடுதல் என்பவை எதிர்ப்புணர்வின் வடிவங்கள் எனக் கொள்ள முடியுமா என்பது அய்யமே. சாதி ஆதிக்கம், பெண்ணடிமை, முதலாளியம் போன்றவை குறித்த பகடிகள், எள்ளல்கள் கலை நிகழ்வில் இடம்பெறுவதும் நோக்கத்தக்கது.

கலை என்பது ஒரு தொழில் என்ற நிலை உருவாகாமல் இந்த நிலைமைகளில் மாற்றம் வர வாய்ப்பில்லை. சாதி சார்ந்த தொழிலாக, சம்பளமற்ற அல்லது குறைந்த சம்பளத்துடன், உரிய மதிப்பற்ற பொழுதுப்போக்காக நீடிக்கும் வரை மாற்றம் நிகழ முடியாது.

சென்றாயன் தன் தலைமுறையில் படிப்பை இடைவிட்டாலும், மீண்டும் முறை சாராமல் கற்றாவது தன்னை ஓர் ஆய்வாளராக, முனைவர் பட்டம் பெற்று, பேராசிரியராக நிலைநிறுத்திக் கொண்டிருப்பதே இந்த தன் வரலாறு சொல்லும் சேதி எனலாம். குடிமைச் சமூகத்தில் தொழில் அடிப்படைச் சாதிகள் அவற்றிலிருந்து விடுபடுவதும் இடப்பெயர்வும், உயர்கல்வி, மாற்று வேலை ஆகியனவுமே சாதி விடுதலைக்கானத் தீர்வுகளாக அமையும் என்பதை உணர்த்தி நிற்கிறது.

நூலின் இறுதிப் பகுதியில் ஓர் ஆய்வாளராகக் கூறும் செய்திகள் நாட்டுப்புறக் கலையியல் சார்ந்தவையாக அமைகின்றன. நூல் முழுவதும் பேச்சு வழக்கும், இடுகுறி சார்ந்த தெலுங்கு வடிவமும் விரவி வருகிறது. நாட்டுப்புறக் கலைக்குழு இயங்குதல், பயணம், அனுபவங்கள் நாட்டுறிப்பு இலக்கியம் போல இத் தன்வரலாற்றில் பதிவாகி உள்ளது. இது தமிழ்ச் சூழலில் புதிது.

சாதி ஒதுக்கம்: அனுபவங்கள்

வாழும் சூழலில் தீண்டாமை எப்படியெல்லாம் நிலவுகிறது என்பதை பல இடங்களில் இந்நூல் பதிவு செய்கிறது. பள்ளியில் வகுப்பறையில் உட்காருவதில் கூட சாதிப் பிள்ளைகள் முன்னரும் இவர்கள் பின்னரும் தான் அமர வேண்டும். சாதியினர் வாழும் தெருக்களில் காலில் செருப்புப் போட்டு நடக்கக்கூடாது. இவற்றை,

"ஒரு நா நாயக்கரு பயன ஸ்கூல் விடுறதுக்கு அந்தப் பையனோடு அப்பா வந்திருந்தாரு - மாதிய போட்டுகூட கூண்டாகான தள்ளிகூண்டி

பாடுறாண்டு சொல்லிட்டுப் போனாரு அத வாத்தியாரு கண்டுக்கிராம இருந்தாரு.

ஸ்கூலுக்கு மேக்கே தெருவுல பூராவும் நாயக்கரு வீடுக அந்தப் பக்கமா எங்க ஆளுக செருப்பு போட்டு நடந்து போகக்கூடாது அப்படியே செருப்பு போட்டு வந்தா அந்த தெருவுக்குள்ள வரும்போது கையில் செருப்பை கழட்டிக்கிட்டு வரணும் சரியான வெயில் எங்கோ போயிட்டு கிறுகிறுத்துப்போயி எங்க தாத்தா கந்தன் வந்தாரு மதிய சாப்பாட்டுக்குப் பசங்களோட விளையாடிக்கிட்டிருந்தேன் இந்த தெருவுக்குள்ள வரும்போது கையில் இருக்கிற துண்டை ஒரு கையில் வச்சிக்கிட்டு இன்னொரு கையில் செருப்ப தூக்கிக்கிட்டு வந்தாரு அந்த தெருவ விட்டு தள்ளி துண்டை தோள்ல போட்டுக்கிட்டு கால்ல செருப்ப மாட்டுனாரு அப்ப ஏன் தாத்தா இப்படின்னு கேட்டேன் அதுக்கு -சம்சாரிகி மரியாத இய்யவாள ரேதுத்த அப்போடுரு கண்ணு மூக்கு தெலகானா மொத்துத்துரு-. நானும் தாத்தாவும் வீட்டுக்கு வந்துக்கிட்டுருந்தோம் அப்ப எதித்தாப்பல இன்னொரு தாத்தாசுப்பன் வந்தாரு அவரும் கையில் ரெண்டு ஜோடி செருப்ப தூக்கிட்டு வந்தாரு. அந்த சமயத்தில் தாத்தா,

"கந்தே

ஒரே சுப்பா ஏ சாமி வுரு செப்புலு

அப்ப சுப்ப தாத்தா

ஏரா கந்தா மௌனமய்ய செப்புலு

வாரு தெகி போயே தாத்தே செம பண்ணி

கொத்த வாரு வேசி கொண்ணி

போயேன்னு சொன்னார் (ப.16-17)"

எனப் பதிவு செய்கிறார். தன் தாத்தா தெலுங்கில் உரையாடுவதையும் சுட்டுகிறார். இது ஒரு வகையில் தெலுங்கை அறியாத அந்த சாதியினரிடம் இருந்து தங்களைக் காத்துக் கொள்ளவும், தங்களுக்குள் குழுவூக்குறியாக இது அமைவதையும் காணலாம். பின்னர் பல இடங்களிலும் இப்படி உள்ளது.

உணவும் கழலும்

செத்த மாட்டை உரித்து சமைத்து சாப்பிடுவது, கறியைப் பங்கிடுவது, மாட்டுக் கொழுப்பைக் காய்ச்சி அதை ரொட்டி போடுதல், செருப்பு தைத்தல் போன்றவற்றிற்குப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றைப் பேச்சு மொழியில் சென்றாயன் பதிவு செய்கிறார். இது தமது உணவும், வாழ்வும், தொழிலும் இழிவான ஒன்று அல்ல. வாழ்வோடு ஒன்றிய இயல்பானது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது:

எங்க தெருவுக்குள்ள ஆடு தவறாம செத்த மாட்டை தூக்கிட்டு வந்து உரிச்சு சாப்பிட்ட மிச்சக் கறிகளை வீட்டுக்கு முன்னாடிக் கயிறைக் கட்டி வெயிலுக்குக் காயப் போடுவோம் செல

ஆட்டுக்காரங்க சோறு ஆறப்போடுற தட்டுல காயப் போடுவாக எங்க ஆடு தகர வீடுந்தனால அந்த தகரத்தில காயப் போடுவோம் காக்கா வந்து தூக்கிட்டு போயிரும்றங்கிறதினால நான் சில சமயங்களில காவலுக்கிருந்திருக்கேன் ஸ்கூல மத்தியானத்துக்கு மேல லீவும் போட்டிருக்கேன் இப்படி காய வச்ச கறிகளை சேத்து வைப்போம் அப்பயெல்லாம் எங்க ஆடல் நைட்டுல களிதான் அந்தக் களிக்கு இந்த காய்ஞ்சு போனகறிகளை கொழம்பு வப்பாக பகல்ல கூழுதான் இந்த கூழுக்கு காய்ஞ்சு போன கறிகளை வடைச் சட்டியில் வறுத்து அதோட வத்த உப்பு சேத்து அரச்சு தொவையல் கொடுப்பாக எங்க அம்மா அந்தக் கறித்தொவையலு அவ்வளவு அற்புதமா இருக்கும் மதிய நேரத்தில கூழு இல்லையன்னா கேப்பை மாவத் தட்டி ஓரட்டி போடுவாங்க எங்க அம்மா அப்போ ஓரட்டி போடுறதுக்கு தோசை சட்டியில் எண்ணெய்க்குப் பதிலா சேர்த்து வச்சிருந்த மாட்டுக்கறிக் கொழுப்ப தோசை சட்டியில போட்டு ஓரட்டிச் சுடுவாங்க (ப. 17 -18)

செல ஆடுகளல் கொழுப்ப வடசட்டியில போட்டுக் காய்ச்சி பாட்டில்ல ஊத்தி வச்சிருவாக மதிய நேரத்தில கேப்ப மாவோடு மிளகாயக் கீறி ரொட்டி போடுறதுக்கு, காய்ச்சி எடுத்த கொழுப்ப ஒரு துண்டம் போடுவோம் அது எளகியவுடன ரொட்டி சுடுவோம் இன்னும் செல ஆட்டுல செருப்பு தைக்கிறதுக்கு கொழுப்பை மூங்கி வெட்டி (டப்பா வடிவத்தில) கொழுப்ப போட்டு வச்சிருவாக செருப்பு தைக்கும் போது ஆர எடுத்து குத்தும் போது ஒரு செல செருப்புக்கள்ல போகாது அந்த மாதிரி செருப்புகள்ல கொழுப்பு தடவிக் குத்தம் போது ரெம்ப ஈசியா போயிரும் இதுக்குத்தான் அந்த கொழுப்பு செருப்பு தைக்கிற ஆட்டுல எல்லாருமே ஆரம், கூட்டம் வச்சிருப்பாக. (ப.20)

இசையும் கலையும் இவர்களுடன் பிறந்தது. தொடக்கத்தில் கோயில்களில் வாசித்தவர்கள் இவர்களின் முன்னோர். நிலக்கொடையும் பெற்றவர்கள். பின்னர் நிலை மாறியது என்பதை,

பரம்பரை - கலை

எங்க தாத்தா கந்தன் அவுக காலத்துல ஓத்தப்புரம், கட்டக்குச்சி நாதஸ்வரம், சிங்கி, செல்லாண்டி அம்மன் கோயிலுக்கு வாராவாரம் செவ்வாய்க் கெழமை யன்னைக்கு வாசிப்பாக அதுக்கு சம்பளமா ஆட்டுக்கு ஆடு கம்பு, சோளம் கொடுப்பாக கோயிலுக்கு வாசிச்ச கலஞர்களுக்கு சாப்டூர் ஜமீன்தார் செல்லாயி புரத்துக்கு தெக்க ஒரு ஏக்கர் நெலங் கொடுத்தாங்கன்னு தாத்தா மகாலிங்கம் அடிக்கடி சொல்வாரு அதெல்லாம் நாயக்கருக பிடிங்கி திண்டுட்டாங்க(ப.22) எனப் பதிவு செய்கிறார்.

எங்க அப்பா முதல் பொம்பளை வேசம் கட்டி ஆடினாரு எங்க சுமார் நாற்பது வருசமா பொம்பளை வேசந்தான் போட்டாரு அப்ப மள்ளப்புரம் செட்டு ரெம்ப பேமஸ்னனு சொல்வாரு வயசு ஆக ஆக பொம்பளை வேசத்தை விட்டுட்டு நாதல்வரத்த வாசிச்சாரு இந்த தொழில் வச்சுத் தான் எங்களையெல்லாம் கரை சேக்க எங்க நாலு பேருக்கும் ஆட்டம் சொல்லிக் கொடுத்தாரு இந்த ஆட்டத் தொழில் எங்க இரத்தத்தில ஊறிக் கிடக்கு மூணு தலைமுறையா நாங்க இந்த ஆட்டத் தொழில் செஞ்சிக்கிட்டு வந்தோம்.(ப.23)

பேச்சு மொழி

தங்கள் வீட்டில் பயன்பாட்டு மொழியாக தெலுங்கு இருப்பதையும் பிற சாதியினரிடம் தமிழில் பேசுவதையும் சென்றாயன்.

எங்க லூட்டல் எல்லாருமே தெலுங்கு தான் பேசுவோம் மேச்சாதி ஆளுக்கிட்ட பேசும்போது தமிழ்ல பேசுவோம் நான் அஞ்சாவது படிக்கும்போது பள்ளிக்கொடத்துல மணி அடிச்சிட்டாக அப்ப அவசர அவசரமா பெறப்பட்டுக்கிட்டுருந்தேன் எங்க கந்தென் தாத்தா உருமிக்கு புது நூல் கயிறு போட்டுக்கிட்டு உருமிக்கு புதுத்துணிக்கு சாயம் காச்சிக்கிட்டு இருந்தாரு திருவிழா சீசன் நெருங்கி வரதுனால அப்ப தாவரம் கொட்டக்காலுல ஒரு சொரக்குடுக்கை அதுல கயிறு கட்டியிருந்துச்சு எங்க தாத்தா கிட்ட - இதி ஏட்டி தாத்தா தொங்கேதி-ன்னு கேட்டேன் அதுக்கு எங்க தாத்தா மனி மனிசிலு ஆருனோனிக போயேம் போது சொரகுடுகை தான் கொத்துனு வேசி போவல தெருவுன எங்கிலி திப்பும் போது ஆ சொரக்குடுக்கை திப்புலால வாரித் தெருவன திப்பக்கூடாது ஸ்கூல் ரெண்டாவது மணி அடிச்சாக எங்க தாத்தா சத்தம் போட்டு போறா பள்ளிக்கொடங்குன்னு சொன்னாரு. (ப.25)

தொழில் - புழங்குபொருள்கள்

எங்க, எங்க தாத்தா லூருக்குள்ள செத்துப் போன ஆட்டத் தூக்கிட்டு வந்து அத உறிச்சிக் கறிய கொழம்புக்கு வச்சிக்கிடுவோம் தோல நல்லா வெயில்ல காய வச்சிடுவோம் அதே மாதிரி மாட்டுத்தோல வெயில்ல காய வக்க மண்ணுக்குள்ள தோலை இழுத்து வச்சி ஊண்டுறதுக்கு சின்னச் சின்ன குச்சுகளை ஊசியா செதுக்கி வச்சிக்கிருவாரு உறிச்சிப் போட்ட தோல நல்ல வெயில்ல நாலு பக்கமும் இழுத்து வச்சு, கருங்கல்ல விழுக்காம கம்பு வச்சு ஊண்டிருவாரு காலையில ஊண்டி வச்ச தோல சாயங்காலம்தான் எடுத்து சுருட்டி லூட்டு விட்டத்துல கட்டி வச்சிருவாக அத ரெண்டு நா கழிச்சு அந்த தோல் இருக்கிற ரோமத்த கத்திய வச்சு சொரண்டி எடுத்துக்கிட்டுத் தண்ணியில ஊற வச்சிருவாரு அவ்வளவு பெரிசையும் சட்டியில போட்டு ஊற வக்க முடியாது அதனால தவில், பம்பை, இந்த மாதிரி இசைக்கருவிக்குப்

போதும்ங்கிற அளவுக்கு தோல வெட்டி சட்டியில தண்ணிய ஊத்தி ஊற வச்சிருவாக இன்னொரு சின்ன சட்டித் தண்ணியில புளியங்கொட்டைய ரெண்டு ரெண்டா ஓடச்சு ஊற வச்சிருவாரு இந்தத் தண்ணியில ஊற வச்ச புளியங்கொட்டைகள அம்மிக்கல்லுல போட்டு நல்லா வழுவழுன்னு அரைச்சு, அத ஓடஞ்ச மண் சட்டியில கொஞ்சம் போல தண்ணிய ஊத்தி நல்லா கொதிக்க விடுவாக அதுக்கு அப்புறமா, அரசு வச்ச புளியம் பசைய அந்த சுடுதண்ணியில போட்டுருவாக இப்ப பசை ரெடியா இருக்கும்.

இசைக்கருவிகள் செய்தல்

ஊற வச்ச தோல எடுத்து இசைக்கருவிக்குப் பொருந்தக்கூடிய வகையில அந்த வட்டக் கம்பியில இந்த தோலப் போட்டு இந்த புளியம்பசையப் போட்டு சுருங்கல் இல்லாம நல்லா வெரைப்பா இழுத்து ஓட்டிருவாக அதுக்கப்பறமா வெயில்ல காய வச்சிடுவாக அப்புறமா காய வச்ச தட்டு -தட்டுன்னு சொல்றது தவில், பம்பை, டொப்பி, தட்டு, வளந்தரைத் தட்டுன்னுக்கூட சொல்லலாம் - இப்படி காய வச்ச தட்டை எடுத்து அத துளைப் போட்டு இசைக்கருவிகள்ல மாட்டிக்கிருவாக முதயெல்லாம் தவில், பம்பைக்கு வாரு போட்டிருப்பாக அதக்கூட சும்மா விளையாட்டுக்கு உன்னைய நல்ல வாரு புடிக்கப் போறேன்னு சொல்லுவாக தில்லானா மோகனாம்பாள் படத்துல நாகேஷ பாத்து பாலய்யா சொல்வாரு இப்படி புடிச்சு வச்ச புதுத்தட்டுக சும்மா வின்னு வின்னுன்னு இருக்கும் மேளக்காரக மொத்தமா சேர்ந்து அடிக்கும் போது இந்த புது தட்டு மட்டும் தனியா சவுண்டு கேக்கும் அதனால அந்த தவில்காரரு டொப்பியை டொப்பின்னு சொல்றது தொம்பென்னு சொல்லுவாக அத லேசா கையில தண்ணிய நனைஞ்சு பதம்படுத்துவாக கூட்டத்துல வாசிக்கும்போது வேர்வைய கையில் துடைச்சு அப்படியே டொப்பி மேலே தடவிக் கொடுத்து அடிப்பாக அதுக்கப்பறமா வின்வின்னு வற்ற சவுண்டு மாறி கும்கும்ன்னு பேஸ் சவுண்டு கேட்கும். (ப.24, 25, 26) என்று கூறுகிறார்.

செத்துப் போன ஆடு, மாடு ஆகியவற்றின் தோலிலிருந்து இசைக்கருவிகள் செய்வது அருமையான தொழில்நுட்பம். சென்றாயன் தன் சூழலில் பார்த்து அதை மிக இயல்பாகப் பதிவு செய்கிறார். இசைக்கருவிகள் உருவாக்கம் எனும் நாட்டுப்புற மரபுத் தொழில் நுட்பமாக இதை கருதலாம்.

தொழிலும் சாதியும்

எங்க தாத்தா உருமி வாசிச்சாரு தேவராட்டத்துல உருமி வாசிக்கிறவருக்குக் கொடுக்கிற மேளத்துல உருமி வாசிக்கிறவருக்குக் கொடுக்கிறதில்ல ஏன்னா

மரியாதை நையாண்டி அவரு நாயக்கரு இவரு சக்கிலியரு.(ப.28)

இடைநிலைச் சாதியினரின் துக்க வீடுகளில் ராஜா - ராணி ஆட்டம் ஆடும் இவர்களுக்கு சாப்பாடு போடும் இடம் மாட்டுக்கொட்டகையாக இருக்கிறது. ஆட்டக்காரக, மேளக்காரக சாப்பிடறதுக்குப் போனாக நானும் பசங்களும் அவுக கூட போயி மாட்டுக் கொட்டத்துல சாப்பாடு போட்டாக ஒரு பக்கம் குப்பையைக் கூட்டியும் கூட்டாமலும் கிடந்தது ஒரு பக்கம் சாணியா கிடந்தது மோத்திர வாட கப்புன்னு அடிக்குது அங்க தான் அவுகளுக்கு சாப்பாடு போட்டாக நானும் பசங்களும் அங்க தான் சாப்பிட்டு கொஞ்ச நேரம் ஆட்டம் பார்த்துட்டு மதியம் ரெண்டு மணிக்கு மேல பள்ளிக்கூட்டுக்கு வந்திட்டோம் அப்ப நான் அஞ்சாவது படிச்சிக்கிட்டு இருக்கேன்.(ப.38)

ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து தொண்ணாத்தி ரெண்டு எங்கப்பாகிட்ட ஆட்டம் பழகினோம்.

எனத் தன் இளமைப் பருவத்து நினைவை அதனுள் இருக்கும் சாதி ஆதிக்கத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆட்டம் பழகுதல்

1992 இல் சிறுவனாக, தன் தந்தையிடம் ஆட்டம் பழகியதை,

சாயங்காலம் ஆனா எட்டு ஒன்பது மணிக்கு மேல லுட்டுக்கு கெழக்க இருக்கிற கருப்பாயி தோட்டத்துல ஆட்டம் பழகினோம் அப்ப ஆடுற எடத்துல மட்டும் முள்ளு இல்லாம செதுக்கிவுட்டு களமாக்கிட்டு காலையில ஸ்கூலுக்கு போவோம் ஒன்பது மணிக்கு மேலே நானும் அண்ணை வாசி, கோணய்யன்னு நாலு பேர் ஆட்டம் பழகினோம் மொத நாள்ல பாட்டு கீட்டு பாடச் சொல்வாரு நல்லா கத்தச் சொல்வாரு எது வரைக்கு கத்திப்பாட முடியுமோ அது வரைக்கும் கத்தி பாடுறானு சொல்வாரு அப்புறம் நாளாக ஆட்டம், கதை, அப்புறம் ஒரு நடிக்கன் எப்படி கூட்டத்தில் பேசணும் அடவு முறைகளை எடுத்து வைக்கணும் இப்ப ராஜா பாட்டுன்னா ஆடும்போது கை நீட்டி பேசும்போது ஒரு ராஜாவுக்குண்டான தோரணை, பாவனை நடிப்பு இருக்கணும்ன்னு சொல்லிக் கொடுப்பாரு.(ப.41)

ஆத்தாங்கரைப்பட்டியில பள்ளர்க லுடு அதிகம் கொஞ்ச சக்கிலிய லுடு இருக்கு இங்க பள்ளர்க மேச்சாதி மாதிரி அவுக குழாயில சக்கிலிய ஆளுகல தண்ணி பிடிக்க விடமாட்டாக லுடுக்கு கெழக்க நாயக்கருக இருக்காக அந்த லுடுக்கு பேரு சுப்புலாபுரம் (ப.43)

சாதிச் சூழல் - சூழல்

அவுக என்ன சாதியோ அந்த சாதித் தலைவர் பத்தி பாடணும் அப்படித் தான் ஆட்டத்துக்கு அட்வான்ஸ் கொடுக்கும் போது சொல்லித்தான் கொடுப்பாக.

பள்ளர்க தெருவுக்க போனா கிருஷ்ணசாமி பாட்டு, ஜான் பாண்டியன் பாட்டு, இமானுவேல் சேகரன் பாட்டு. தேவ மாருகளுக்குப் போனா முத்துராமலிங்கத் தேவர் பாட்டு, தென்மாவட்டங்களுக்குப் போனா கட்டத்துரை பாண்டியன் பாட்டு, மதுரை பகுதிகளில் கருவாயத் தேவரு பாட்டு, பறைய தெருவுக்கு போனா திருமாவளவன் பாட்டு, நாயக்கரு போனா வீரபாண்டி கட்டபொம்மன் பாட்டு பாடச் சொல்வாக இப்படி அவுக அவுக தலைவர் பத்தி பாடச் சொல்வாக. (ப.54)" எனப் பதிவு செய்கிறார்.

இரவு கலை நிகழ்ச்சிகளுக்குச் செல்லும் போதும், நிகழ்த்தும் போதும் ஏற்பட்ட அனுபவங்களை பல இடங்களில் கூறுகிறார். நிகழ்ச்சி ஏற்பாட்டாளர்கள் தங்கள் சாதி சார்ந்து நிர்ப்பந்திப்பதை,

"ஒரு ஆட்டக் கலைஞரு நிலைமை எப்படி இருக்கின்னா எழவு சொல்லிப் போற தோட்டி ஊரு வேலைகளை செய்யுற தோட்டி எழவு லுட்டுக்கு முன்னாடி ராஜா மாதிரி ராணி மாதிரி வேசம் போட்டுக்கிட்டு மக்களுக்கு நல்ல கருத்துகளை சொல்லுறதும் இதே தோட்டிதான்.

ஆக ஒரு தோட்டியான் ராஜாவாகவும், ராணியாகவும் வேசம் போட்டு அதிலயாவது ராஜா எங்கிற தோரணையோட ஏழவு ஆட்டு ஆட முடியுமா இல்லை அவுகளுக்கு மேச்சாதி ஆளுக மரியாதை கொடுப்பாங்களா அதுவும் இல்லை ராஜா வேசத்தை போட்டு இருக்கிற கலைஞனை மேச்சாதி ஆளுக ஏண்டா கொக்காலோலி, கோத்தாலோலி, நல்ல பாட்டைப் பட்டறா வெண்ணெய், இப்படி மட்டுமா பேசுவாக

இன்னும் கேட்கக் கூடாத வார்த்தையெல்லாம் பேசுவாக அப்ப ராஜா வேசம் போடக்கூடிய அந்த தோரணை, அதுக்குண்டான மரியாதை கௌரவம், எல்லாமே அடிபட்டு போய்டும் இப்படி லுடு சனமே வேடிக்கை பார்க்கக்கூடிய எடத்துல இந்த மாதிரி பேசக் கூடாத வார்த்தைகள்ல பேசுனாஅந்த ஆட்டக்காரவுங்களோட மனநிலை, எப்படி இருக்கும்ன்னு கொஞ்சம் யோசனைப் பண்ணிப் பாருங்க." (ப.86-87) என்று கூறுகிறார். ஆட்டக்காரர்களுக்கு நன்கொடை அளிப்பது போல இழிவு செய்வது, பாம்பு, தேள் போன்றவற்றைத் தருவது தொடங்கி ஆட்டக்காரர்களின் நிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவது போல இப்படிப் பதிவு செய்கிறார்:

மேலும், தேவரு, நாயக்கரு, ரெட்டியாரு, கவுண்டரு, மூப்பமாரு, பிள்ளைமாரு, செட்டியாரு இவர்களுக்கு ஆட்டத்துக்குப் போனா மாட்டுக் கொட்டத்துல தான் சாப்பாடு போடுவாக இவுக இருக்கிற ஊர்களில டீக் கடையில தனிக் கிளாஸ் இருக்கும் அதுல தான் டீ வாங்கி குடிக்கணும் இந்த மாதிரி லுடுகள ஆட்டக்காரக கொட்டுக்காரக பேசும்

போது சிந்தையா ஒரு குறியீடு சொல்லுவோம் : டீக்கடையில தனி கெலாஸ் அப்படியின்னு வெளிப்படையா சொல்ல முடியாததுனால டீக்கடையில ஆளு இருக்கும்போது எங்களுக்கான குறியீடுகளை வச்சு பேசுவோம் "சம்பளத்துக்கு -கீஞ்சி,ஈவாரு, சாப்பாடுக்கு -தூகளு, தேவ மாரை கரவெட்டி, சித்தாய், பள்ளர - குல்ல, அடுசவாடு, பறையர - மாலவாடு, மாலைப்பாடு, சக்கிலியர்- மாதியவாரு, நாயக்கமாலை - புல்லிலுவாரு பிள்ளைமாலை - கிள்ளடை" இப்படி எங்களுக்குள்ள குறியீடுகளை வச்சு பேசிக்கிருவோம். (ப.92)

எதிர்ப்புணர்வு

வறுமையும், சாதி இழிவும் சேர்ந்து அழுத்தும் வாழ்வை வெறுக்க முடியாது. அதே வேளை ஏற்கவும் முடியாது. தங்களுக்குள் அவை பற்றிய 'எதிர்ப்புணர்வு' இருந்து கொண்டே தான் இருக்கும். சில நேரங்களில் கனன்று கங்கு பொறியாகவும் மாறும், இதனை ஓர் இடத்தில்,

இப்படித் தான் ஒரு நாள் கோழிக்குஞ்சு தேவரு புல்லா அடிச்சிப்புட்டு பொண்டு பிள்ளைக கையை பிடிச்சு இழுக்க வந்தான் ஏன்னா சக்கிலியன்னா செத்த பாம்புகூட கொத்த வருமாம் அப்ப சித்தப்பா ஒருத்தரு அவரு ஆட்டுக்கு முன்னாடி முள்ளு வெட்டிக்கிட்டு இருந்தாரு அப்ப இந்த தேவரு

வாய்க்கு வந்தபடி அசிங்க அசிங்கமாய் பேசினான் சித்தப்பாவும் எவ்வளவோ சொல்லிப்பார்த்தாரு அவ கேட்டுக்கிறமாரி தெரியல கையில் வச்சிருந்த அரிவாளை வச்சி ஒரே வெட்டு வெட்டிட்டாரு இன்னமும் அந்தக் கையில் தழும்பு இருக்கு இந்தவெசயம் கேள்விப்பட்டு மேச்சாதி ஆளுக எங்களையெல்லாம் அடிக்க வந்தாக எங்க சித்தப்பா அப்ப ஆரை விட்டுப் போனவரு தான் இனியும் இந்த ஆருக்கு சரியா வற்றதில்ல.(ப. 134-135) என பதிவு செய்கிறார்.

சென்றாயப் பெருமானின் இந்தத் தன்வரலாறு, கே.ஏ.குணசேகரனின் 'வடு' போல, தலித் கலைஞனின் தன் வரலாறாக அமைகிறது. சாதி எனும் சதி, நவ காலனியமாக நிலை கொண்டிருப்பதன் மிக அண்மைச் சான்றாக இந்நூல் நுவலும் செய்திகள் உள்ளன. கலையை வாழ்வாதாரமாகக் கொண்ட குழுவினர் சாதி இழிவு காரணமாக கலையிலிருந்து வெளியேறுதல் தவிர்க்க முடியாதது என்பதையும் சென்றாயனின் இந்த வாழ்பனுபவம் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு தரும் செய்தியாகக் கொள்ளலாம்.

கட்டுரையாளர்: இரா.காமராசு, பேராசிரியர் - தலைவர், நாட்டுப்புறவியல் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்!

ஜூலை மாதத்துடன் முடிவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

5324 8590 1658 2985 8588 2981
2750 6665 2749 6826 8591
8587 6893 1660 8592 2982
5842 391 6825 8593 5323
8589 6483 1659 8594 5780

உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

உங்கள் நூலகம்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட..
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

தனி இதழ் ₹ 45.00 / ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00
மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00. / ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00
அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00

சந்தாதர் தொகையை
New Century Reader's Sangam
Central Bank of India
Ambattur Branch, Chennai - 600 050
A/c.No. 1035249018
IFSC Code : CBIN0282161
என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106, திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554, சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726, ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773, விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 - 234990.

உழைப்பின் போக்கில் பரிணமித்துச் செல்லும் மொழி

“சங்க இலக்கியம்: பாட்டு மரபும் எழுத்து மரபும்” என்ற இந்த நூல், கே.பழனிவேலு அவர்களால் மானுடவியல் பார்வையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. மானுடவியல் பல துறைகளை உள்ளடக்கியதாக இருந்தாலும், மனிதர்களின் உடல் அமைப்பையும், குறிப்பாக அவர்களின் பண்பாட்டையும் அதிகமாக ஆய்வு செய்கிறது. இதில் பண்பாட்டு ஆய்வுக்கே முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகிறது.

மானுடவியல் ஒரு தனித்துறை என்றாலும், அதை அணுகப் பல கோட்பாடுகள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்றாக மார்க்சியம் குறிப்பிடத்தக்கது. மானுடவியலை மார்க்சியக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அணுகும் முறையே “மார்க்சிய மானுடவியல்” எனப்படுகிறது.

ஆசிரியரின் முன்னுரையில், “சங்கச் சமூகத்தில் பாடல் பாடுவதை மரபாக, வாழ்க்கை நெறியாகக் கொண்டிருந்த பாணர்கள், எழுத்துகள் பரவலாகி முதன்மை இடத்தைப் பெறுகின்ற வரை சமூகத்தின் முக்கியமானவர்களாக இருந்துள்ளனர். அதற்குப் பிறகு அவ்விடத்தைப் புலவர்கள் கைப்பற்றியுள்ளனர்”

அ.கா.ஈஸ்வரன்

என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த முடிவு மார்க்சிய மானுடவியல் அணுகுமுறையின் அடிப்படையில் உருவானது. ஓர் ஆய்வில் பயன்படுத்தப்படும் கோட்பாடு எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை இது காட்டுகிறது.

இந்த நூல் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் பகுதியில் மந்திரப் பாடல், பாண்பாடல், இயற்பாடல் ஆகியவை ஆராயப்படுகின்றன. இரண்டாம் பகுதியில் எழுத்தின் பரவலும், பாடல்கள் பதிவு செய்யப்படுவதும் விவாதிக்கப்படுகின்றன.

முதல் மந்திரப் பாடல் பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள கருத்துகளைப் பார்ப்போம்.

நூலின் தொடக்கத்திலேயே, மனிதர்கள் தங்கள் உணவுத் தேவையை நிறைவு செய்ய மேற்கொண்ட முயற்சிகளே சமூக வளர்ச்சிக்கான அடிப்படையாக இருந்தன என்று கூறப்படுகிறது. இங்கு “உணவு” என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அது பொதுவாக மனிதர்களின் வாழ்வாதாரத் தேவைகள் அனைத்தையும் குறிக்கிறது

என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். இதுவே மார்க்சிய மானுடவியலின் முக்கிய அடிப்படை கருத்தாகும்.

இந்த நூல், சமூகத்தில் பாடல் எப்படி உருவாகி வளர்ச்சி அடைந்தது என்பதை ஆராய்கிறது. அதன்படி, தொல்குடி சமூகங்களில் முதலில் மந்திரப் பாடல்கள் தோன்றின. பின்னர், பழங்குடி அமைப்பு உருவானபோது பாணர்களின் பாடல்கள் முக்கிய இடம்பெற்றன. அதன் பின், பழங்குடி அமைப்பு சிதைந்து, அரசியல் அமைப்பு உருவானபோது புலவர்களின் பாடல்கள் முன்னிலையாகின.

இந்தப் புலவர் பாடல்கள் “இயற்பாடல்” என்ற தலைப்பில் இந்த நூலில் விவாதிக்கப்படுகின்றன.

மனித வரலாறு, அவர்களின் வளர்ச்சி மாற்றங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இரண்டு பெரிய காலங்களாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. ஒன்று கற்காலம், மற்றொன்று வரலாற்றுக் காலம். கற்காலத்தில் மந்திரப் பாடலும் பாணர் பாடலும் காணப்படுகின்றன. அதற்குப் பிறகு வரலாற்றுக் காலத்தில் புலவர் பாடல்கள் தோன்றுகின்றன.

“Magic” என்று சொல் இந்த நூலில் “மந்திரம்” என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. சில நூல்களில் இதை “மாயவித்தை” என்று பயன்படுத்தப் படுகிறது.

ஜார்ஜ் தாம்சன் என்பவர், மந்திரத்தின் அடிப்படைக் கருத்தை விளக்கும்போது, மனிதன் புற உலகை உண்மையில் கட்டுப்படுத்த முடியாவிட்டாலும், அதைக் கட்டுப்படுத்துவது போல ஒரு செயலை உருவாக்குகிறான்; அந்தப் போலியான செயல் மூலம் உண்மையையும் கட்டுப்படுத்தலாம் என்ற நம்பிக்கையே மாயவித்தையின் அடிப்படை என்று கூறுகிறார். ஆரம்பத்தில் இது வெறும் போலச் செய்தலாகவே இருந்தது என்றும் அவர் விளக்குகிறார். அதாவது, இயற்கையில் நடக்கும் நிகழ்வுகளைப் போலச் செய்து காட்டுவதே மாயவித்தை எனலாம்.

மேலும், மதங்களில் கூறப்படும் “மந்திரம்” மற்றும் இங்குக் கூறப்படும் “மந்திரம்” இரண்டும் ஒன்றல்ல. மத மந்திரம் பின்னர் உருவானது; ஆனால் மாயவித்தை அதற்கு முன்பே தோன்றியது. எனவே, இந்த இரண்டிற்கும் குழப்பம் வராமல் இருக்க, இங்கு “மந்திரம்” என்பதை “மாயவித்தை” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவது சரியானதாக இருக்கும்.

பழங்குடி மக்கள் இயற்கைச் சக்திகளை உயிருள்ளவையாகக் கருதினர். அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தச் சில கட்டளைகள் மற்றும் சடங்குகளைப் பயன்படுத்தினர். இவ்வாறு

செயல்பட்டால், அவர்கள் கற்பனை செய்ததை உண்மையில் நிகழ்த்த முடியும் என்று நம்பினர். இந்த நம்பிக்கை மத நம்பிக்கை அல்ல. இது மதம் தோன்றுவதற்கு முன்பிருந்த ஓர் ஆரம்பகால நம்பிக்கையாகும். இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்த நினைப்பதும், படைப்புக் கடவுளிடம் வேண்டுவதும் ஒன்றல்ல.

முதற்கட்டத்தில், வெறும் போலச் செய்தல் மட்டுமே இருந்ததால், மந்திரச் சொற்கள் இருந்திருக்க வாய்ப்பு இல்லை. ஆனால் அடுத்த கட்டத்தில், இயற்கைக்குக் கட்டளை இடும் சடங்குகள் உருவானபோதுதான் மாயவித்தை தெளிவான வடிவத்தைப் பெற்றதாக இந்த நூல் கூறுகிறது.

மானுடவியல் அறிஞர்கள் மாயவித்தை இரண்டு விதமாகச் செயல்படுகிறது என்று விளக்குகின்றனர்:

ஒத்த விதி (Law of Similarity): ஒத்தது ஒத்ததை உருவாக்கும் என்ற நம்பிக்கை.

தொத்து விதி (Law of Contact Contagion): ஒருமுறை தொடர்பு கொண்ட பொருட்கள் எப்போதும் தொடர்புடையவையாகவே இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை.

பழங்குடிச் சமூகத்தில், மழை தேவையான போது மக்கள் மழை பெய்ய வேண்டும் என்று நினைத்து நடனமாடியும், சொற்களின் மூலம் கட்டளையிட்டும் செயல்பட்டனர். இதுவே மாயவித்தையின் நிகழ்முறை.

சங்க இலக்கியத்திலும் இதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. மழை பெய்ய வேண்டிக் குன்றக் குறவர்கள் செய்த மந்திரச் சடங்குகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அதேபோல், தேவையில்லாத போது மழையை நிறுத்தவும் மந்திரம் கூறியதாகவும் காணப்படுகிறது. மேலும், முருக வழிபாட்டில் இடம்பெறும் “வேலன் வெறியாட்டம்” என்பதும் மாயவித்தையின் ஒரு வளர்ச்சி நிலையாகக் கருதப்படுகிறது.

இங்கு முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது, மாயவித்தையையும் மதத்தையும் ஒன்றாகக் கருதக் கூடாது என்பதாகும். அந்தக் காலத்தில் உற்பத்தி திறன் குறைவாகவும், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி இல்லாமலும் மனிதர்கள் தங்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய மாயவித்தையை ஒரு முறையாகப் பயன்படுத்தினர்.

அடுத்து, இந்த நூல் பாணர்களின் பாடல்களைப் பற்றி பேசுகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் பாணர்கள் குறித்துப் பல தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. ஆனால், அவர்கள் நேரடியாகப் பாடிய பாடல்கள் சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறவில்லை. அதற்குப்

பதிலாக, புலவர்கள் எழுதிய பாடல்களிலேயே பாணர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. இதனால், பாணர்களின் வாழ்க்கை மற்றும் மரபைப் பற்றி நாம் அறிய வேண்டியது, அந்தச் சான்றுகளின் அடிப்படையில்தான். சங்க இலக்கியத்தில், பாணர் மரபின் எச்சங்களே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

பழங்குடி சமூகத்தில், பாட்டுப் பாடுபவர்கள், அதற்கேற்ப ஆடும் கலைஞர்கள், மற்றும் கூத்து நிகழ்த்துபவர்கள் ஆகிய அனைவரையும் சேர்த்தே “பாணர்கள்” என்று அழைத்தனர். பாணர்கள் ஒரே இடத்தில் நிலையாக வாழவில்லை. அவர்கள் அரை நாடோடிகளாகச் சுற்றித் திரிந்து வாழ்ந்தனர். எதையும் சேமித்து வைத்துக் கொள்ளாமல், தங்கள் சுற்றத்தாருடன் பகிர்ந்து வாழ்ந்தனர். ஆனால், இந்த வாழ்க்கை முறை நாகரிக வளர்ச்சி ஏற்பட்ட வரலாற்றுக் காலத்தில் தொடர முடியாமல் போனது. அதன் விளைவாக, பாணர்கள் வறுமையில் சிக்கி, மெதுவாக அழிவை நோக்கிச் சென்றனர் என்பதையும் இந்த நூல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

“பாணர்கள் இனக்குழு நிலையில் வாழ்ந்தவர்கள். இனக் குழுக்கள் அழிந்து பேரரசின் உருவாக்கம் நிகழ்ந்த போது, பாணர் மரபு அரசர்களைச் சார்ந்திப் பேசப் பெற்றது. பேரரசு தோன்றிய காலக்கட்டம் எழுத்து தோன்றி நிலைபெற்றுவிட்ட காலக்கட்டமாகும். எழுத்து தோன்றிய நிலையில் அரசினைச் சார்ந்து எழுத்தை அறிந்த புலவர்கள் இயங்கினர். இவர்கள் புதிய புதிய பாடல்களை இயற்றினர். இங்குப் பாணர்கள் பேரரசுக்குத் தேவையாக இருக்கவில்லை. மாறாக, பாணர்களின் பணியை எழுத்தினைக் கற்ற புலவர்கள் செய்தனர். பேரரசு உருவாக்கத்தின் போது, பாணர்கள் மரபு அழிந்து அவர்களின் நினைவுகள் மட்டுமே எஞ்சியிருந்தன.” (47)

பாணர்களையும் புலவர்களையும் இவ்வளவு தெளிவாகப் பிரித்துக் காட்ட முடிந்ததற்குக் காரணம், இந்த நூலாசிரியர் பயன்படுத்திய மார்க்சிய மாணுவியல் அணுகுமுறையே ஆகும்.

முதல் பகுதியின் மூன்றாவது பிரிவு “இயற்பாடல்” எனப்படுகிறது. இதில் புலவர்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், பாணர்களின் வீழ்ச்சியும் பல கோணங்களில் விளக்கப்படுகின்றன.

இந்தப் பகுதியில், இயற்பாடலும் புலவர்களும், புலவர்களின் இயல்புகள், கிழார் புலவர்கள், புலவரும் பாணரும் உள்ள தொடர்பு, மொழிப் புலமை மற்றும் புதிய பாடல்கள், புலவர்களின் சார்பு நிலை, பாணர்-புலவர் மாற்றம், இயற்பாடலும் பாண்பாடல் பதிவும் போன்ற தலைப்புகளில் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது.

மொத்தத்தில், இந்தப் பகுதி புலவர்கள் எவ்வாறு சமூகத்தில் முக்கிய இடம்பெற்றனர் என்பதையும், அதே நேரத்தில் பாணர்கள் எவ்வாறு பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டனர் என்பதையும் தெளிவாக விளக்குகிறது.

“இயற்பாடல்” என்றால் புதியதாக இயற்றப்பட்ட பாடல் என்று பொருள். இந்தப் புலவர்களின் பாடல்கள் எழுத்தறிவுடன் தொடர்புடையவை என்பதை இந்த நூல் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

பாணர்கள் பொதுவாக உடனுக்குடன் பாடலை உருவாக்கிப் பாடுவார்கள். ஒரே பாடலை வேறு இடங்களில் சிறிய மாற்றங்களுடன் மீண்டும் பாடுவார்கள். புலவர்களின் பாடல்கள் அவ்விடத்தில் பாடியவையாகும்.

புலவர்கள் வேளிர்களிடமும் சென்று பாடியிருந்தாலும், அவர்கள் அதிகமாக அரசர்களை நாடினர். ஆனால் பாணர்கள், அரசர்களைவிட வேளிர் தலைவர்களையே அதிகமாகச் சார்ந்திருந்தனர். வேளிர்களின் வீழ்ச்சியுடன் பாணர்களும் மெதுவாக மறைந்தனர். அதே சமயம், அரசர்களின் எழுச்சியுடன் புலவர்கள் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றனர்.

புலவர்கள் பாணர் மரபின் தொடர்ச்சியாக இருந்தாலும், அவர்கள் தனித்துவமான வளர்ச்சியை அடைந்தவர்கள். பாணர்களிடம் எழுத்து மரபு இல்லை; ஆனால் புலவர்களிடம் எழுத்து மரபு தொடங்கியது. பாணர்களைப் போலவே, புலவர்களும் இசைக் கருவிகளைப் பயன்படுத்திப் பாடினர். மேலும் புலவர்கள், அமைச்சர்களைப் போல மன்னர்களுக்கு அறிவுரை கூறும் நிலைக்கும் உயர்ந்தனர் என்பதைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

பாணர்கள் பெரும்பாலும் இனக்குழுத் தலைவர்களான வேளிர்களையே சார்ந்திருந்தனர்; மன்னர்களிடம் குறைவாகச் சென்றனர். புலவர்கள் மன்னர்களையும், வேளிர்களையும் நாடினாலும், அவர்களின் முக்கியச் சார்பு மன்னர்களிடமே இருந்தது.

பாணர்களின் கலை “நிகழ்த்துக்கலை” ஆகும். அதாவது, நேரடியாகப் பார்வையாளர்களின் முன் நிகழ்த்தப்படும் கலை. இது எழுதிப் பதிவு செய்யப்படவில்லை; அப்போது எழுத்து பரவலாகவும் இல்லை. ஆனால் புலவர்கள் தோன்றிய காலத்தில் எழுத்து வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. அதனால், புலவர்கள் தங்கள் பாடல்களை வாய்வழியாகவும், எழுத்து வடிவிலும் பதிவு செய்தனர். இந்தப் பதிவுச் செயல்முறையின்

போது, பாணர் மரபின் சில எச்சங்களும் பதிவு செய்யப்பட்டன.

இந்த நூலின் இரண்டாம் பகுதி, எழுத்து எவ்வாறு பரவியது மற்றும் பாடல்கள் எவ்வாறு பதிவு செய்யப்பட்டன என்பதைக் குறித்து விவரிக்கிறது.

தொடக்கத்தில் “எழுத்து” என்பது ஓவிய வடிவத்தையே குறித்தது. பின்னர், வரி வடிவில் எழுதப்படுவது எழுத்தாகக் கூறப்பட்டது. சங்க இலக்கியத்தில், நடுகற்களில் எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்டிருந்ததை அகநானூறு பாடல்களைச் சான்றாக வைத்து நிறுவுகிறது.

எழுத்து முதலில் வணிக வளர்ச்சியுடன் தொடர்புடையதாக உருவானதாகக் கருதப்படுகிறது. வணிகம் வளர்ந்தபோது, எழுத்தும் பரவியது. சங்க இலக்கியமும் வணிக வளர்ச்சி ஏற்பட்ட காலத்தில் தோன்றியதால், அதில் எழுத்து பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுவது இயல்பானதாகும்.

சங்கக் கால நாணயங்களிலும், நடுகற்களிலும் உள்ள எழுத்துகளை இன்றும் காண முடிகிறது. சங்க இலக்கியத்தில், எழுத்துகள் இல்லாத நடுகற்களைப் பற்றிய குறிப்புகளும், எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்ட நடுகற்களைப் பற்றிய குறிப்புகளும் உள்ளன. எழுத்துகள் இல்லாத நடுகற்கள் பழங்குடி காலத்தைச் சேர்ந்தவையாகவும், எழுத்துகளுடன் காணப்படும் நடுகற்கள் பின்னர் அரசியல் அமைப்பு தோன்றிய காலத்தைச் சேர்ந்தவையாகவும் கருதப்படுகின்றன.

தேனி மாவட்டத்தில் உள்ள புலிமாண் கோம்பையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நடுகற்கள் கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை. அதில் தமிழி எழுத்தில் “கூடலூர் ஆகோள் பெடுதீயன் அந்தவன் கல்” என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இதன் பொருள், கூடலூரில் நடந்த ஆநிறை கவர்தலில் உயிர்நீத்த அந்துவனுக்கான நினைவுக்கல் என்பதாகும்.

அதேபோல், திருப்பூர் மாவட்டத்தில் உள்ள கொடுமணலில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தமிழி எழுத்துகளும் கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை. க.ராஜன் அவர்களின் கருத்துப்படி, கி.மு. 1000 ஆண்டுகளிலேயே தமிழர்கள் ஒரு வகையான எழுத்து முறையைப் பயன்படுத்தியிருந்தனர் என்று இந்த நூல் பதிவுசெய்கிறது.

மொத்தத்தில், எழுத்தின் தோற்றமும் அதன் வளர்ச்சியும் இந்த நூலில் தெளிவாகவும் சிறப்பாகவும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

“இலக்கியப் பதிவிற்கு எழுத்து வடிவம் இன்றியமையாதது ஆகும். இனக்குழுச் சமூகத்தில் வாழ்ந்தவர்களுக்கு எழுத்து வடிவம்

இன்றியமையாததாக இருக்கவில்லை. அரசமைப்பின் வளர்ச்சியே எழுத்தின் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக இருந்துள்ளது. அரசப் பணியாளர்களின் தேவை, வணிகப் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி போன்றன எழுத்தின் வளர்ச்சிக்குத் துணைநின்றன. இதனால் பேரரசுடன் சார்ந்து எழுத்துமுறை நன்கு வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

மொழி உழைப்புப் போக்கில் பரிணமித்து அனைத்துச் செயல்பாடுகளுக்கும் பொதுவானதாக இருந்ததைப் போன்று, எழுத்தும் அரச, வணிகத் தேவைகளுக்காகத் தோன்றி, மொழி பேசும் அனைத்து மக்களுக்கும் பொதுவாகியது.” (பக்.151)

கே. பழனிவேலு எழுதிய “சங்க இலக்கியம் பாட்டு மரபும் எழுத்து மரபும்” என்ற இந்த நூல், சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் எழுத்து, பாடல், கல்வி போன்ற சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, சங்கக் காலச் சமூகத்தை மார்க்சிய மானுடவியல் பார்வையில் ஆராய்கிறது. நூலில் “மார்க்சிய மானுடவியல்” என்று நேரடியாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. இருந்தாலும், அதன் அணுகுமுறை மற்றும் விளக்கங்களின் மூலம், இது மார்க்சியக் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட மானுடவியல் ஆய்வு என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

நா.வானமாமலை அவர்களின் காலத்தில், மார்க்சிய மானுடவியல் அடிப்படையில் பல ஆய்வுகள் மற்றும் நூல்கள் வெளிவந்தன. ஆனால் பின்னர் அந்தத் தொடர்ச்சி குறைந்துவிட்டது. அந்தக் குறையை நிரப்பும் வகையில் இந்நூல் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது.

இந்த நூல் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வெளியானது. இன்றைக்கு மானுடவியல் கல்வி துறை விரிவடைந்து வரும் நிலையில், மார்க்சிய மானுடவியல் பார்வையில் மேலும் பல நூல்கள் வெளிவர வேண்டும். இதற்காக என்.சி.பி.எச். போன்ற பதிப்பகங்கள் தனிப்பட்ட முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது.

பாணர்களின் வாழ்க்கையைப் பற்றி பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. ஆனால் பாணர் மரபும், புலவர்களின் தோற்றமும் குறித்து இந்நூல் செய்துள்ள அளவிலான ஆழமான ஆய்வு மற்ற நூல்களில் அரிதாகவே காணப்படுகிறது. மார்க்சிய மானுடவியல் அடிப்படையில் ஆய்வு நூல்கள் வெளிவர வேண்டும். அத்தகைய நூல்கள் கல்விப் புலத்தில் பார்வை நூலாக வைக்கும் அளவுக்குச் சிறப்பிடம் பெற வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

செழிந்தோங்கிக் கிடக்கிறது மனங்கவர்ந்த நாடோடி எனும் கனிச் சோலை!

“

...ஆம், இங்கே
லெஸ்காவ் செலவழித்த
காலத்தில் பெற்ற
அனுபவங்களெல்லாம்
இலக்கியத் துறையில்
முதலீடாயின; ஆனால்
அந்த முதலீட்டின்
பலன் என்னவோ
வாசகருக்குத்தான்!

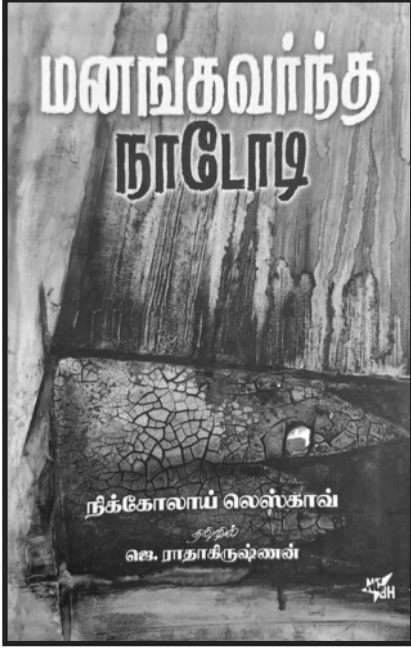
”

சா. ஜெயராஜ்

ரஷ்ய இலக்கியம் இன்று வரை அதன் இளமை குறையாமல் உலகெங்கும் ஒளிர்ந்து கொண்டிருப்பதற்கான காரணங்கள்:

- படைப்புகளில் இடம்பெறும் கதைமாந்தர்களின் அகப் போராட்டங்கள் வாசிக்கிற வாசர்களை வலுவாகச் சிந்திக்க வைக்கின்றன; தங்கள் வாழ்க்கையில் செய்த குற்றங்களையும், சிறு பிழைகளையும் கூட மனதில் அசைபோட வைக்கின்றன;
- வாழ்க்கையின் அடிப்படைக்கூறு, இறப்பு, கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளிட்ட கூறுகளில் கேள்விகளை எழுப்புகின்றன;
- அடிமைத்தனம், வறுமை, ஏற்றத்தாழ்வு ஆகியவற்றை மிகக் கடுமையாக விமர்சனம் செய்கின்றன;
- பல தலைமுறைகளையும் வரலாற்றையும் கொண்ட பெரு நெடுங்கதைகள் இவை.

இத்தகைய செழுமைமிகு ரஷ்ய இலக்கியத்தில் குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர் நிக்கோலாய் லெஸ்காவ். இவர் 1831ஆம் ரஷ்யாவின் ஒரியோவ் மாகாணத்தில் பிறந்தார். கீவ் நகரில் குற்றவியல், விவசாயப் பொருளாதாரம், ரஷ்ய இலக்கியம் போன்ற படிப்புகளைப் படித்தார். பின்னர் அரசுப் பணியில் சேர்ந்து, பணியின் காரணமாக மாஸ்கோ பீட்டர்ஸ்பர்க், ஓல்கா நதிப் பிரதேசம், சைபீரியா போன்ற பகுதிகளில் தன்னுடைய காலத்தைச் செலவழித்தார். இவர் படித்த இலக்கியங்களும், இவர் பெற்ற ஏராளமான மக்கள் தொடர்பும் எழுத்துத் துறையில் மிளிர் பெரும் உதவி செய்தன. ஆம், இங்கே

லெஸ்காவ் செலவழித்த காலத்தில் பெற்ற அனுபவங்களெல்லாம் இலக்கியத் துறையில் முதலீடாயின; ஆனால், அந்த முதலீட்டின் பலன் என்னவோ வாசகருக்குத்தான்!

நக்கோலாய் எழுதிய மனங்கவர்ந்த நாடோடி, சென்ஸ்கின் லேடி மாக்பெத், இடதுகை மாஸ்டர், மேக்கப் கலைஞர் ஆகிய நான்கு குறு புதினங்கள் ஒரே தொகுப்பாக நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் மூலம் வெளிவந்துள்ளது.

சென்ஸ்கின் லேடி மாக்பெத் (Lady Macbeth of the Ttsensk District):

இந்தப் படைப்பு, பின்னர் ஷோஸ்தகோவிச் (Shostakovich) என்பவரால் ஓர் இசை நாடகமாக (Opera) உருவாக்கப்பட்டது.

இந்தக் கதை 19ஆம் நூற்றாண்டின் ரஷ்யாவின் வணிகர் ஒருவரின் வீட்டில் நிகழும் சோகக் கதை.

இஸ்மாய்லோவ் குடும்பத்தின் இளம் மனைவியான காத்தரீனா லவோவ்னா ஆவாள், இவருடைய கணவன் சினோவி வயது முதிர்ந்தவர்; இவர்களுடைய குடும்பத்தில் குழந்தை இல்லை. இந்த இளம்பெண் விரக்தியுடன் வாழ இந்த இரண்டு காரணங்கள் போதாவா? போதாக்குறைக்கு அவளுடைய மாமனார் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறார்.

காத்தரீனா, தனது கணவர் தொழில் நிமித்தமாக கணவர் வெளியூருக்குச் சென்றிருக்கும் வேளையில், தனக்குக் கீழ் பணியாற்றும் தொழிலாளி செர்கே என்பவனுடன் நெருங்கிப் பழகி உறவு கொள்கிறாள்.

அதன்பிறகு, நாயகியின் மாமனாரைக் கொலை செய்வது தொடங்கி, அடுத்தடுத்து தொடர்ந்து கொலைக் குற்றங்கள் நிகழ்கின்றன.

ஓர் இளம் பெண் தன் வறுமை, குடும்பச்சூழலை யொட்டி, வயது முதிர்ந்த பணக்காரருக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கப்படும் போது, முற்றிலும் வாழ்க்கையின் இயல்பை இழக்கிறாள். அதன் விளைவாகவே பிறிதோர் காதலில் ஈடுபட்டு, சிறிதுசிறிதாக தன் வாழ்க்கையையே இழக்க நேரிடுகிறது என்பதை நிக்கோலாய் லெஸ்காவ் அழுந்தச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்,

மனங்கவர்ந்த நாடோடி (The Enchanted Wanderer):

இக்கதை பல்வேறு சிக்கல்களைக் கடந்து, ஆன்மீக மீட்பை நோக்கி ஒரு ரஷ்யக் குடிமகன் பயணம் செய்வதைச் சித்திரிக்கிறது.

லடோகா ஏரியில் கப்பல் பயணத்தின் போது, கதைத் தலைவனான இவான் ஃபிளையாகின் என்னும் துறவி, தன் வாழ்க்கையைச் சக பயணிகளிடம் கூறுகிறார்.

இவானின் தாய், அவனை 'இறைவனுக்கு உரியவன்' என்று கடவுளுக்குத் தந்து கொடுத்து, அதே நம்பிக்கையில் வாழ்கிறாள். ஆனால், இவான் அந்த இளம் வயதிலேயே மடத்தை மறந்து விடுகிறான்.

இந்நிலையில், அவன் ஒருநாள் விளையாட்டாக ஒரு துறவியைச் சாட்டையால் அடிக்க, அந்தத் துறவி உயிரிழந்து விடுகின்றாள். இறந்த துறவி இவானின் கனவில் தோன்றி, இவான் இறைவனுக்கு உரியவன் என்றும், இறுதியாக அவன் மடத்தைச் சென்றடைய வேண்டும் என்றும் எச்சரிக்கிறாள்.

மனம் நொந்து போய் வீட்டை விட்டு வெளியேறுகிறான் இவான்; கரடுமுரடான வாழ்க்கைப் பயணத்தை மேற்கொள்கிறான்.

இடையில், இவான் பிளையாகின், கிருஷா என்னும் இளம் பெண்ணிடம் காதல் கொள்கிறான், அந்தப் பெண் ஓர் இளவரசனால் காதலிக்கப்பட்டு, கைவிடப்பட்டவள். அந்த இளவரசனுக்கு இன்னொரு காதலி. துரோகத்துக்கு ஆளான கிருஷா கடும்க் சினம் அடைகிறாள். இளவரசனைப் பழிவாங்க இவான் பிளையாகினுடன் சேர்ந்து திட்டமிடுகிறான். கிருஷாவின் இந்தப் பழிவாங்கல் எதிர்பாராத விதமாக, பல திருப்பங்களுடன் இறுதிக் கட்டத்தை எட்டுகிறது,

கிருஷா தன்னைக் கொல்லும்படி இவான் பிளையாகினிடம் கேட்டுக் கொள்கிறாள்; இவான்

மறுத்தும் மிகவும் அடம்பிடிக்கிறாள். முடிவில் கிருஷாவைக் கொல்ல வேண்டிய நிர்பந்தம் ஏற்படுகிறது,

மேலும், பல நிகழ்வுகளுடன், கதை பயணிக்கிறது. இறுதியில், இவான் மடத்தைப் சென்றடைகிறானா என்பதுதான் கதையின் சுவையே.

இடதுகை மாஸ்டர் (The Tale of Cross-eyed lefty from Tula and the Steel Flea):

இந்தக் கதை 1881ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இது ரஷ்யாவில் துலா நகரைச் சேர்ந்த ஒரு படைக்கல வல்லுநரைப் பற்றியது.

ரஷ்யாவின் மாமன்னர் முதலாம் அலெக்ஸாண்டர் பாவ்லோவிச் இங்கிலாந்துக்குச் சென்ற போது, அங்குள்ள கைவினைஞர்கள் உருவாக்கிய ஒரு சிறிய எஃகுப் பூச்சி ஒன்றைப் பரிசாகப் பெறுகிறார். அது அற்புதமான இசையுடன் நடனம் ஆடக்கூடியது.

அதன் பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்த மன்னர் நிக்கோலாஸ், அந்தச் சிறு எஃகுப் பூச்சியைப் பற்றிய செய்தியை அறிந்து, அதைவிடச் சிறப்பான ஒன்றைச் செய்யவேண்டுமென்று கூறுகிறார். தனது தளபதி பிளாட்டோவைத் துலா நகரக் கைவினைஞர்களிடம் அனுப்புகிறார். பல எதிர்பார்ப்புகள், ஏமாற்றங்களுக்குப் பிறகு துலா நகரைச் சேர்ந்த இடதுகை மாஸ்டர் ஒருவர் மிகச் சிறிய எஃகுப் பூச்சியைச் செய்து முடிக்கிறார். அவரது திறமையால் இங்கிலாந்துக்கு அழைக்கப்படுகிறார். அங்கு செல்லும் மாஸ்டர் ஆங்கிலேயர்களிடமிருந்து பல புதிய தொழில்நுட்பங்களைப் பார்த்தறிந்து வருகிறார்.

ரஷ்யாவுக்குத் திரும்பும் வழியில் ஓர் ஆங்கிலேயருடன் ஏற்பட்ட குடிப் போட்டியில் தோல்வியடைந்து மாஸ்டரின் உடல்நிலை நலிவடைகிறது. அவர் ரஷ்யாவுக்குக் கொண்டு வந்த தொழில்நுட்பச் செய்திகளை ரஷ்ய அதிகாரிகள் பொருட்படுத்தவில்லை. ரஷ்ய சமூகத்தில் திறமையும் நாட்டுப்பற்றும் மதிக்கப்படவில்லை என்கிற விமர்சனத்தை மையமாகக் கொண்டது, இந்தக் குறும் புதினம்.

மேக்கப் கலைஞன் (The Makeup Artist):

19ஆம் நூற்றாண்டின் ரஷ்யாவில் நிலவிய அடிமைமுறையின் கொடூரத்தை விவரிக்கும் கதை இது. கவுண்ட் செர்ஜி காமன்ஸ்கி என்பவர் நடத்தி வரும் நாடகக் குழுவில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளே, இந்தக் கதையின் மையக் கரு.

கதைத் தலைவன் ஆர்க்கடி இலின், இவன் திறன் மிக்க மேக்கப் கலைஞன், கதைத் தலைவி வியுபோவ் ஒனிசமோவ்னா நாடக நடிகை. இவர்கள் இருவரும் காதலிக்கின்றனர். இணைந்து வாழ வேண்டும் என்ற முடிவுடன் தப்பி ஓட முயல்கிறார்கள்.

கெடுவாய்ப்பாக, மாட்டிக் கொள்கின்றனர். ஆர்க்கடி படையில் கட்டாயச் சேவை செய்யவேண்டும் என்று கடுமையான தண்டனை அவனுக்கு வழங்கப்படுகிறது. அதனால் மனமுடைந்த வியுபோவ் தற்கொலை செய்து கொள்ள முயல், அதற்கான தண்டனையாக நாடு கடத்தப்படுகிறார். மூன்று வருடங்களுக்குப் பிறகு விடுதலை பெற்றுத் திரும்பும் ஆர்க்கடி, தன் காதலிக்கும் விடுதலை பெற அணுகும் வேளையில் கொலை செய்யப்படுகிறான். இந்தச் சோக நிகழ்ச்சியின் விளைவாக, கதைத் தலைவி வியுபோவ், மதுப் பழக்கத்திற்கு அடிமையாகிறாள், ரஷ்ய அடிமைத்தனத்தால், சமூகம் எப்படி சீரழிகிறது என்பதைச் சித்திரிக்கிறது, மேக்கப் கலைஞன் என்னும் இந்தக் கதை.

★★★

இத்தொகுதியில் பெருங்கதையும் முதன்மையான கதையுமானது நூலின் தலைப்பாக்கப்பட்டுள்ள மனங்கவர்ந்த நாடோடி என்னும் கதைதான்.

முன்னாள் குடியரசுத் தலைவரும் அறிவியல் அறிஞருமான அமரர் ஆ.ப.ஜெ.அப்துல்கலாம் அவர்கள், “நல்ல மொழிபெயர்ப்பு; உள்வாங்கி எழுதப்பட்டுள்ளது. அதனால் கதை விறுவிறுப்பாக ஓடுகிறது” என்று மனங்கவர்ந்த நாடோடி என்னும் கதையைப் பாராட்டியுள்ளார்.

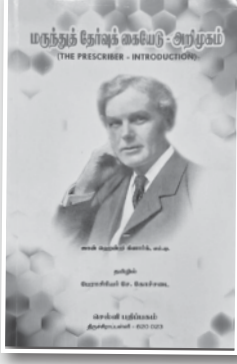
மேற்கு வங்காள மாநில ஆளுநராகப் பதவி வகித்தவரும், மகாத்மா காந்தியின் பெயரனுமான கோபாலகிருஷ்ண காந்தி அவர்களால் மனநெகிழ்ச்சியுடன் போற்றப்பட்ட நாவல் தொகுதி இது!

மனிதன் தான் முன்னோக்கிச் செல்வதற்கும், சமூகத்தை முன்னோக்கிக் கொண்டு செல்வதற்கும் நிறைய பாடங்கள் இந்நான்கு நாவல்களிலும் விரவிக் கிடக்கின்றன.

ஆம்; விருப்பத்துக்குரிய அருங்கனிகளைப் பறித்துக் கொள்ளலாம் என்று செழித்தோங்கிக் கிடக்கிறது - மனங்கவர்ந்த நாடோடி என்னும் கனிச் சோலை!

கட்டுரையாளர்: மொழிபெயர்ப்பாளர்

புதிய வரவு

விலை: ரூபாய். 80/-
வெளியீடு: செல்வி பதிப்பகம்
திருச்சிராப்பள்ளி - 620 023
தொலைபேசி: 9842442056, 9786923600

மருந்துத் தேர்வு கையேடு – அறிமுகம்

ஜான் ஹென்றி கிளார்க்

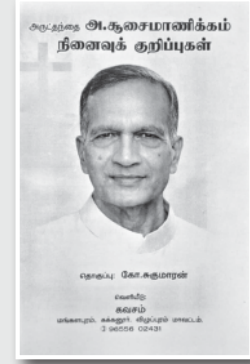
மருந்துத் தேர்வுக் கையேடு என்னும் இந்த நூல் பண்டுவத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது. பொதுக் குறிகளைக் கையாளுவதற்கு மாறாக, எந்தவொரு துயரின் எந்தவொரு நிலைமையையும் கையாள்வதற்கான நுணுக்கமான விவரங்களுக்குள் செல்கிறது. The Prescriber – Introduction என்று ஆங்கிலத்தில் ஜான் ஹென்றி கிளார்க் எழுதியிருக்கும் இந்த நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார், பேரா.சே.கோச்சடை

புதிய வரவு

அ. சூசை மாணிக்கம் நினைவுக் குறிப்புகள்

– கோ.சுகுமாரன்

சமயப் பணியை மக்கள் தொண்டாகச் செய்து வந்த பாதிரியார் அருட்தந்தை சூசை மாணிக்கம் ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு அவர் அளித்த ஆதரவின் காரணமாக சிறைப்படுத்தப்பட்டுக் கொடுமைக்கு ஆளானவர். தமிழகத்தில் தொழிலாளர்களின் நலனுக்காகவும், பழங்குடியினரின் பாதுகாப்புக்காகவும் பாடுபட்டவர். அருட்தந்தையின் வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்புகளின் தொகுப்பு நூல் இது. கோ.சுகுமாரன் இதைத் தொகுத்திருக்கிறார்.

விலை: ரூபாய். 20/-
வெளியீடு: கவசம்
கக்கனூர், விழுப்புரம் மாவட்டம்,
தொலைபேசி: 96556 02431

புதிய வரவு

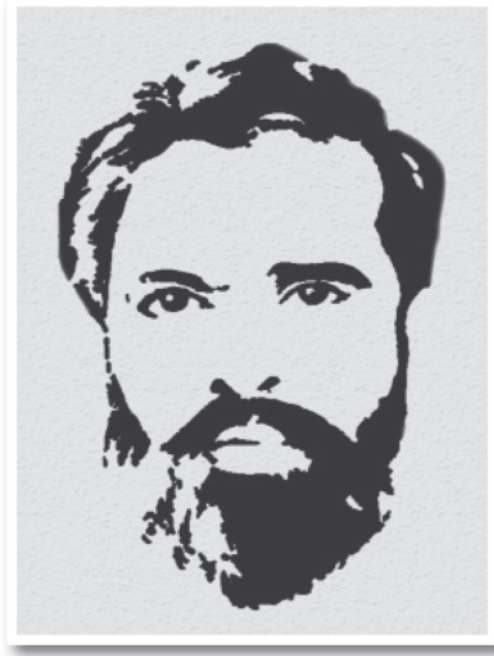

விலை: ரூ. 250
வெளியீடு: பொன்னி
சென்னை - 600 117
தொலைபேசி: 8248338118

அன்றாட வாழ்வில் அறிவியல்

– பேராசிரியர் சு.இராமசுப்பிரமணியன்

துளிர் இதழில் அறிவியல் தொடர்பாக பேராசிரியர் சு.இராமசுப்பிரமணியன் எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பே அன்றாட வாழ்வில் அறிவியல் என்னும் இந்த நூல். உயிரற்ற உடல் நீரில் மிதப்பது ஏன்? நெடுஞ்சாலை வளைவுகளில் வெளிப்புறம் மேபாக்கப்பட்டிருப்பது ஏன்? நெருப்புக் கோழிகள் மணலில் முகம் புதைப்பது ஏன்? தஞ்சாவூர் பொம்மை எப்படித் தலையாட்டுகிறது? உள்ளிட்ட 40 சுவையான கட்டுரைகள் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

முதிர்ந்த கவிக்குழந்தை தோழர் தமிழ் ஒளி

முனைவர் பா.வைஞ்சிரியம்மாள்

விஜயரங்கம் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட புதுவை மண்ணில் பிறந்த தமிழ்க் கவிஞர் தமிழ்ஒளி. பாரதியாரின் வழித் தோன்றலாகவும் பாரதிதாசனின் மாணவராகவும் விளங்கி கவிதை, கட்டுரை, கதைகள், நாடகம் எனப் பல படைப்புகளை இயற்றியவர். இவரின் கவிதைகள் தனித் தன்மை வாய்ந்தவை. பொதுவுடைமைக் கொள்கைகளை உயிர்மூச்சாகக் கொண்டவராதலால் அவற்றை இவரது படைப்புகளில் காணமுடிகிறது.

“நல்ல இலக்கியங்களை மக்களிடம் கொண்டு செல்வதன் வழியாகத்தான் சமூகத்தில் புதிய மாற்றங்களைக் கொண்டு வர முடியும்” என்பார், இலக்கியப் பேராசான் ஜீவா. அவ்வகையில் கவிஞர் தமிழ் ஒளியின் படைப்புகளை மக்களிடம் கொண்டு செல்ல நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் வெளியிட்டிருக்கிறது. அவரது கவிதைகள், காவியங்கள், சிறார் ஆக்கங்கள், சிறுகதைகள், ஓரங்க நாடகங்கள், கட்டுரைகள், தன் வரலாறுகள் என ஆறு தொகுதிகளாகப் பேராசிரியர் வீ.அரசு தொகுத்து 2024இல் வெளியிட்டிருக்கிறார். தோழர் தமிழ்ஒளி ஆக்கங்கள் என்ற பெயரில் தமிழ் ஒளியின் நூற்றாண்டு வெளியீடாக வந்திருக்கின்றது. பேராசிரியர் வீ.அரசு அவர்களின் உழைப்பால் இது சாத்தியமாகி இருக்கின்றது. இதிலே தோழர் தமிழ்ஒளி சிறார் பாடல்கள்-கதைகள் நான்காவது தொகுதியாக அமைந்துள்ளது.

கவிதை எழுதுபவர்களை கவிஞர் என்று குறிப்பிடுவது மரபு. ஆனால் கவிதைகள் எழுதுகின்ற வரை தோழர் என்று குறிப்பிடுவது மரபன்று. ஆனால் இம்மரபு தமிழ்ஒளியை அழைப்பதில் மாறுபடுகிறது. ஏனெனில், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகவும், சமூக மாற்றத்திற்காகவும் கவிதைகளை எழுதுவதுடன் வாழ்க்கையிலும் அதைக் கடைபிடித்து வாழ்ந்து காட்டியவர் கவிஞர் தமிழ்ஒளி. இவர் பேராசிரியர் வீ.அரசு அவர்களால் தோழர் தமிழ்ஒளி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறார்.

கவிஞர் தமிழ் ஒளி பிறந்தது 1924ஆம் ஆண்டு என்று கணக்கிட்டு தமிழ்நாட்டில் அவருடைய நூற்றாண்டு விழாக்களும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் கவிஞர் தமிழ்ஒளியின் கடிதத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு கவிஞர் தமிழ்ஒளி பிறந்தநாள் 21.09.1925 என்று பேராசிரியர் வீ.அரசு இந்த நூலில் பதிவு செய்திருப்பது புதிய தகவலாக அமைகிறது.

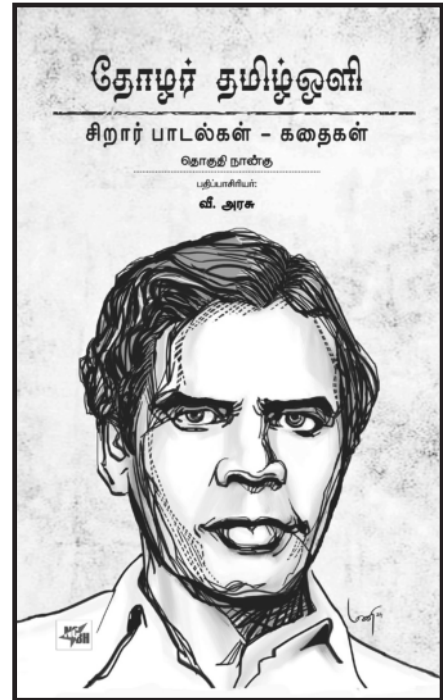
கவிஞர் தமிழ்ஒளி பல இலக்கியப் படைப்புகளைத் தந்திருந்தாலும், அவரைப் பற்றிய அறிமுகம் என்பது இலக்கிய வட்டத்தில் குறிப்பிட்ட சாரார் மட்டுமே அறிந்ததாக இருந்தது. இச்சூழலில் தமிழ்ஒளி அவர்களையும் அவரது படைப்புகளையும் பாதுகாத்து தமிழ் மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்தவர் மறைந்த செ.து. சஞ்சீவி அவர்களே. இதனை “கவிஞர் தமிழ்ஒளி அவர்களோடு பழகி வாழ்நாள் முழுவதும் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்து தனது புகழ்ப் புத்தகாலயம் மூலம் அவரது படைப்புகளை அச்சிட்டு கவிஞரின் புகழ் பரப்பிய பெருமதிப்பிற்குரிய செ.து. சஞ்சீவி அவர்களுக்குத் தமிழ்கூறு நல்லுலகு பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளது. சஞ்சீவி அவர்கள் இல்லை என்றால் இன்று தமிழ்ஒளி காணாமல் போயிருப்பார் என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை” என்று கவிஞர் தமிழ்ஒளி நூற்றாண்டுச் சிறப்பிதழ் கூறுகிறது.

சஞ்சீவி முயற்சிக்குப் பின்னர் பேராசிரியர் வீ.அரசு இப்பணியைச் செம்மையாகச் செய்து முடித்திருக்கிறார். சுயமாகப் படைப்புகளைப் படைப்பதை விட ஒரு படைப்பாளியின் படைப்புகளைத் தொகுப்பது என்பது சிரமமான பணியாகும். ஏனெனில், எந்தப் படைப்பாளியின் படைப்புகள் தொகுக்கப்படுகின்றனவோ அந்தப் படைப்புகளில் ஏதாவது பிழை ஏற்பட்டால் அது வரலாற்றுப் பிழையாகிவிடும். அதனால், கவிஞர் தமிழ்ஒளியின் படைப்புகளைத் தொகுக்கின்ற பணியை பேராசிரியர் வீ.அரசுவிடம் ஒப்படைத்ததாக இந்நூலில் முகப்புரை எழுதிய இரா.முத்தரசன் குறிப்பிட்டிருக்கிறதன் வழி வீ.அரசுவின் பணி எத்தகையது என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

நூலின் பொருளடக்கத்தில் முகப்புரையைத் தொடர்ந்து பதிப்பாசிரியரின் எண்ண ஓட்டங்கள் எழுத்துகளாக “தோழர் தமிழ்ஒளி எனது பயணம்” என்ற தலைப்பில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. 1979இல் தொடங்கி இன்றுவரை தமிழ்ஒளியின் ஆக்கங்கள் மீது கொண்ட தேடல் இப்பதிவில் வெளிப்படுகிறது.

தோழர் தமிழ்ஒளி சிறார் பாடல்கள் - கதைகள் என்னும் தொகுப்பு நூல் முற்றிலும் மாறுபட்டதாக அமைந்துள்ளது. சிறார் இலக்கிய உருவாக்க மரபு, நவீன எழுத்தாளர்களிடத்தில் பரவலாக இருந்து வருகிறது. அந்த வடிவத்தைத் தமிழ்ஒளியும் பின்பற்றி எழுதியிருப்பது சிறப்பானதாக அமைகிறது. இதனால்தான் “மார்க்சியத் தத்துவத்தின் மீது ஈடுபாடு கொண்டு செயல்பட்ட ம.சிங்காரவேலர், ப.ஜீவானந்தம் ஆகிய தமிழ்நாட்டு மனிதர்களின் வரிசையில் விதந்து பேசப்பட வேண்டிய மற்றொரு கவிஞர் தமிழ்ஒளி என அறியப்படும் தோழர் தமிழ்ஒளி ஆவார்” என இந்நூலில் இவரைப் புகழ்ந்து பேசுகிறார் பேராசிரியர் வீ.அரசு.

தமிழ்ஒளி குழந்தைகளுக்காக எழுதிய இந்நூலின் பாடல்கள் குழந்தைகளைப் பாடத் தூண்டுகின்றன. மேலும் இவை அறிவுப் பாடல்களாக, அழகுப் பாடல்களாக, ஆனந்தப் பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. பௌத்த மரபின் மீது இவர் கொண்ட ஈடுபாட்டை இந்நூலில் காணமுடிகிறது. கவிதையின் ஆணிவேரே குழந்தை

விலை: ரூ.315

வெளியீடு: என்சிபிஎச், சென்னை

உள்ளந்தான். குழந்தைகளின் மாசற்ற உள்ளத்திலே பிறக்கும் வியப்பு, ஆர்வம், ஆனந்தம், ஆத்திரம், கற்பனை, பொய், அறியாச்சொல் ஆகியவையெல்லாம் இணைந்த திரள்தான் இவரது கவிதையின் உயிர்கருவாக அமைகிறது. “ஒருவகையில் கவிஞன் ஒரு குழந்தை. அறிவும் அனுபவமும் முதிர்ந்த குழந்தை. கவிஞர் தமிழ்ஒளி இத்தகைய குழந்தை; சிறந்த கவிஞர்” என தமிழ்ஒளி அவர்களின் முதல் சிறார் இலக்கியத்தை தி.ஜ.ரங்கநாதன் கூறுவதிலிருந்தும் கவிஞரின் குழந்தை உள்ளத்தை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஆரம்பகாலத்தில் தமிழ்ஒளியின் சிறார் இலக்கியங்கள் முறையான வெளியீடாக இல்லாமல் துண்டு துண்டு ஏடுகளாகவே வெளிவந்துள்ளன. இவரின் இத்தகு படைப்புகள் வெளியீடு குறித்து அவரே பதிவு செய்துள்ளார். “சென்னை தியாகராய நகரிலுள்ள ஒரு பதிப்பகம் என் நூறு குட்டிக்கதைகளை வெளியிட முன்வந்து என்னிடமிருந்து கையெழுத்துப் பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்ட பின் நேரிய ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்து கொள்ள மறுத்தது. என் விருப்பத்திற்கு மாறான நிலையில் என் நூலைப் பயன்படுத்தக் கருதியும் செய்த சூழ்ச்சியை நான் நேரில் கண்டறிந்தேன்” என அவரே கூறியிருக்கிறார். இக்குறையை நீக்கும் விதமாகவே பேராசிரியர் வீ.அரசு அவர்களின் சீரிய முயற்சியால் தொகுக்கப்பட்டு நியூ செஞ்சுரி புக் நிறுவனத்தால் தோழர் தமிழ்ஒளி என்ற தலைப்பில் ஆறு தொகுதிகளாக 2025 இல் வெளிவந்துள்ளது.

சாதாரணமாக நம்மைச் சுற்றி நிகழும் நிகழ்வுகளைப் பாடல்களாகவும் கதைகளாகவும் சிறார்களுக்கு உருவாக்கியுள்ளார். இந்நூலில் இடம்பெற்றிருக்கும் சொற்கள், சொற்கட்டுகள், இசையம், சொல்லும் முறை, ஒலிகள் ஆகியவை அனைத்தும் தனித்துவம் மிக்கவையாக அமைகின்றன. சிறார்களுக்கான ஆக்கங்கள் என்பவை வானம், நிலா, மழை, நட்சத்திரம், இடி போன்ற இயற்கை நிகழ்வுகளைச் சுவைபட பேசுபவை. விலங்குகள், பறவைகள், ஊர்வன, பூச்சிகள் குறித்துப் பேசுபவை. நவீன கண்டுபிடிப்புகளை வினோதங்களாக எண்ணி புனைவுகளாக்கப்படுபவை. இதனையே தமிழ் ஒளியும் செய்திருக்கிறார்.

சிறார் பாடல்களிலே கிளி, பட்டுப்பூச்சி, மயில், அணில், நத்தை, சிட்டு, நாய், சேவல், சிட்டுக்குருவி, கரிக்குருவி, மான், பூனை போன்ற பறவைகள், பூச்சிகள், விலங்குகள் பேசப்பட்டுள்ளன.

கதை கேட்கும் பழக்கம் தொன்றுதொட்டுக் காணப்படும் முறையாகும். குழந்தையைத் தூங்க வைக்க, சோறூட்ட என அனைத்து நிகழ்வுகளிலும்

கதை கூறுதல் பண்பு காணப்படுகிறது. பாட்டி வடை சுட்ட கதை பல தலைமுறைகளைக் தாண்டி கர்ண பரம்பரையாக இன்று வரை கூறப்பட்டு வருகிறது. இதனடிப்படையில் சிந்தித்த தோழர் தமிழ்ஒளி சிறார் ஆக்கங்களில் நான்காவதாக நூறு குட்டிக் கதைகளை இந்நூலில் கூறியிருக்கிறார். கதை ஒவ்வொன்றும் அறிவூட்டும் அற்புதமாக அமைகிறது. யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிப்பவையாக உள்ளன. “பாடுவோன் தன் நிலையை உணர வேண்டும். கேட்பவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்” என்ற நிலையில் கதைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. குழந்தைகளின் அறிவைத் துண்டும் வகையில் எளிதில் படிக்கக்கூடிய குட்டிக்கதைகளாக அமைந்துள்ளன. அவை டால்ஸ்டாயின் குட்டிக்கதைகளுக்கு இணையானவையாக உள்ளன.

குட்டிக் கதைகளுக்கு ஒரு மரபு உண்டு. பாரதி, மாதவையா, அண்ணா, கலைஞர், கண்ணதாசன் போன்றோர் எழுதிய குட்டிக்கதைகளிலிருந்து கவிஞர் தமிழ் ஒளியின் குட்டிக் கதைகள் தனித்துவமும், நுட்பமும் வாய்ந்தவையாக உள்ளன. அவை அறிவூட்டல், மகிழ்வூட்டல் என்ற இரண்டு நோக்கங்களையும் கொண்டுள்ளன. மிகுந்த கற்பனை நயத்துடனும், இனிமையான நடையிலும் அமைந்துள்ளன. திருந்துமுன் திருந்துங்கள். எத்தனை அற்புதமான வரிகள். ஐந்தே வரிகளில் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை ஆழமாக எடுத்துரைத்த கதை. மக்களின் மூட நம்பிக்கையை எடுத்துக் கூறும் பேய் விரட்டு கதை. பழுப்போலையைப் பார்த்துக் குருத்தோலை சிரித்த கதை என மனித வாழ்வின் நிலையாமை, தத்துவத்தை எடுத்துரைப்பதாக அமைகிறது. ஒவ்வொரு கதையின் இறுதியிலும் நியதி ஒன்றைக் கூறிச் செல்கிறார். சில இடங்களில் உண்மையை அப்பட்டமாக எடுத்துரைக்கிறார்.

பாடல் வடிவத்திலோ கதை வடிவத்திலோ உரைநடை வடிவத்திலோ அமையாத சில படைப்புகள் உண்டு. அவை கதை, உரைநடை இரண்டும் கலந்த ஒரு புனைவு இலக்கியமாகும். இது கதை என்ற புனைவாகவோ அல்லது செய்தியைச் சொல்லும் புனைவாகவோ இல்லாமல் இவையிரண்டும் கலந்த புனைவு என்று கருதப்படுகிறது. அவற்றை அல்புனைவுகள் என்று அழைக்கின்றனர். இதனடிப்படையில் தமிழ்ஒளி அவர்கள் எழுதிய இரண்டு புனைவுகள் இந்நூலில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. ஒன்று சோவியத் யூனியன் ஸ்புட்னிக் என்ற விண்கலத்தை ஏவி சந்திர மண்டலத்தில் நிலைநிறுத்தியதை வரவேற்று கவிஞர் படைத்த உருவகக் கதை. மற்றொன்று, உலகத்தை வயிறு குலுங்க சிரிக்க வைத்து, அந்தச் சிரிப்பால் நாஜிஸ் பயங்கரத்தைத் தலைகுனியச் செய்த சார்லி சாப்ளின் படம். ஹிட்லரைக் கேலி

செய்வதற்காக அவர் தயாரித்த சர்வாதிகாரி படம். இரண்டும் சிறப்பு வாய்ந்தவையாக அமைகின்றன.

நூலின் இறுதியில் மூன்று இணைப்புகள் காணப்படுகின்றன. அதில் முதல் இணைப்பில் தோழர் தமிழ் ஒளியின் முதல் பதிப்பு நூல் பட்டியல் இடம்பெற்றிருக்கிறது. அவை ஆண்டு வாரியாக கவிதை, காவியம், சிறார் ஆக்கங்கள், புனைவுகள், தன் வரலாறு ஆய்வுகள், தமிழ் ஒளியின் கிடைக்காத நூல்கள் என்ற அடிப்படையில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

இணைப்பு இரண்டில் தோழர் தமிழ் ஒளியின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் (1925-1965) சமகாலப் பதிவுகளாக அவரது இளமைக்காலம் தொட்டு சுதந்திரமான எழுத்தாளராக வாழ்ந்த காலம் வரை பதிவு செய்யப்பட்டு உள்ளன. இணைப்பு மூன்றில் தமிழ் ஒளியின் பாடு பாப்பா நூலுக்கு தி.ஜ.ர. எழுதிய முன்னுரை தரப்பட்டுள்ளது.

பேராசிரியர் வீ.அரசு கூறுவதைப் போன்று பாரதி, பாரதிதாசன் எனும் தமிழ்க் கவிதை மரபின் தமிழ் ஒளி வரிசையாக மட்டும் அமையவில்லை. அவர் சிறந்த சிறார் ஆக்கங்களை உருவாக்கிய படைப்பாளி என்பதையும் இந்நூல் தெளிவுப்படுத்துகிறது.

மக்கள் வாழ்வு உயர இலக்கியங்கள் பயன்பட வேண்டும் என்பதுதான் தமிழ்ஒளியின் கொள்கை.

ஒரு கவிஞன் வாழ்ந்ததற்கு அடையாளமே அவனுடைய படைப்புகள் என்ற அவரின் கூற்றை தோழர் தமிழ்ஒளி சிறார் பாடல்கள்-கதைகள் படைப்பு நிரூபணம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. மகாகவி பாரதி, புரட்சி கவிஞர் பாரதிதாசன் போன்று தமிழ்நாட்டில் வலுவாகக் காலூன்றிக் கொண்டு இந்தியாவை ஆரத் தழுவி உலகத்தை உற்று நோக்கி படைப்புகளைத் தந்த மகத்தான கவிஞர் தமிழ் ஒளிக்கு இந்தத் தொகுப்புகளின் வழியாக என்றும் அழியாத புகழுக்குரிய சிறப்பினை பேராசிரியர் வீ.அரசு தேடித் தந்திருக்கிறார்.

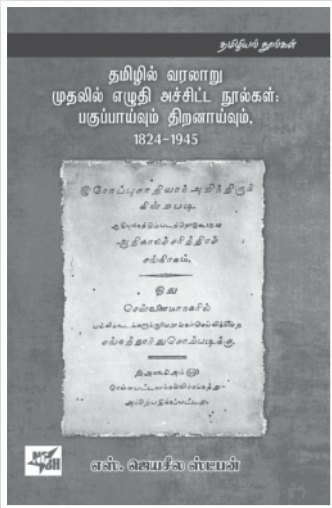
தமிழ்ஒளியின் பாப்பா பாட்டு ஒன்று புதுயுக நிலையம் பதிப்பகம் வெளியிட்டது. இப்பாடல்கள் மறுபதிப்பும் பெறவில்லை. நீண்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு இப்பாடல்கள் “தோழர் தமிழ்ஒளி சிறார் பாடல்கள்-கதைகள் என்ற 352 பக்கங்களில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்நூல் சிறார்களுக்கு கருத்து கருவூலமாகத் திகழும், அறிவின் தீமாய் ஒளிரும், சிந்தனையின் தெளிவிடமாய் மாற்றும். நல்ல நூல்களை நேசிக்கும் வாசகர்களின் எண்ணத்திற்கும் தேடலுக்கும் தீனியாய் இந்த நூல் அமையும்.

கட்டுரையாளர் : உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, ராணி அண்ணா அரசு மகளிர் கல்லூரி, திருநெல்வேலி.

புதிய வரவு

தமிழில் வரலாறு முதலில் எழுதி அச்சிட்ட நூல்கள்: பகுப்பாய்வும் திறனாய்வும், 1824-1945

எஸ். ஜெயசீல ஸ்டீபன்

வெளியீடு: என்சிபிஎச்
விலை: ரூ. 125

இந்நூல் தமிழகத்தில் ஐரோப்பியர் தொடர்பால் வரலாறு எழுதுதல் தொடங்கியது (1735-1831), ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் உலக வரலாறு தமிழில் மொழிபெயர்த்தல், மற்றும் எழுதுதல், சென்னையில் பள்ளிகளுக்கு அச்சடிக்கப்பட்ட வரலாற்றுப் பாடநூல்கள் (1824-1919) பற்றி விரிவாக விளக்குகிறது. தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதும் மறுபதிப்பும் செய்யப்பட்டதுமான இந்திய வரலாறு (1862-1877), எழுதப்பட்ட தென்னிந்திய வரலாறு, (1905), மற்றும் இந்திய வரலாறு (1926) பற்றி அறிமுகப்படுத்துகிறது. தமிழில் எழுதப்பட்ட இங்கிலாந்தின் அரசி, இளவரசர், அரசர் வாழ்க்கை-வரலாறும் (1872-1913), இந்தியாவின் அரசர்கள் வரலாறும் (1900-1930), பிரான்ஸ் மற்றும் இங்கிலாந்து வரலாறு நூல்கள் தமிழில் எழுதுதல் (1887-1939), ஆங்கிலேய காலனிய இந்தியா வரலாறு எழுதுதலும் கற்பித்தலும் (1915-1939) பற்றியும் வெளிப்படுத்துகிறது. தமிழக ஆட்சியாளர்கள் வரலாறு, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தமிழ் மக்கள் வரலாறு தமிழில் எழுதுதல் (1911-1944), தமிழக வரலாறு தொடர்பான நூல்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்படல் (1904-1945) பற்றி வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தோடு சுவையாக இந்நூல் புதுமையாக அலசி ஆராய்கிறது.

நவீன அறிவியலும் ஆணாதிக்கமும்

வெ.ரேவதி
முனைவர் து. மேஷாக்

தமிழில் அறிவியலின் கற்பனைத் தன்மைகள் பழம்பெரும் இலக்கியங்களில் குறியீடுகளாகக் காணப்பட்டாலும், தனித்த இலக்கிய வகையாக நவீனக் காலத்தில் வலுவடைந்தது. குறிப்பாக, சுஜாதாவின் படைப்புகள் அறிவியல் புனைவுகளை மக்களிடையே பரவலாக அறிமுகப்படுத்தின. எனினும், பெரும்பாலான தமிழ் அறிவியல் புனைகதைகள் தொழில்நுட்ப வியப்பை மையப்படுத்திச் சமூகம், அரசியல் சார்ந்த பரிமாணங்களைப் பின் தள்ளியுள்ளன. இச்சூழலில் தமிழ்மகன் எழுதியுள்ள 'அமில தேவதைகள்' என்னும் கதை தொழில்நுட்ப நவீனத்துவம் மற்றும் ஆணாதிக்க அதிகாரம் இணையும் போது பெண்ணின் உடல், மனம் எவ்வாறு அரசியலாக்கப்பட்டுக் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்துகிறது.

அமில தேவதைகள் கதைக்கரு

நவீன அறிவியலின் பேராசையும் ஆணாதிக்கச் சுரண்டலும் இணைந்து பெண்களின் உடல் அடையாளத்தை எவ்வாறு சிதைக்கின்றன என்பதே இக்கதையின் மையக்கருவாகும். தன் காதலனின் சுயநலத்தால் கருக்கலைப்பு செய்யத் துணியும் ஆஷா, இறுதியில் இரக்கமற்ற மருத்துவரின் எதிர்மறையான ஆராய்ச்சிக்கு இரையாகிறாள். மரணத்தை வெல்லும் முயற்சியில் பெண்களின் மூளையையும் நினைவுகளையும் வெறும் ஆராய்ச்சிப் பொருளாகக் கருதிச் சிதைக்கும்

மருத்துவர் சந்திரசேகரின் செயல், இயற்கையின் விதிகளுக்கு முரணான வன்முறையாகும். இவ்வாறு இயற்கையின் சுழற்சியை மாற்றத் துடிக்கும் நவீன அறிவியலின் ஆதிக்கமும் பெண்களின் உடல் அரசியலையும் மருத்துவ ஆராய்ச்சியின் மூலப்பொருட்களாக மாற்றப்படுவதும் இக்கதையில் கூறப்படுகின்றன.

வெவ்வேறானதும் நடக்கக் கூடியதுமான எதிர்கால உலகத்தைப் பற்றிப் பகுத்தறிவோடு ஆராய்வதாக அறிவியல் புனைகதைகளை,

“அறிவியல் புனைகதைகள் கனவுகளோ, கற்பனைகளோ மட்டுமில்லை. கூர்ந்து கவனித்தால், எதிர்காலத்தில் இப்படியும் நடக்கக்கூடும் என்ற தீர்க்க தரிசனம் இருக்கும்”¹ என்று நா.இரத்தினக்குமார் கூறுகிறார்.

கதைக்களம் மற்றும் சூழல்

கதையின் தொடக்கமே மருத்துவமனை சமூகத்தில் இருந்து துண்டிக்கப்பட்ட ஒரு தனித்தீவு போலச் செயல்படுவதைக் காட்டுகிறது. ஆஷா என்ற இளம் பெண் அந்தச் சாலையில் நடக்கும் போது உணரும் தனிமை மற்றும் இயல்புக்கு மீறிய சூழல் பெண்கள் பொது வெளியில் உணரும் பாதுகாப்பின்மையைக் காட்டுகிறது.

இக்கதையில் மருத்துவமனையின் தோற்றம் என்பது, “ஐந்து நட்சத்திர ஓட்டல் வரவேற்பறை தோரணையில்”² நவீன மருத்துவத்தின் வணிகமயமாக்களை இங்கு உணர்த்துகிறது.

எங்கு மருத்துவம் வணிகம் ஆகிறதோ அங்கு நெறிமுறைகள் பின்னுக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. குறிப்பாக, பெண்களின் உடல் லாபம் ஈட்டும் ஒரு பொருளாக மாறுகிறது. கண்ணாடிச் சுவர்கள், அமைதியான சூழல், வாசனை இவை அனைத்தும் ஒரு மயக்க நிலையை உருவாக்கி உள்ளே நடக்கும் குற்றங்களை மறைக்கும் திரையாகச் செயல்படுகின்றன.

ஆஷா என்ற கதைமாந்தர் அறிமுகப்படுத்தப்படும் இடம் முக்கியமானது. அவள் இருபத்துநான்கு வயது நிரம்பியவள்; படித்துக் கொண்டிருப்பவள் என்று கதையில் குறிப்பிடப்படுகிறது. அவள் மருத்துவமனைக்குள் நுழையும்போது நடக்கும் விசாரணை அவளின் தனிப்பட்ட உரிமைகளில் தலையிடுவதாக உள்ளது.

வரவேற்பு அறையில் இருக்கும் செவிலியர், “24 வயசா? படிக்கிறியா? ஏன் திருநகர்ல எந்த ஹாஸ்பிடலும் கிடைக்கலையா?” என்று கேட்கும் சூழலில் ஆஷா ஏதோ ஒன்றை மறைக்க வேண்டிய நோக்கத்திற்காக இங்கு வந்திருக்கிறாள் என்பதை உணர்த்துகிறது. சமூகம் பெண்களின் பாலியல் தீர்வுகள் அல்லது உடல்நிலைச் சார்ந்த சிக்கல்களை மறைமுகமாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. ஆஷாவின் மறைமுகத் தேவையே அவளை மருத்துவர் சந்திரசேகரின் வலையில் சிக்க வைக்கிறது. பெண்கள் தங்கள் உடலின் மீதான கட்டுப்பாட்டை இழக்கும் முதல் புள்ளி சமூகம் அவர்கள் மீது திணிக்கும் அவமானம் ஆகும்.

அறிவியலால் உண்டாகும் ஆணாதிக்கம்

இக்கதையில் மருத்துவர் சந்திரசேகர் எனும் கதைமாந்தர் நவீன அறிவியலின் போர்வையில் ஒளிந்திருக்கும் ஆணாதிக்கக் குறியீடாக விவரிக்கப்படுகிறார். சமூகத்தில் உள்ள பயனற்ற பெண்கள் என்று இவர் கூறும் கருத்தைப் பெண்ணினத்தின் மீதான ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் ஆழ்மனப் பார்வையை வெளிப்படுத்துகிறது. பயன்பாடு அல்லது தகுதி என்பதை ஒரு பெண்ணின் குடும்பப் பங்களிப்பை வைத்தே (திருமணம், குழந்தைப்பேறு) இந்தச் சமூகம் தீர்மானிக்கிறது. இந்த அளவுகோலுக்குள் பொருந்தாத பெண்கள் அறிவியல் ஆய்விற்கான மூலப்பொருட்களாக மாற்றப்படுவதைக் கதை விவரிக்கின்றது. சந்திரசேகரின் ஆராய்ச்சி என்பது எளிய பெண்களின் உயிரை அழிப்பதனால் அறிவார்ந்த ஆண்களான காந்தி, ஜன்ஸ்டன் போன்றோரின் நினைவுகள் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று கூறுகிறார். 'அறிவு என்பது ஆணுக்குரியது, உடல் என்பது பெண்ணுக்குரியது' என்ற பழமைவாதக் கருத்தாக்கத்தின் நவீனமாக இக்கருத்து அமைந்துள்ளதை,

“பெண் உடலைப் பெண்ணிடம் இருந்து பிரிக்கும் சூழ்ச்சியை எதிர்ப்பது.”⁴ என்ற கருத்துடன் ஒத்துக் காணப்படுகின்றது. பெண்ணின் உடலை ஓர் உயிரியல் இயந்திரமாக மட்டுமே கருதும் இப்போக்கு அவர்களின் உணர்வுகள் மற்றும் தனிமனித அடையாளங்களை முற்றிலுமாக நிராகரிக்கிறது. மருத்துவ வரலாற்றில் கருத்தடைச் சோதனைகள் முதல் பல்வேறு மருந்தாய்வுகள் வரை பெண்களின் அனுமதி இன்றி அவர்களின் உடல் பரிசோதனைப் பொருளாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட உண்மைகளைச் சந்திரசேகர் கதாபாத்திரம் நினைவூட்டுகிறது. இங்கு அறிவியல் என்பது மனிதக் குல மேம்பாட்டிற்கானது என்பதைத் தாண்டி ஆண்களின் அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்துவதற்கான ஒரு கருவியாகச் செயல்படுவதை இக்கதையின் வழிக் காண முடிகிறது.

உரையாடல் மற்றும் காட்சிகளின் அரசியல்

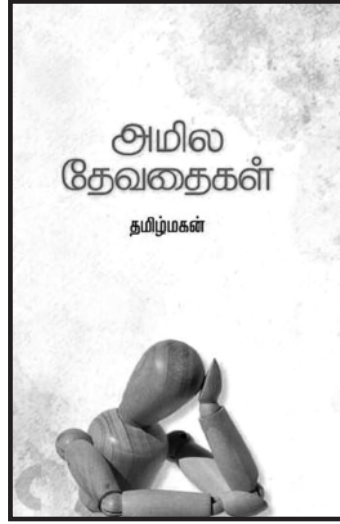
ஆஷா செவிலியரிடம் கெஞ்சும் காட்சி, பெண்களின் மருத்துவத் தேவைகள் சமூகக் குற்றமாகப் பார்க்கப்படுகின்றன என்பதைக் காட்டுகிறது. கருக்கலைப்பிற்காக அவள் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் வந்திருக்கிறாள் என்பதை உறுதிபடுத்திய பிறகு சமூகத்தின் பார்வையில் அவள் ஒழுக்கத்தை மீறியவளாகப் பார்க்கப்படுகிறாள். இந்தத் தனிமை என்பது மருத்துவர் சந்திரசேகர் போன்ற கழுகுப் பார்வை கொண்டவர்களுக்கு எளிதாக இரையாக்குகிறது. பெண்கள் எப்போது தங்கள் சிக்கல்களைப் பற்றிப் பேசத் தயங்குகிறார்களோ, அப்போது சமூகம் அவர்களைத் தனிமைப்படுத்துகிறது. அவர்கள் மீதான வன்முறையும் சாத்தியமாகிறது. ஆஷா மயங்கி விழும்போது, “ராஸ்கல் என்று முணகினாள்”⁵ இந்தச் சொல் அவளது எதிர்ப்பின் குரலாக வெளிப்படுகிறது. அவள் தன்னைச் சுற்றி உள்ள அதிகார அமைப்பையும் மருத்துவத்துறையின் போர்வையில் ஒளிந்திருக்கும் வன்முறையையும் அடையாளம் காண்கிறாள். ஆனால் அந்த எதிர்ப்புக் குரல் ஊசி மருந்தால் அடக்கப்படுகிறது. அவளைப் பைத்தியம் அல்லது மயங்கிய நிலையில் இருப்பவள் என்று முத்திரை குத்தி அவளது சாட்சியம் அழிக்கப்படுகிறது.

“அந்த ரும்ல யாரும் இல்ல மேடம்”⁶ என்று கூறுவது, ஆஷாவின் இருப்பையே மறுப்பதாகும் பெண்களின் இருப்பு பொய்யானது என்று கட்டமைக்கப்படுவது பெண்ணிய வரலாற்றின் ஒரு தொடர்நிகழ்வாகும். கிறித்தவ அடையாளத்தைக் கொண்ட மேரியின் உடலில் இந்து அடையாளத்தைக் கொண்ட மகாலட்சுமியின் நினைவுகள் திணிக்கப்படுகின்றன. மருத்துவர் சந்திரசேகர் இதைக் குறிப்பிடும்போது மேரியின் மூளையில் இருந்த தகவல்களை அழித்து விட்டு

மகாலட்சுமியின் தகவல்களை ஏற்றிய போது சிக்கல் ஏற்பட்டது என்கிறார். அதாவது, மேரியின் மனதில் இருந்த மத நம்பிக்கைகளுக்கும் மகாலட்சுமியின் பழக்கவழக்கங்களுக்கும் இடையே ஒரு மோதல் நடக்கிறது. இது பெண்ணின் அடையாளத்தை வன்முறையாக மாற்றும் செயலாகும். நவீன அறிவியல் பெண்ணின் மனநிலை, சமூகம், கலாசாரம் சார்ந்த நிலையை அழிக்கின்றது.

தீவிரவாதப் பெண்ணியம்

தீவிரவாதப் பெண்ணியம் என்பது பெண்ணியத்தின் ஒரு முக்கியமான பிரிவாகும். பெண்களின் ஒடுக்குமுறை சமூகத்தின் மேலோட்டமான சட்டம், கல்வி மற்றும் பொருளாதார அமைப்புகளில் மட்டுமல்ல, அதற்கு அடிப்படையாக உள்ள ஆணாதிக்க அதிகாரக் கட்டமைப்பிலேயே வேரூன்றி உள்ளது எனக் கருதும் பெண்ணியக் கோட்பாடாகும். பெண்களின் உடல், இனப்பெருக்கம், பாலியல், பொருளாதாரம் போன்ற நிலைகளில் ஆணாதிக்கம் எவ்வாறு அதிகாரம் செலுத்துகிறது என்பது தீவிரவாதப் பெண்ணியத்தை மையமாகக் கொண்டு ஆராயப்படுகிறது. இதன் கொள்கைகளாக ஆணாதிக்க நிறுவனங்கள், பெண்களின் உடல் மீதான கட்டுப்பாடு, பெண்கள் போகப் பொருளாக்கப்படுதல், பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை சார்ந்த நிலையில் தீவிரவாதப் பெண்ணியம் ஆராயப்படுகின்றது. 1960-களில் தொடங்கிப் பெண்ணியத்திற்கும் அதன் அமைப்பிற்கும் புது விளக்கங்களை அளித்தது. தீவிரவாதப் பெண்ணியக் கோட்பாட்டில் அணுகும்போது அதன் வேராக இருப்பது பெண்கள் ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்தினர் என்பதாகும். அவர்களது கருத்துப்படி பாலினப் பாகுபாட்டின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒடுக்குதல் பொருளாதார அடிப்படையிலமைந்த ஒடுக்குதலை விடச் சமூகத்தின் தன்மைகளை அதிக அளவில் பாதிக்கின்றது என்பதாகும். தமிழ்ச் சூழலில் தீவிரவாதப் பெண்ணியத்தின் முன்னோடியாகப் பெரியாரைக் கருதலாம். மேலை நாடுகளில் தீவிரவாதப் பெண்ணியம் (Radical feminism) உருவாவதற்கு முன்பே அவர் ஆணாதிக்கத்தின் வேர்களாகக் கருதிய திருமணம், கருத்தரிப்பு, கற்பு சார்ந்த சிலவற்றைக் கடுமையாக எடுத்துக் கூறினார். இக்கதையைத் தீவிரவாதப் பெண்ணியக் கோட்பாட்டை வைத்து அணுகும் போது அறிவியல் நடுநிலையானது என்ற நம்பிக்கை மறுக்கப்படுகின்றது. பெண்களின் உடல் தங்களின் அனுமதி இன்றியே நேரடியாக மருத்துவ அறிவியல் ஆய்வுக்கான பொருளாக மாற்றப்படுகிறது. மருத்துவரின் ஆய்வில் பெண்களின் உடல் மனித அடையாளத்தை இழந்து பயனற்ற உயிரியல் பொருளாக இருப்பதை இக்கதையில் காண முடிகின்றது. இது தீவிரவாதப்

அமில் தேவதைகள் | தமிழ்மகள்
வெளியீடு: மின்னங்காடி
விலை ரூ. 200

பெண்ணியத்தில், பெண்கள் ஒரு பொருளாகவே பார்க்கப்படுகின்றார்கள் என்ற கருத்துடன் நேரடியாக ஒத்துச் செல்கின்றது.

தனிமைப்படுத்தப்பட்ட பெண் ஆஷா தனது கருவைக் கலைக்கத் துணியும் சூழலில் அவள் ஒரு குற்றவாளியைப் போலத் தலைமறைவாகச் செயல்பட வேண்டிய கட்டாயத்தைச் சமூகம் உருவாக்கியுள்ளது. சுரேஷ் தனது முன்னேற்றத்திற்காக ஆஷாவின் கருவைக் கலைக்கச் சொல்வது, பெண்ணின் உடலை தனது தேவைக்கு மட்டும் பயன்படுத்திவிட்டு விளைவுகள் ஏற்படும் போது அவளைத் தனியே தவிக்க விடுவது தீவிரவாதப் பெண்ணியம் சுட்டும் ஆணாதிக்கச் சுரண்டல் ஆகும். பெண்களின் உடல் என்பது ஆண்களின் விருப்பத்திற்காகவும் சமூகக் கட்டமைப்பிற்காகவும் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதைப் பற்றி இங்கு விளக்கப்படுகிறது.

“தாழ்த்தப்பட்ட பொண்ணான மேரி பிராமின் பொண்ணு மகாலட்சுமியா மாறி இருக்கிறதால்” இக்கருத்து, மேரி என்ற செவிலியரின் நினைவுகளை மூளையில் இருந்து அழித்துவிட்டு அதில் மகாலட்சுமி என்ற பெண்ணின் நினைவுகளை ஏற்றுவது ஒரு பெண்ணின் தனித்துவமான அடையாளத்தைச் சிதைக்கும் செயலாகும். பெண்களின் மண்டை ஓட்டை உடைத்துத் தண்டுவடத்தோடு கூடிய மூளைகளைச் சிப்புகளில் அடைத்து வைத்திருப்பது பெண்களை வெறும் உயிரியல் இயந்திரமாக மாற்றுவது ஆணாதிக்கச் சிந்தனையின் உச்சமாகும். இது, “One is not born, but rather becomes a woman” (பெண் என்பவன் பிறப்பவன் அல்ல; உருவாக்கப்படுபவள்)⁸

என்று கூறப்படுகிறது. பெண் இனத்திற்கான கற்பிதங்கள் சமத்துவத்தையும் சுதந்திரத்தையும் இழந்து உருவாக்கப்படுகிறவள் பெண் என்ற கருத்து முழுவதுமாக ஒத்துக் காணப்படுகின்றன.

திருமணத்திற்கு முன் கர்ப்பமான ஆஷா போன்ற பெண்கள் அல்லது மேரி போன்ற எளிய செவிலியர்கள் சமூகத்தில் கைவிடப்பட்டவர்களாகக் கருதப்படுபவர்களைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்ற நிலை இன்று வரைக்கும் நடைமுறையில் இருக்கின்றது. இது தீவிரவாதப் பெண்ணியத்தின் முக்கிய வாதமான பெண்களை வெறும் பொருளாக வகைப்படுத்துதல் என்பதன் நேரடி வெளிப்பாடாகும்.

சூழலியப் பெண்ணியம்

இலக்கியத்திற்கும் இயற்கைக்குமான உறவுகள் குறித்த உரையாடல்கள் நீண்டகாலமாக இருந்து வந்தாலும், இயற்கை - இலக்கியம் - பெண் ஆகியவற்றிற்கிடையேயான தொடர்பு குறித்த சொல்லாடல்கள் இரண்டாயிரத்துக்குப் பிறகு தீவிரமடைந்தன. இயற்கையை மனிதர்கள் தன் வயப்படுத்தியதால் சூழலியல்(Ecology) என்ற பார்வை தோன்றியது. மனிதர்களின் அகம், புறம் சார்ந்து இருக்கக் கூடிய செய்திகளை இயற்கையோடு பொருத்திப் பார்த்து அதனை விமர்சிப்பதனால் சூழலியத் திறனாய்வு(Eco-Criticism) நடைமுறையில் வந்தது. பெண்களும் இயற்கையும் ஒரே மாதிரியான அடக்குமுறைகளுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றனர். பெண்களின் விடுதலையும் இயற்கையின் பாதுகாப்பும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவையாக இருப்பதால் சூழலியப் பெண்ணியம்(Eco Feminism) என்ற சொல் தோன்றி, பிறகு கோட்பாடாக வலுப்பெற்றது. இச்சொல் தி போனே(D eaubonne) என்பவரால் 1974-இல் அறிமுகம் செய்து வைத்ததைத் தொடர்ந்து, இந்தச் சொற்றொடர் மே ஃபிரான் சாய்ஸ் டி பார்னால(Fran Chais de Parnaul) என்பவரால் முதன்முதலில் பயன்படுத்தப்பட்டது. அதன் பிறகு 1980-களில் வளரத் தொடங்கியது.

‘தமிழ் இலக்கியத்தில் சூழலியப் பெண்ணியம்’(Eco feminism Discourse in Tamil) குறித்து ஆய்ந்தவர் பேராசிரியர் வனத்து அந்தோணி ஆவார்.இந்நூலில் இயற்கை மற்றும் பெண்ணியத்தை இணைத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களில் நிலவும் சூழலியல் பார்வையைப் பகுப்பாய்வு செய்துள்ளார். சங்க இலக்கியம் முதல் தற்கால இலக்கியங்கள் வரை சூழலியப் பெண்ணியத்தின் தாக்கம் இருப்பதை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது.

“இயற்கையும் பெண்ணும் வேறு வேறு அல்ல இரண்டும் ஒன்று. இரண்டையும் ஆண் அடிமைப்படுத்தியதால்தான் அனைத்து விளைவுகளும் ஏற்படுகின்றன. இயற்கையும் பெண்ணும் அடிப்படையில் ஆக்கசக்திகள் ஆண்கள் இரண்டையும் நசுக்கும் அழிக்கும் சக்திகள்”

ஆஷாவின் கருவுறுதல் என்பது இயற்கையான சுழற்சி. ஆனால், சுரேஷ் தனது பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக அந்த இயற்கை நிகழ்வைத் தடுத்து, அவளைக் கருக்கலைப்புச் செய்யத் தூண்டுவது இயற்கையின் வளங்களைச் சுரண்டிவிட்டுத் தூக்கி எறியும் முதலாளித்துவ மனப்பான்மைக்கு ஒப்பானது. நிலத்தைச் சுரண்டும் ஆணாதிக்கம், பெண்ணின் உடலையும் ஒரு பயன்பாட்டுப் பொருளாகவே (Commodity) கருதுகிறது.

தமிழ்மகன் இக்கதையின் மூலம் அறிவியல் புனைவு எனும் வகைமையைச் சமூக விமர்சனத்திற்கான ஒரு கூர்மையான ஆயுதமாக மாற்றியுள்ளார். இது பெண்ணிய இலக்கியப் பரப்பில் ஒரு தனித்துவமான பங்களிப்பாக அணுகப்பட்டுள்ளது.

சான்றெண் விளக்கங்கள்

1. மணவை முஸ்தபா, தமிழில் அறிவியல் படைப்பிலக்கியம், ப.13
2. தமிழ்மகன்,100 சிறுகதைகள், ப.760
3. மேலது, ப.761
4. முனைவர் அரங்க மல்லிகா, பெண் மைய வாசிப்பு அரசியலும், ப.7
5. மேலது, ப.763
6. மேலது, ப.763
7. மேலது, ப.775
8. Simone De Beauvoir,The Second Sex, Pg.273
9. நா.இரத்தினக்குமார், திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும் பன்முக வாசிப்புகளும், ப.30

துணைநூல் பட்டியல்

1. அரங்க மல்லிகா, பெண்ணியக் கோட்பாடுகள், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் சென்னை, பதிப்பு ஆண்டு, 2006
2. இரா பிளேமா, பெண்ணியம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் சென்னை, பதிப்பு ஆண்டு, 1994
3. இனியவை கற்றல் பன்னாட்டுத் தமிழியல் மின்னிதழ், பெண்ணியக் கோட்பாடுகள், <https://iniyavaikatal.in>
4. நா.இரத்தினக்குமார், திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும் பன்முக வாசிப்புகளும், கயல்கவின் பதிப்பகம் சென்னை, முதல் பதிப்பு பன்னாட்டுத் தரப் புத்தக எண்:978-93-85109-59-1
5. மா.பத்மப்பிரியா, சூழலியப் பெண்ணியத்திறனாய்வு, முத்துக் கமலம் இணையதளம், ஆய்வுக்கட்டுரை, 2020
6. பெண்களும் சூழலியலும் சில முக்கிய அடிப்படைக் கேள்விகளும் பதில்களும், <https://www.hindutamil.in>
7. Simone De Beauvoir,The Second Sex, Translated and Edited by H.M.Parshley, first publish in Great Britain, 1953

கட்டுரையாளர்கள்:வெ.ரேவதி

தமிழ்த்துறை, முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி, தாம்பரம், சென்னை-600059.

முனைவர் து. மேஷாக்க

(ஆய்வு நெறியாளர்) தமிழ்த்துறைத் தலைவர், சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி,தாம்பரம், சென்னை - 600059.

யழங்குடியினர் வாழ்வியலின் விடிவெள்ளி பிலோ இருதயநாத்

முனைவர் வே. நிர்மலர் செல்வி

மாமனுடவியல் அறிஞர் பிலோ இருதயநாத் இந்திய மாணுடவியல் ஆய்வுகளின் முன்னோடி. இந்தியாவிலுள்ள பல்வேறு ஆதிவாசிகளையும் நாடோடிகளையும், நேரில் சென்று சந்தித்து, அவர்களின் வாழ்வியல் முறைகளைப்பற்றி அவர்களோடு பழகி, உண்டு, உறங்கி, அறிந்து கொண்டதோடு மட்டுமல்லாமல், அவற்றைத் தமிழ் இலக்கியங்களோடு ஒப்பிட்டு ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளாக வடித்துத் தந்தவர் பிலோ இருதயநாத்.

மாமனுடவியல் அறிஞர் பிலோ இருதயநாத்

மைசூரில் பிறந்து சென்னையில் வளர்ந்தவர். சென்னை சாந்தோமில் கல்வி கற்றார். சென்னை மந்தைவெளியில் உள்ள லாசர் கோவில் தெருவில் வசித்தார். பள்ளியில் தமிழாசிரியராக இருபத்தி ஐந்து ஆண்டுகாலம் சிறக்கப் பணிபுரிந்து மத்திய, மாநில அரசுகளின் நல்லாசிரியர் விருதுகளைப் பெற்ற பெருமையும் பிலோ அவர்களுக்குண்டு. பிலோ இருதயநாத் அவர்களின் தந்தையார் டாக்டர் ஏ. எஃப். மைக்கேல், இவர் ஒரு பொது மருத்துவர், உலக யுத்தத்தின் போது கேப்டனாகப் பணியாற்றியவர். அதனால், பல்வேறு நாடுகளுக்குச்

“

இப்போதும் நாம், காட்டுமிராண்டி என்றழைக்கும் மக்களை ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன் ஒரு சகமனிதனாக நினைப்பது என்பதே பெரிய ஆச்சரியம்! ஆனால், அவர்களுடன் பழகி, உண்டு, உறங்கி, குறிப்புகள் எடுத்து அவர்களின் வாழ்வியலை அரிய படைப்புகளாக்கியவர்!

”

சென்று வந்த அனுபவம் அவருக்குண்டு. இருதயநாத் அவர்களின் தாய் வழிப்பாட்டனாரோ இந்தியாவிற்கு வரும் வெள்ளைக்காரர்களுக்கு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களைச் சுற்றிக்காட்டும் வழிகாட்டியாக இருந்தவர். தன் முன்னோர்களின் வழிக்காட்டுதலே தன் கள ஆய்வுப் பணிகளுக்கு ஓர் உத்வேகத்தைத் தந்தது என்று பிலோ அவர்கள் குறிப்பிடுவதுண்டு.

ஆய்வும் பணியும்

பிலோ இருதயநாத் அவர்கள் தன் ஆசிரியர் பணிக்கிடையிலும், அக்காலத்து மிதிவண்டியை மட்டும் நம்பி பயணம் மேற்கொண்டு ஆதிவாசிகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து சுவைப்பட பல ஆய்வுரைகளை எழுதியவர். இந்தியா முழுவதும் மிதிவண்டியில் சுற்றித் திரிந்தவர் என்பதே இவரின் தனிச்சிறப்பு. பயண நாட்களில் சைக்கிள் கேரியரை மரத்தோடு இணைக்கும் பலகையை மட்டும் போட்டுப் படுத்துறங்கக் கூடியவர் பிலோ இருதயநாத். தமிழகத்தில் உள்ள ஆதிவாசிகளைப் பற்றிய இவரது கட்டுரைகள் அனைத்தும் மிகுந்த கவனத்துடனும் விறுவிறுப்புடனும் எழுதப்பட்டவை. ஒரு சைக்கிள், தலையில் தொப்பி, கறுப்புக் கண்ணாடி, பாக்ஸ் டைப் கேமரா என்று பிலோ அவர்களின் தோற்றம் தனித்துவமானது.

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன், தமிழ் அறிஞர் மயிலை சீனி வேங்கடசாமி அவர்கள் இருதயநாத்திடம் “காட்டிற்குச் சென்று பழங்குடி மக்களை நேரில் சந்தித்து அவர்கள் வாழ்வினைப் பற்றி சங்க இலக்கியத்தோடு ஒப்பிட்டு எழுதுங்கள்” என்று சொன்ன ஆலோசனையை மனதில் கொண்டு இந்தியாவில் அத்தனைக் காடுகளுக்கும் பயணம் செய்து பழங்குடிகளின், இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வியலை உள்ளது உள்ளபடியே தன் படைப்புகளின் வழியே பதிவுசெய்துள்ளார், பிலோ இருதயநாத் அவர்கள்.

பிலோ இருதயநாத் அவர்களின் படைப்புகள்

பிலோ அவர்கள் இந்தியாவிலுள்ள பல்வேறு ஆதிவாசிகளை, நாடோடிகளை நேரில் சென்று சந்தித்து அவர்கள் வாழ்க்கைமுறை பற்றி அறிந்துகொண்டு அவற்றை இலக்கியங்களுடன் ஒப்பிட்டு மிக நுட்பமான முறையில் பல கட்டுரைகளாகவும் நூல்களாகவும் தொகுத்தவர். அவற்றில் சில முக்கியமான படைப்புகள் பின்வருமாறு:

ஆதிவாசிகள், காடுகொடுத்த ஏடு, ஏழைகளின் குடும்பக் கலை, மக்கள் வணங்கும் ஆலயம்,

நீலகிரி படகர்கள், அறிவியல் பூங்கா, கொங்கு மலைவாசிகள், காட்டில் என் பிரயாணம், இமயமலைவாசிகள், காட்டில் கண்ட மர்மம், காட்டில் மலர்ந்த கதைகள், கேரள ஆதிவாசிகள், யார் இந்த நாடோடிகள்? தமிழக ஊர்களின் தனிச்சிறப்பு, குறிஞ்சியும் நெய்தலும், கோயிலும் குடிகளும், கோயிலைச் சார்ந்த குடிகள் இவை போன்ற படைப்புகளோடு ஐந்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளையும் பல்வேறு இதழ்களில் எழுதியவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பயணம் குறித்து பிலோ இருதயநாத் அவர்களின் கருத்து

“பயணம் செய்ய நினைப்பவர்களுக்கு அவர் தரும் குறிப்புகள் மிக முக்கியமானவை. அவர் பலமுறை வலியுறுத்தும் ஒரே விசயம் “எங்கே பயணம் செய்ய நினைத்தாலும் தனியே பயணம் செய்யுங்கள், முடிந்தால் துணைக்கு ஒரு நண்பரோடு பயணம் செய்யலாம். ஆனால் இரண்டு பேருக்கு மேல் கூட்டமாக பயணம் செய்தால் அது எதற்கும் ஒத்து வராது. ஆளுக்கு ஒரு யோசனை பிறக்கும். ஆளுக்கு ஒரு விருப்பம் இருக்கும். உணவு, தூக்கம், பொழுது போக்கு என்று பயணம் விரயமாகிவிடும். அது போலவே நிறைய பார்க்கவேண்டும் என்று எப்போதும் நினைக்காதீர்கள். பார்த்த விசயங்களில் ஆழமாகக் கவனம் செலுத்துங்கள்” என்கிறார் பிலோ.

பிலோ அவர்களின் ஆய்வு அனுபவங்கள்

- ‘கசவா’ என்ற பழங்குடியினரைக் காண்பதற்காக அவர் ஒருமுறை மசினிக்குடி என்ற மைசூருக்கு அருகில் உள்ள காட்டுப் பகுதிக்குச் சென்றார். அவற்றைப் பற்றி எழுதும் போது அவர் தெரிவிக்கும் விசயங்கள் ஆச்சரியமூட்டுபவை. ‘மசினி’ என்பது மலைவாசிகளின் தெய்வம், அதன் குடில் அவ்விடம் என்பதால், மசினிக்குடி என்று அழைக்கப்படுகிறது. தென்னிந்தியாவில் உள்ள பூர்வீகக் குடிகளில் ‘கசவா’ என்ற மலை வாழ் மக்களே மிகவும் குறைந்த எண்ணிக்கையுடையவர்கள். அவர்களது மொத்த எண்ணிக்கை 423. அவர்கள் மலையடிவாரத்தில் உள்ள சதுப்பு நிலங்களில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களது தொழில் யானையின் கழிவைச் சேகரித்து அவற்றை விற்பதுதான். இந்தக் கழிவுப் பொருட்களை வாங்கிச் செல்வதற்குத் தனியே வணிகர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் லாரியில் வந்து சேகரிக்கப்பட்ட கழிவினை (லத்திகள்) வாங்கிப் போகிறார்கள். அதிபயங்கரமான ஆபத்துகள் நிறைந்த காட்டிற்குள் வழி தெரியாமல் தட்டுத்தடுமாறி பாதையைக் கண்டு பிடித்து

கசவர்களைச் சந்தித்து அவர்களது வாழ்வியலை அறிந்துகொண்டதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்களுக்கு யானையைப் பற்றித் தெரிந்த அரிய பல நுட்பங்கள் அனைத்தையும் சேகரித்தும் வந்திருக்கிறார் பிலோ இருதயநாத் அவர்கள்!

- பிலோ அவர்கள் காட்டிற்குள் சென்று ஆதிவாசிகளைச் சந்திக்கும் போது, ஒவ்வொரு நாளும் தான் படுப்பதற்குள் அன்று தான் பார்த்த, கேட்ட செய்திகளைத் தன் குறிப்பேட்டில் விரிவாக எழுதிவிடுவார். அதன்பிறகு மெழுகுவர்த்தி வெளிச்சத்தில் தான் கண்ட தகவல்கள் ஏதாவது சங்க இலக்கியத்தில் இருக்கிறதா என்று சங்க இலக்கியப் பாடல்களைக் கொண்டு ஆராய்வார். இப்படித் தேடும் போது கிடைத்த பல ஒற்றுமையான செய்திகளைத் தன் கட்டுரையில் பதிவும் செய்துள்ளார். இவை அனைத்துமே பிலோ அவர்களின் ஆய்வு ஈடுபாட்டை நமக்கு உணர்த்தி நிற்கின்றன.

- தொலைக்காட்சியின் ‘நேஷனல் ஜியோகிராபி’ அலைவரிசையில் காட்டிற்குள் சுற்றித்திரியும் அயலகக் காணுயிர் புகைப்படக் கலைஞரைக் காணும்போது நமக்கு, இப்படி ஒருவர் தமிழ்நாட்டில் இல்லையே எனத் தோன்றும். அந்த எண்ணத்தை மாற்றும் முகமாக ஊடகத் துறை முன்னேற்றம் அடையாத அக்காலத்திலேயே எந்த ஓர் அடிப்படை வசதியும் இல்லாத நேரத்தில் தன்னுடைய சுய முயற்சியால், பிலோ அவர்கள் காட்டிற்குள் மேற்கொண்ட சாகசப் பயணங்கள் நம்மை இன்றும் மெய்சிலிர்த்தவைப்பவை. காணுயிர் பயணங்களின் முன்னோடித் தமிழன், தமிழ்நாட்டின் பிலோ இருதயநாத் என்று சொன்னால் அது மிகையன்று.

- பிலோ இருதயநாத் தனது புத்தகம் ஒன்றில் நரிக்குறவர்கள் குறித்து பல அரிய தகவல்களை எழுதியிருக்கிறார். முக்கியமாக, தமிழ் இலக்கியத்தில் வரும் குறவர்கள் வேறு, நரிக்குறவர் வேறு என்கிறார் பிலோ! நரிக்குறவர்கள் பெரும்பாலும் குஜராத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்தவர்களே என்று குறிப்பிடுகிறார். குறவர்கள் பேசும் மொழியான “வாக்ரிபோலி” மொழிக்கு எழுத்து வடிவமே கிடையாது என்றும், அது ஹிந்தி, உருது, குஜராத்தி மொழிகளின் கலப்பு எனவும் சுட்டிக் காட்டுகிறார் பிலோ இருதயநாத்.

- மேலும், நரிக்குறவர்கள் தங்கள் இனத்துக்குள் மட்டுமே திருமணம் செய்து கொள்வர். இனத்தாய்மை பேணுவது அவர்களின் முக்கியமான இயல்பு. தனக்கு விருப்பமில்லா மணவாழ்க்கையிலிருந்து குறவர் இனப் பெண்கள்

Some covers of Philo Irudayanath's publications

மண விலக்கு பெறமுடியும். பஞ்சாயத்து கூடி, கருத்து வேறுபாடுகளைக் களையப் பெரியோர் முயற்சி செய்வர், அது சாத்தியமாகா நிலையில் ஒரு பாத்திரத்தில் தண்ணீரை எடுத்து வைத்து ஆளுக்கொரு வைக்கோலை எடுத்து மூன்றாக முறித்து அந்த நீரில் போடச் செய்வார்கள். அவ்வளவுதான் அவர்களுக்குள்ளான மணஉறவு முறிந்துவிட்டதாக அர்த்தம்; என்னே! ஒரு எளிய தீர்வு என வியந்துரைக்கிறார் பிலோ!

- மேலும், நரிக்குறவர்கள் பெண்குழந்தை பிறந்தால் கொண்டாடி மகிழ்கிறார்கள். அவர்கள் சமூகத்தில் பெண்ணைத் திருமணம் செய்துகொள்ள மாப்பிள்ளை தான் பெண்ணுக்கு வரதட்சணைத் தர வேண்டும், திருமணச் செலவையும் ஏற்க வேண்டும் என்பதும் எழுதப்படாத விதியாக இருக்கிறது. மேலும், வயதான பெரியோரைப் போற்றுவதும் இச்சமூகத்தின் முக்கியக் கடமையாக இருக்கிறது. நம் சமூகம் மறந்து கொண்டிருக்கின்ற பெண்ணின மதீப்பீடுகளை நரிக்குறவர் சமூகம் இன்றும் கடைப்பிடிப்பது போற்றுவதற்குரியது. இப்படிப் பழங்குடி வாழ்வியல் சார்ந்த பல நன்னெறிகளைத் தன் ஆய்வின் வழிக் கண்டுரைக்கிறார் பிலோ இருதயநாத் அவர்கள்.

- பிலோ இருதயநாத் ஒரு பயணி என்பதாக எடுத்துக்கொண்டால், நாம் அவரைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றே சொல்லவேண்டும். ஒரு தனிநபராக காடு மேடெல்லாம் அலைந்து இந்தியாவின் பல பகுதிகளையும் பார்த்திருக்கிறார்.

அவர் பெரும்பாலும் பார்த்தது காடு வாழ் மக்களையே. இப்போதும் நாம், காட்டுமிராண்டி என்றழைக்கும் மக்களை ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன் ஒரு சுகமனிதனாக நினைப்பது என்பதே பெரிய ஆச்சரியம்! இந்நிலையில், அவர்களுடன் பழகி, உண்டு, உறங்கி, குறிப்புகள் எடுத்து அவர்களின் வாழ்வியலை இன்றும், நமக்குச் சொல்லும் படைப்புகளாக வடித்தெடுத்த பெருமை பிலோ அவர்களையே சேரும்! இவரை “ஒரு தனிமனித இயக்கம்” என்று சொல்வதே பொருத்தமாக இருக்கும்.

• பயணம் ஒரு கலை.... ஏமாந்தால்? என்ற நூலில் பயணத்தின் சவால்கள், சிரமங்கள், ஆபத்துகள், விலங்குகள் என்று அனைத்தையும் விவரிக்கிறார் பிலோ இருதயநாத். இவர் மனிதர்களை நம்பி மட்டுமே பயணிக்கிறார். பயணத்தில் அவர் சந்திக்கும் நாடு வாழ் மனிதர்களில் சிலர் திருடர்களாய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் காட்டில் அவரிடம், பரிவுடன் பழகும் மனிதர்கள் மட்டுமே இருக்கிறார்கள். அவர் எச்சரிக்கை செய்வது எல்லாமே நாட்டில் வாழும் மனிதர்களைப் பற்றியும் காட்டில் வாழும் விலங்குகளைப் பற்றியுமே!

• பிலோ அவர்கள் தன் பயணத்தில் ஒரு இடத்தில் புகைப்படம் எடுக்கக் கூட, ஆதிவாசிகளிடம் அனுமதி கேட்கிறார். ஏனென்றால், “நான், என் அதிகாரத்தை இந்த அப்பாவிக்களிடம் காட்ட விரும்பவில்லை” என்றுரைக்கிறார். கள ஆய்வுப் பணியிலும் ஒரு நேர்மையினைக் கடைப்பிடிப்பது பிலோ அவர்களின் தனித்த பண்பாக இருக்கிறது. பொதுவாக பழங்குடி மக்களின் வாழ்க்கை மற்றும் பண்பாடு குறித்துத் தமிழில் அதிக நூல்கள் வெளிவருவதில்லை. அவர்கள் பொருளாதாரரீதியாகவும் பண்பாட்டு நிலையிலும் மிகவும் ஒடுக்கப்பட்டு வருவது குறித்தும் பொதுவெளியில், இன்றுவரை சரியான கவனம் உருவாகவில்லை என்பதும் நிதர்சனமான உண்மை. பிரிட்டிஷ்காரர்களும், கிறித்தவ மிஷனரிகளும் மட்டுமே பழங்குடி மக்கள் குறித்த ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகே மானுடவியல் ஆய்வாளர்கள் இந்தியாவின் பல்வேறு பழங்குடி மக்கள் குறித்து ஆராயவும் ஆவணப்படுத்தவும் தொடங்கினார்கள்.

• ‘எட்கர் தர்ஸ்டன்’ தொகுத்த ‘தென்னிந்தியக் குலங்களும் குடிகளும்’ என்கிற நூலில் தென்னிந்தியச் சாதிகள் மற்றும் பழங்குடி மக்கள் குறித்தும் அதிக தகவல்கள் புகைப்படத்துடன் இடம் பெற்றுள்ளன. தர்ஸ்டன் அவர்கள் சென்னை அருங்காட்சியகத்தின் பொறுப்பாளராக இருந்த ஒரு

பிரித்தானியர். ஏழு தொகுதிகளாக வெளியாகியுள்ள இவரின் புத்தகம் தென்னிந்திய மானுடவியலின் ஒரு அடிப்படை நூலாகும். இருப்பினும், ஒரு இந்தியர் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர், தொடக்கப் பள்ளியாசிரியர், தனது அதீத விருப்பத்தின் காரணமாக இந்தியா முழுவதும் உள்ள பழங்குடி மக்களைத் தனி ஒரு ஆளாகத் தேடிச் சென்று ஆராய்ந்து, முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியிருப்பது ஒரு அரும்பெருஞ் சாதனையே! மேலும், தமிழகத்தின் வேடநாங்கல் பறவைகள் சரணாலயத்தை உலகறியச் செய்த பெருமையும் பிலோ அவர்களுக்குண்டு என்பதும் ஒரு கூடுதல் செய்தி.

தனிமனிதனாய் முயன்று

இப்படி பழங்குடிகளின் வாழ்வியலை உலகுக்கு உணர்த்தியவருள் மிக முக்கியமானவர் அறிஞர் பிலோ இருதயநாத் அவர்கள். ஒரு அரசோ அல்லது ஒரு பல்கலைக்கழகத்தின் ஆராய்ச்சித் துறையினரோ எடுத்துச் செய்யவேண்டிய பெரும்பணியினை ஒரு தனி மனிதனாய் நின்று பொருட்செலவையும், களைப்பையும், உடல் நலத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் கருமமே கண்ணாகவும், முயற்சித் திருவினையாக்கும் என்ற நோக்கோடும் முயன்று செய்து முடித்தவர் மானுடவியல் அறிஞர் பிலோ இருதயநாத் அவர்கள். அவரின் நூற்றாண்டு கடந்து போனாலும் அவரின் நினைவும் ஆய்வுப் பணிகளும் என்றும் போற்றப் படவேண்டும். அவரின் படைப்புகள் நாட்டுடைமையாக்கப் படவேண்டும். பழங்குடிகள் மேல் அவர் பாய்ச்சிய வெளிச்சம் மேலும் மேலும் ஒளி பெற நாம் ஒவ்வொருவரும் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். இதுவே நாம் பிலோ இருதயநாத் அவர்களின் ஆய்வுப் பணிகளுக்குச் செய்யும் சிறந்த கைமாறாக இருக்கும்.

பார்வை நூல்கள்

1. பிலோ இருதயநாத் குறிப்புகள் - இணையம்.
2. யார் இந்த நாடோடிகள்? - பிலோ இருதயநாத்.
3. பயணம் ஒரு கலை.... ஏமாந்தால்? - பிலோ இருதயநாத்.
4. காடு கொடுத்த ஏடு - பிலோ இருதயநாத்.
5. காட்டில் கண்ட மர்மம் - பிலோ இருதயநாத்.

கட்டுரையாளர்: உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்மொழித் துறை, தலைவர் (பொ.) கிறித்தவத் தமிழ் இலக்கிய இருக்கை, மெரினா வளாகம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.

பாசாங்குக்காரர்களைக் கட்டிவைத்து அடிக்கும் கவிஞர்கள்

பார்பர் நாமா
ப. நடராஜன் பாரதிதாஸ்
விலை: ரூ.150
வெளியீடு: யாவரும் பதிப்பகம்

“

ஊருக்கு ஒரு குடியாக
இருக்கும் நாவிதர்
சமூகத்தின்மீது, பிறர்
கொண்டுள்ள சாதிய
வன்மம்தான் இவர்
கவிதைகளின்
கச்சாப் பொருள்.

”

சுப்பிரமணி இரமேஷ்

கடந்த காலத்தில் உயர்வான பொருளைக் குறித்த ஒரு சொல், நிகழ்காலத்தில் இழிவான பொருளைக் குறிப்பதை 'இழிபொருட்பேறு' என்று மொழிநூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. உதாரணமாக, 'நாற்றம்' என்ற சொல் மரபிலக்கியங்களில் நறுமணம் என்ற பொருளிலேயே பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் அச்சொல் இன்று 'துர்நாற்றம்' என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதேபோல, 'அமர்க்களம்' என்ற சொல் போர் நடைபெறும் வன்மையான இடத்தைக் குறித்தது. இன்று பொருட்களைக் கலைத்துப்போட்டு குழந்தைகள் விளையாடுவதை 'அமர்க்களம்' என்கின்றனர். 'அமர்க்களம்' வன்மையிலிருந்து மென்மைக்கு மாறியிருக்கிறது. இதனை 'மென்பொருட்பேறு' என்கின்றனர். எனவே, காலந்தோறும் ஒரு சொல் ஒரே பொருளைத் தருவதில்லை. இப்படித்தான் 'மயிர்' என்கிற சொல்லும் இன்று திரிபடைந்திருக்கிறது.

மரபிலக்கியங்களில் சினைப்பெயராக 'மயிர்' என்ற சொல் மிகச் சாதாரணமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சங்க இலக்கியத்தில் மட்டும் அறுபத்தேழு இடங்களில் 'உரோமம்' என்ற பொருளிலேயே இச்சொல் வந்திருக்கிறது. மயிர் என்பது முடி, அவ்வளவுதான். ஆனால் நிகண்டு நூல்கள் மயிரைக் குறிக்கக்கூடிய வெவ்வேறு சொற்களைத் தொகுத்துக் கூறியுள்ளன. முதல் நிகண்டு நூலான திவாகர நிகண்டு பின்னகம், பந்தம், முடி, முச்சி, கொண்டை, சிகழிகை, குழல், சுடிகை, மவுலி ஆகிய ஒன்பது வேறு பெயர்களைக் கூறுகிறது. தவிர, ஆண்மயிர், பெண்மயிர் என்ற வேறுபாடுகளையும் நிகண்டு நூல்கள் கூறுகின்றன. குஞ்சி, நவிர, உளை, குடுமி, தொங்கல், பங்கி, பித்தை, ஓரி, சிகை ஆகிய ஒன்பது

பெயர்களும் ஆண் மயிரைக் குறிப்பிடுவன. கோதை, நெடுமை, கூந்தல், ஐம்பால், ஒதி, கூழை, பரிசாரம், கதுப்பு, கேசம், அளகம், குழல், குரல், சுரியல், மராட்டம் ஆகிய பதினான்கு பெயர்களும் பெண் மயிரைச் சுட்டுவன. செய்யுட்களில் இருந்து இத்தகைய தரவுகளை நிகண்டு நூலாசிரியர்கள் சேகரித்து வகை பிரித்துக் கொடுத்துள்ளனர்.

மயிர்களுக்கு இடையிலான மிக நுட்பமான வேறுபாடுகளுடன் அதன் வகைகள் அமைந்துள்ளன. நிகண்டு நூல்களுக்குள் பாடபேதங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் பெரிய அளவில் வேறுபாடுகள் இல்லை. மயிரைக் குறிக்கும் அனைத்துச் சொற்களுக்கும் இலக்கியங்களில் உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. 'மயிரேர் பொழுகிய வங்கலுழ் மாமை' என்ற குறுந்தொகைப் பாடலில் (147) இடம்பெற்றுள்ள 'மயிர்' என்ற சொல் தலைவியின் உடலழகு வருணனைக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 'குச்சின் நிரைத்த குருமயிர் மோவாய்' (புறம்.257) என்ற பாடலில் 'மயிர்' என்ற சொல் ஓர் ஆணின் முகத்தில் வளர்ந்துள்ள தருப்பைப் புல்போன்ற தாடியைக் குறிக்கிறது. பெரும்பாலும் தலைவியின் அழகைத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தவே 'மயிர்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சங்க இலக்கியத்தில் 'மயிர்' என்ற சொல்லுக்குப் பதிலியாகத் தற்போது வழக்கத்திலிருக்கும் 'முடி' என்ற சொல்லும் முப்பது இடங்களில் வந்திருக்கிறது. 'மயிர்' என்பதற்கு 'முடி' என்பதுதான் பொருள்; ஆனால், 'முடி' என்ற சொல் மயிரை மட்டுமே குறிக்காது. 'முடி' என்பதற்குச் சங்க இலக்கியப் பொருட்களஞ்சியம் கொண்டை, தலைமயிர், மகுடம், நாற்றுமுடி, முடிச்சு, தலை ஆகிய பொருட்களைத் தந்திருக்கிறது. இடத்தைப் பொருத்து 'முடி'யின் பொருள் மாறும். மயிருக்கு அந்தப் பிரச்சினையில்லை. உடலின் சினையான 'மயிர்' என்ற சொல் மனிதர்கள், விலங்குகள், பறவைகள் உள்ளிட்ட அனைத்து உயிர்களின் உரோமங்களையும் சுட்டக்கூடிய பொதுவான ஒரு சொல்லாகும். இன்று, 'மயிர்' என்ற சொல், பொதுவெளியில் இயல்பாகப் பயன்படுத்த முடியாத கெட்டவார்த்தையாகவும் இடக்கரடக்கல் சொல்லாகவும் மாற்றம் அடைந்திருக்கிறது.

சங்க இலக்கியத்தைத் தொடர்ந்து நீதி இலக்கியத்திலும் இச்சொல் அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. திருவள்ளுவர் 'மானம்' என்ற அதிகாரத்தில் இரு இடங்களில் இச்சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இச்சொல் விமர்சனத்துக்கும் விவாதத்துக்கும் உள்ளாகும்போதெல்லாம் திருவள்ளுவரைத் துணைக்கு அழைத்துக் கொள்வர். 'தலையின் இழிந்த மயிரனையர்' என்றும்,

'மயிர்நீப்பின் உயிர்வாழாக் கவரிமா' என்றும் இரு இடங்களிலும் இச்சொல் உவமையாகவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 'மயிரனையர்', 'மயிர்நீப்பின்' என்ற இரு சொற்சேர்க்கைகளும் இழிவுப் பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகவே அறிகிறேன். 'மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா' (280) என்ற இடத்திலும் திருவள்ளுவர் மயிரையே மறைமுகமாகச் சுட்டுகிறார். இந்த இடத்தில் 'மயிர்' என்பது மதத்துடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. குறிப்பாக, 'மயிர்' என்ற சொல் சமண பௌத்த சமயங்களுடன் தொடர்புடையது. பிற்காலத்தில் இந்துமதமும் இதனைப் பின்தொடர்ந்தது. நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம், பன்னிரு திருமுறைகள் உள்ளிட்ட பக்தி இலக்கியங்களிலும் இச்சொல் மிகச் சாதாரணமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 'வெருத்த தோர்மயிர்' என்கிறார் கம்பர். இராமன், சீதையின் தோற்றத்தை அனுமனுக்குக் கூறும்பொழுது, 'மயிர் ஒழுக்கு எனஒன்று உண்டால் / வல்லிசேர் வயிற்றில்' (4487) என்று சீதையின் வயிற்று மயிரின் ஒழுங்கைக் கூறித் திகைக்க வைத்திருக்கிறார் கம்பர்.

'மயிர்' இன்று ஓர் அரசியல் சொல். தன் எதிர்ப்பைக் காட்டவும் தன் எதிரியைச் சீண்டவும் இச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. 'முடி' என்ற சொல் மென்மையான பொருளைத் தருவதாகவும், 'மயிர்' என்ற சொல் கடுமையான பொருளைத் தருவதாகவும் யதார்த்தத்தில் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. அதாவது, 'மயிர்' என்ற சொல் அந்தரங்க உறுப்புகளோடு தொடர்புபடுத்திப் பொருள்கொள்ளப்படுகிறது. இலங்கைத் தமிழில் 'மயிர்', 'முடி' ஆகிய இரு சொற்களுக்குமே வேறுபாடு இல்லை. இந்தச் சொற்பொருள் மாற்றம் எப்போது நிகழ்ந்ததெனத் துல்லியமாகக் கணிப்பது கடினமான செயலாகவே இருக்கும். தன் வன்மத்தைத் தணித்துக் கொள்வதற்கும் பிறர்மீது வன்மத்தை உமிழ்வதற்கும் நவீன இலக்கியங்களில் இச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. சாதியாலும் பாலினத்தாலும் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், இச்சொல்லை மிகக் கூர்மையான ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். 'சோளம் என்கிற பேத்தி' நாவலில், நாகம்மாள் என்ற பெண் தன் கணவன் மீதான ஆத்திரத்தைத் தணித்துக்கொள்ள தன் அடிவயிற்றிலிருந்து மயிரைப் பிடுங்கி அவன்மீது எறிகிறாள். 'தங்கறதுக்கு ஆடும் திங்கறதுக்கு சோறுமிருந்துட்டா / சுவரியத்துக்கு எழுதுவியாடா மயிரானே' என்று ஆதவன் தீட்சண்யா கவிதை எழுதியிருக்கிறார். எனவே, இன்று 'மயிர்' என்பது எதிர்ப்பின் குறியீடாகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது. அச்சொல்லின் பொருள் மாற்றமே இதற்குக் காரணம்.

காலம்காலமாக ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் தங்களுக்கான அரசியல் சொல்லாக மயிரைப் பயன்படுத்திக்கொள்கின்றனர். ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் இலக்கிய வடிவமான தலித் இலக்கியம் இதற்கான வாசலைத் திறந்துவிட்டிருக்கிறது. சமூகத்தில் இழிதொழிலாக மதிப்பிற்க்கம் செய்யப்பட்ட பறையடித்தல், தூய்மைப்பணி செய்தல், செருப்புத் தைத்தல், முடிவெட்டுதல், துணி வெளுத்தல், பன்றி மேய்த்தல் உள்ளிட்ட தொழில்களைச் செய்பவர்கள் இன்று படைப்பாளர்களாக உயர்ந்திருக்கிறார்கள். தமிழ்ச்சூழலில் நிகழ்ந்த தலித் இலக்கியத்தின் எழுச்சியையே இதற்குக் காரணமாகக் கருதலாம். இத்தொழிலைச் செய்பவர்களிடமிருந்து காத்திரமான ஆக்கங்கள் இன்று உருவாகின்றன. இதனை அவர்களால்தான் எழுத முடியும் என்ற தகுதியை அப்படைப்புகள் பெற்றிருக்கின்றன. அவ்வகையில் நாவிதர் சமூகத்தைச் சார்ந்த ப.நடராஜன் பாரதிதாஸ் எழுதியுள்ள 'பார்பர் நாமா' என்ற கவிதைத் தொகுப்பு குறிப்பிடத்தக்க படைப்பாக இருக்கிறது. இவர் ஏற்கெனவே, 'ஒரு சகலகலா சவரக்காரன் பராக் பராக்...' என்ற கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ளார். சமூக ஒடுக்குதல்களுக்கு எதிரான அரசியல் கவிதைகளை இவர் தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 'மயிர்'தான் இவர் கவிதைகளின் முதன்மைப் பொருள். இந்தச் சொல்லை இவர் தனக்கான அரசியல் சொல்லாகப் பயன்படுத்துகிறார்.

ஆதிராவிடர், பள்ளர், அருந்ததியர் ஆகிய சாதிகளைச் சார்ந்தவர்களைப் பட்டியலினத்தவர் என்று அழைக்கின்றனர். வண்ணாரும் நாவிதரும் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் இனத்தில் வருகின்றனர். ஆனாலும் சாதி சார்ந்த ஒடுக்குதல்களைத் தொடர்ந்து எதிர்கொண்டு வருகின்றனர். நாவிதர் சமூகத்தின் ஒடுக்குதல்களை வெளிப்படையாகப் பேசும் இவரது கவிதைத் தொகுப்புகள் நவீன இலக்கியத்திற்கு முக்கிய வரவாகும். இக்கவிதைகள் தங்கள் தொழில் சார்ந்த ஆதிக்கச் சமூகத்தின் ஒடுக்குதலை வெளிப்படையாகப் பதிவு செய்திருக்கின்றன. அப்பாவை முன்னிறுத்தியே இவர் கவிதைகளை எழுதியிருக்கிறார். இவருடைய தந்தையின் மூலமாகத்தான் சாதிய ஒடுக்குதலையும் அவமானங்களையும் நேரடியாகக் கண்டிருக்கிறார். இவருடைய அப்பா இவருக்குச் சொல்லிய முந்தைய தலைமுறையின் தீண்டாமைக் கொடுமைகள் வெறும் பழங்கதைகள்; அவ்வளவுதான். எனவே, அப்பாவைச் சாட்சியாக உள்ளடக்கியே இவர் தன் கவிதைகளுக்கான கருப்பொருளை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

இவர் கவிதைகளில் வெளிப்படும் உண்மைகள் அனைவருக்கும் தெரிந்தவைதான். பலரும் அந்த ஒடுக்குதல்களில் பங்கேற்றிருக்கவும் வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதாலேயே வாசிப்பவருக்கு இக்கவிதைகள் அதிக நெருக்கத்தைத் தருகின்றன.

புத்தன் ஏசு காந்தியை விட
எங்கப்பன் ஒரு படி மேலதான்
நேத்து ஒரு கன்னத்துல அடிச்சி
உன்னால என்ன ஒரு மயிரும் புடுங்க
முடியாதுடானு
அசிங்கப்படுத்திய நாட்டாமைக்கு
இன்னைக்கு
ஒவ்வொரு மயிராய் புடுங்கி
ரெண்டு கன்னத்தையும் தொட்டு தொட்டு
அழகுபடுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

ப.நடராஜன் பாரதிதாஸ் கவிதைகளில் வெளிப்படும் அங்கதத் தொனியும் கோபமும் மிகவும் வெளிப்படையானவை. தன் கவிதையை தன் இன ஒடுக்குதலுக்கு எதிரான ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துகிறார். விளிம்பு நிலையிலுள்ள சேவைத் தொழில் செய்பவர்களின் படைப்புகள் தற்போது தொடர்ச்சியாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. பேசாப்பொருளையும் பேசத் துணியும் காலம் இது. ப.நடராஜன் பாரதிதாஸ் தன் முதல் கவிதைத் தொகுப்பிலேயே கவிதை மரபில் பெரும் உடைப்பை ஏற்படுத்தியவர். அந்தத் தீவிரம் கொஞ்சமும் குறையாமல் இரண்டாவது தொகுப்பை வெளியிட்டிருக்கிறார். பெரிய அளவில் இவர் கவனப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் இவருக்குப் பின்னணியாகக் கவிதை மட்டுமே இருக்கிறது. சாதியப் புறக்கணிப்பு போன்று இவரது கவிதைகளையும் தமிழ்ச்சமூகம் எளிதில் புறக்கணித்துவிட முடியாது. ஒவ்வொரு கவிதையுமே தனக்குள் அரசியலைக் கொண்டிருக்கிறது. இவர் தம் கோபத்தைக் கவிதைக்குள் குறியீடுகளாக்கி மறைத்து வைக்கவில்லை; படிமங்களுக்குள் ஒளித்து வைக்கவில்லை. இக்கவிதைகள் வாசிப்பவர்களை நோக்கி நேரடியாகப் பேசுகின்றன. வாசிப்பவர்களின் மனதை அசைக்கின்றன.

ஊருக்கு ஒரு குடியாக இருக்கும் நாவிதர் சமூகத்தின்மீது, பிறர்கொண்டுள்ள சாதிய வன்மம்தான் இவர் கவிதைகளின் கச்சாப் பொருள். அதில் இவர் தெளிவாக இருக்கிறார். தமிழக அரசியலில் இச்சமூகத்தினரின் அரசியல் பங்களிப்புகள் குறித்துப் பல கவிதைகள் பேசுகின்றன. பட்டியல் இனத்தினருக்காவது அரசியலில் ஒதுக்கீடுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஊருக்கு ஒரு குடும்பமாகப்

பிரிந்துகிடக்கும் நாவிதர் சமூகத்தினருக்கு அதுவும் கிடையாது என்ற ஆதங்கம் பல கவிதைகளில் வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால், ப.நடராஜன் இந்த ஆதங்கம் ஒவ்வொன்றையும் பகடியாக மாற்றிக்கொள்கிறார். வெறும் கழிவிருக்கங்களாக இவரது கவிதைகள் இல்லை. இழிவுகளைப் பெருமிதங்களாக மாற்றும் மொழிவன்மை இவரிடம் இருக்கிறது.

நாம் ஏன்
ஒவ்வொரு ஊரிலும்
ஒவ்வொரு குடியாயிருக்கோம்
அதுவா...
ஒரு ஊருக்கு
ஒரு ராஜாதானே இருக்க முடியும்
மகனே.

தொண்ணூறுகளுக்குப் பிறகு வேகமெடுத்த தலித் இலக்கியம் ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியினரின் பிரச்சினைகளுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்தது. வண்ணார், நாவிதர் உள்ளிட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஊருக்குள் வசித்தாலும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களே என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இவர்களது சாதிய ஒடுக்குதல்கள் இலக்கியங்களில் பெரிதாகப் பதிவாகவில்லை. 'கோவேறு கழுதைகள்' நாவலினூடாகப் புதிரை வண்ணாரின் பிரச்சினைகளை இமையம் எழுதினார். அதன் பிறகு ஒடுக்குதலின் அரசியல்முகம் வேறொன்றாக மாறியது. தற்போது நாவிதர் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களே படைப்பாளிகளாக உயர்ந்திருக்கின்றனர். அதனால்தான் அவர்களது பிரச்சினைகளை இத்தனை தீவிரத்துடன் பேச முடிகிறது. கவிதை, சிறுகதை, நாவல் என படைப்பின் அனைத்து வடிவங்களிலும் நாவிதர் சமூகத்தின் இருப்பு குறித்த உடையாடல்களை முன்னெடுத்து வருகின்றனர். அதில் ப.நடராஜன் பாரதிதாஸ் எழுத்துக்கு முக்கிய இடமிருக்கிறது. இவரிடம் தன் சமூகம் சார்ந்துப் பகிர்த்துகொள்ள நிறைய விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இதுவரை சொன்னதிலிருந்து இவர் சொல்வது வேறுபட்டது. ஒரு காலத்தில் இவர்கள் மருத்துவர்களாக இருந்தார்கள். ஊருக்கே வைத்தியம் பார்த்தார்கள். ஆனால் அதனையொரு தொழிலாக இவர்கள் பார்க்கவில்லை; சேவையாகச் செய்தார்கள். இன்று மருத்துவம் ஒரு தொழில். நவீன தொழில்நுட்பங்கள் சார்ந்த தொழில். இவர்கள் பார்த்த பிரசவத்தின் வழியாகப் பிறந்தவர்களே இவர்களுக்கு எதிராக நின்ற கதையை ப.நடராஜன் சொல்ல கேட்க வேண்டும்.

என்னுடைய விண்ணப்ப படிவத்தில்
சாதி என்ற இடத்தில்
மருத்துவர் என்று எழுதினேன்
உங்க அப்பன் என்ன
ஊசி போடுகிறாரா
உங்கள் அம்மா என்ன
மருந்து கொடுக்கிறாங்களா என்றான்

உன்னைய
பிரசவம் பார்த்த கையோட
எங்க அம்மா
கண்ணுல கள்ளிப்பால்
உடாம
தொண்டையில
கழுதைப் பால் உட்டு வளர்த்தாங்க இல்லை
இன்னமும் கேட்ப
இதுக்கு மேலும் கேட்ப
நண்பா.

ப.நடராஜன் இந்தத் தொகுப்பில் 'நான் ஏன் எழுதுகிறேன்' என்று இரண்டு கவிதைகள் எழுதியிருக்கிறார். அவசியம் வாசிக்க வேண்டிய கவிதைகள். எவ்வளவுதான் நவீன தொழில்நுட்பங்கள் புதிது புதிதாக வளர்ந்துகொண்டே வந்தாலும் சாதி சார்ந்த இழிவுகள் மட்டும் இன்னும் மறையவே இல்லை. ஒரு காலத்தில் தொழிலே சாதிய உருவாக்கத்திற்கு அடிப்படையாக இருந்தது. நூற்றாண்டுகள் கடந்த பிறகும் அந்நிலை தொடர்வதுதான் வேதனை. தொழில் சார்ந்து, தெரு சார்ந்து, ஊர் சார்ந்து சாதியைக் கண்டுபிடித்துப் புளகாங்கிதம் அடையும் மனநிலை இன்னும் மாறவே இல்லை. இதையெல்லாம்தான் 'பார்பர் நாமா' கவிதைத் தொகுப்பினூடாக ப.நடராஜன் பகிர்த்து கொள்கிறார். இந்தத் தொகுப்பு சாதி சார்ந்த எண்ணத்தின்மீது பெரும் விரிசலை உடனடியாக ஏற்படுத்திவிடும் என்று உறுதியாகக் கூறமுடியாது; ஆனால் என்னுடைய பிரச்சினை இதுதான் என்று சொல்வதற்கான ஒரு வெளி இங்கே அனைவருக்கும் உருவாகியிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அப்படியொரு வெளியில் நின்று தன் சமூகத்தின் பிரச்சினைகளை அனைவரிடமும் அரசியல் படுத்தியிருக்கிறார் ப.நடராஜன். இந்தக் காலத்திலும் சாதி தீவிரமாக இயங்கிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. சமூக நீதியால் அதனைக் கடந்துவிட்டோம் என்பதெல்லாம் ஒரு பாசாங்கு. இந்தப் பாசாங்குக்காரர்களைத்தான் கவிதையால் கட்டிவைத்து அடித்திருக்கிறார் ப.நடராஜன் பாரதிதாஸ்.

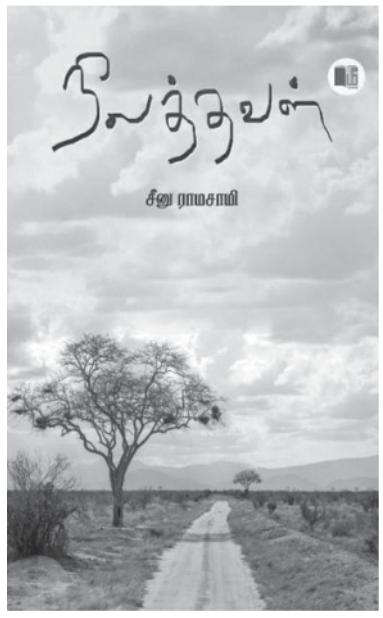
கட்டுரையாளர்: எழுத்தளார் & உதவிப் பேராசிரியர்

“

பெண்ணின் அடையாளமும் அவளது உணர்வுகளும் எவ்வளவு ஆழமாக இந்தச் சமூகத்தில் வேரூன்றி உள்ளன என்பதை இக்கவிதைகள் விளக்குகின்றன.

”

நிலத்தவள் | சீனு ராமசாமி
விலை: ரூ.150
வெளியீடு: மீ வெளியீடு

யாராலும் கவனிக்கப்படாத எழில்மிகு கள்ளிப்பூக்கள்

சீனு ராமசாமியின் நிலத்தவள் கவிதைத் தொகுப்பை வைத்து...

இரா. தனலட்சுமி

தமிழ்த் திரை உலகின் முன்னணி இயக்குனர், எழுத்தாளர் மற்றும் கவிஞருமான மூன்று தேசிய விருதுகளைப் பெற்றவர். இவரது “நிலத்தவள்” கவிதைத் தொகுப்பு மண்ணின் மனத்தையும் வாசிப்பாளருக்கு அமைதியான மனநிலையையும் தரும் தன்மைக் கொண்டது.

நிலத்தவள் எனும் கவிதைத் தொகுப்பு எளிய நடையில் வாசகர்கள் எளிதில் அணுகக் கூடிய வார்த்தைகளாக உள்ளன. தொகுப்பில் கையாண்டுள்ள மொழிகள் செந்தமிழில் இல்லாமல் வாசகர்களுக்கு ஏற்ற நடையில் உள்ளது. மனித உணர்வுகளையும், நிலத்தின் மீதான பிணைப்பையும், சமூக நிஜங்களையும் கவித்துவமாக வெளிப்படுத்துகின்றன. சீனு ராமசாமியின் கவிதை வரிகள். சக மனிதர்கள் மீது கொண்ட அன்பைப் புதுப்பிப்பதாக இத்தொகுப்பு அமைந்துள்ளது.

கவிதைகள் சொற்களை மிகைப்படுத்தி கூறாமல் சுருக்கமாகவும் துல்லியமாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஒரு காட்சியை குறைந்த அளவு சொற்கள் வைத்து மிகுந்த உணர்வை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்டவர். மரபும் நவீனமும் கலந்த பாணியைக் கையாண்டுள்ளார். வாசகர்களைக் கவரும் உத்தியைத் தன்னகத்தே கொண்ட நவீன எழுத்தாளராகவும் வெளிப்படுகிறார்.

கவிதையின் தன்மை

இவரது கவிதைகள் யாவும் காட்சித் தன்மை கொண்டவையாக உள்ளன. ஒரு சாதாரண செயலையும் கூட காட்சியாக வாசகனின் கண்முன்னே கொண்டு சென்று படமாகப் பிடித்து காட்டுகிறார். சான்றாக,

"நினைவில் நின்று கொண்டே இருக்கிறாள்
தனியாக ஒவ்வொரு நொடியாக
வெகு வருடங்களாக
வாழ்வெல்லாம் ரணமாக
காற்றிலாடும் தீபமாக"

எனும் கவிதை வரிகளைச் சுட்டலாம். மனிதர்களின் உணர்வுகள், அன்றாட நிகழ்வுகள் மற்றும் வாழ்வின் தத்துவங்கள் ஆகியவற்றின் நுட்பத்தினை கவிதையின் தன்மையாகக் கொண்டுள்ளார். சிறுதுளி பெரு வெள்ளம் எனும் பழமொழிக்கேற்ப சிறு சிறு வரிகளில் பெரும் அர்த்தத்தைப் புகுத்தியுள்ளார்.

தலைப்பின் முக்கியத்துவம் (நிலத்தவள்) நிலத்தவள் என்னும் சொல்லுக்கு நிலத்தோடு தொடர்புடையவள் மற்றும் நிலத்தின் மகள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

"அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார் பொறுத்தல் தலை"(குறள்- 151)

எனும் வள்ளுவனின் ஒப்பீட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டு இருக்கலாம்.

நிலம் எப்படி அனைத்தையும் தாங்கிக் கொண்டு நமக்கான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறதோ அதேபோல் ஒரு பெண்ணானவள் தனக்கான கஷ்டங்கள், இடையூறுகள் ஆகியவற்றையெல்லாம் பொறுத்துக் கொண்டு பொறுமையோடும் படைப்பாற்றலோடும் செயல்படுகிறாள் என்று இத்தொகுப்பில் சித்திரிக்கப்படுகிறாள். உதாரணமாக,

"வாகனத்தின் பின்புறம்
பாதித் தூக்கத்தில்
கூதலுக்கு முக்காடிட்டு
பயிரிட்ட கத்தரிக்காய் மூட்டைகளுடன்
உழவர் சந்தைக்கு வரும்
உள்ளூர் மூர்க்க தேவதைகளை கவனிக்கவே
செம்மண்ணில் வழியெல்லாம்
என் நள்ளிரவில் கண் மலர்கின்றன
விலையில்லா கள்ளிப் பூக்கள்"

கிராமத்தில் சாதாரணமாக வாழும் விவசாயக் குடும்பங்களில் உள்ள பெண்கள் தான் விளைவித்த பொருட்களுக்காகப் படும் பாட்டினை இக்கவிதை விவரிக்கிறது. முதல் மூன்று அடிகளில் ஒரு சாமானிய உழைப்பாளி தான் பயிரிட்ட பொருளுக்காக மேற்கொள்ளும் பயணத்தைப் பற்றியும் வாழ்வாதாரத்தின் போராட்டத்தையும் எடுத்தியம்புகிறது. "மூர்க்க தேவதைகள்" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது கோபமான பெண்களை அல்ல; நிலத்தோடும் வெயிலோடும் போராடும் அவர்களது விடாமுயற்சியையும், ஒப்பற்ற உழைப்பையும் குறிக்கிறது.

கள்ளிப் பூக்கள் எவ்வளவுதான் அழகாகத் தோற்றமளித்தாலும் அதை யாராலும் கவனிக்கப்படுவதில்லை. அதுபோலவே இந்தப் பெண்களின் உழைப்பும், மதிப்பும் சமூகத்தால் பார்க்கப்படுவதில்லை என்பதை உணர்த்துகிறது. அதிகாலையில் சந்தைக்கு விற்பனைக்காகச் செல்லும் பெண்ணை தேவதையாகவும் அவளது இருப்பை ஒரு மலராகவும் கவிஞர் கையாண்டு உள்ளார்.

கவிஞர் தன் கவிதைகள் மூலம் பல்வேறு சமூகம் சார்ந்த கருத்துகளை முன்வைத்து உள்ளார். விளை நிலங்கள் அழிக்கப்படுவதைப் பற்றியும் இயற்கைச் சூழல் சுரண்டப்படுவதைப் பற்றியும் தம் கருத்துகளை எடுத்துரைக்கிறார்.

வெடுக்கென்று பிடுங்கி எறிய
நினைக்காதீர்கள்...
முழுவேரோடு

கவனமாகப் பிடுங்குங்கள் எனும் வரிகள் பெண்ணின் அடையாளமும் அவளது உணர்வுகளும் எவ்வளவு ஆழமாக இந்தச் சமூகத்தில் வேரூன்றி உள்ளன என்பதை இக்கவிதைகள் விளக்குகின்றன. இத்தொகுப்பில் பெண்கள் சமூகத்தின் மீது கொண்ட சகிப்புத்தன்மை, பெண் விடுதலை, கல்வியின் முக்கியத்துவம், அவள் அடையும் சுயமரியாதை, அதனால் ஏற்படும் சமூக மாற்றம் குறித்தும் அனுபவக் கல்வி குறித்தும் இதில் கூறியுள்ளார். ஆண் பெண் அரசியல் மற்றும் பெண்ணியம் சார்ந்த நவீனப் பார்வைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

தாக்கம் ஏற்படுத்திய சில கவிதைகள்

"வருடத்திற்கு ஒருமுறை வலம் வரும்
தேரோட்டத் திருவிழா
நினைவற்ற தாய்க்கு
மகன் தொலைந்த மனித காடு"

எனும் கவிதை, ஒரு கொண்டாட்டமான சூழல் எவ்வாறு துயரமாக மாறியது என்பதைக் கூறுகிறது. “மனிதக் காடு என்ற ஒற்றை வார்த்தையில் ஒரு தாயின் தனிமையையும் மீள் முடியாத துயரத்தையும் கவிஞர் இதில் வடித்துள்ளார். தேடும் பசி எனும் கவிதையின் மூலம் காட்சிகள் கண்முன்னே புகைப்படங்கள் போல் தோற்றமளிக்கின்றன. வறுமையின் எதார்த்தம், பசியின் தேடல், ஒற்றை நாணயத்தின் மதிப்பு ஆகியவற்றை கண்முன்னே கொண்டு செல்கிறது.

“உச்சிப் பொழுதில் பசித்த நிழல் எனும் கவிதையில், பசித்த நிழல் எனும் வார்த்தைதான் இந்தக் கவிதையின் ஆன்மா இந்தச் சாதாரண உருவகம் மிகச்சிறந்த இலக்கியப் படைப்பாக உயர்த்துகிறது. உச்சிப் பொழுதில் பசியால் வாடியவனுக்குத் தென்படும் ஒற்றை ரூபாயின் மதிப்பை அழகாகக் கையாண்டுள்ளார் கவிஞர். தனது கவிதைகளைப் வெறும் வார்த்தைகளால் மட்டும் கூறாமல் காட்சியாக வெளிப்படுத்தி உள்ளார். கடினமான மற்றும் இலக்கியச் சொற்கள் ஏதும் இதில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அன்றாடம் பயன்படுத்தும் வார்த்தைகளைக் கொண்டு வாழ்வியல் தத்துவங்கள் பேசப்படுகின்றன. வறுமை, இயலாமை பிரிவு இடைவெளி, சமூகத்தின் மீதான கவலை ஆகியவற்றைத் தனக்கான சொற்கள் மூலம் விளக்குகிறார்.

அரசு பொது மருத்துவமனை எனும் தலைப்பில் கவிஞர் இரவு நேர மருத்துவச் சூழலையும் அங்கு நிலவும் அமைதியைப் பற்றியும், நோயாளிகளின் கவலைகள், நம்பிக்கைகள் மற்றும் அங்கு நிலவும் சூழ்நிலையையும் எடுத்துரைக்கிறார்.

"மரங்களின் இருளில்

ஏழ்மையான நோயாளிகளோடு

தன் குடும்பங்களோடு வசிக்கின்றன பறவைகள்"

எனும் வரிகள் மூலம் விளிம்பு நிலை மக்களின் துயரத்தையும் மருத்துவமனையை வாழ்விடமாகக் கொண்ட சாமானிய மக்களைப் பற்றியும் கூறுகிறார். மேலும் இக்கவிதையின் மூலம் நோயாளி, மக்களின் மன நம்பிக்கைகள், அச்சம் அவர்களுக்கு இடையேயான வழி ஆகியவற்றை விவரிக்கின்றார்.

மக்களின் ஏழ்மை, நோய், தனிமை போன்றவற்றைக் கவிஞர் அணுகும் விதம் வியப்பிற்குரியது இதில் கவிஞர் வாழ்வின் மீதான

தீரா காதலையும் மனித நேயத்தையும் மக்களின் நிழலாகவே நின்று ஒலிக்கிறார்.

பெண்களின் உணர்வுகள் குறித்தும் இதில் சில கவிதைகளைக் கையாண்டு உள்ளார்.

"ஆளற்ற வீட்டின்

பெண் தெய்வம் நீ"

இதில் பெண்களின் தியாகத்தை பற்றியும், அவர்கள் சில விஷயங்களைத் தனக்குள்ளேயே புதைத்துக் கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும் கூறுகிறார். மேலும் பெண்களின் மௌனமான வலியை அவர்களின் மனசாட்சியாக நின்று எடுத்துரைக்கிறார்..

சமூகத்தால் ஒடுக்கப்பட்ட பெண்களைப் பற்றியும் அவர்களின் அமைதியான வழிகளைப் பற்றியும் கூறியுள்ளார். உறவுகளின் நெருக்கத்தை குறித்து

"பிரிந்து போன பின்னும்

தங்கி விடுகிறது

அவர்கள்

பயன்படுத்திய

பொருள்களின் அந்த வாசனை"

மனித உறவுகளுக்குள் இருக்கும் உணர்வுகளை ஆழமாகப் பதிவு செய்துள்ளார். பிரிவு எனும் மாபெரும் வழியை பொருள்களின் மூலம் அதன் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டைக் கூறுகிறார். உறவுகளைக் குறித்தும் அவர்களின் நினைவாக உள்ள அடையாளத்தைக் குறித்தும் அதன் மூலம் அவர்களைத் தேடும் விதத்தைக் குறித்தும் காட்சிப்படத்தைப் போன்று கவிதைகளைப் புகுத்தியுள்ளார். காதல், நட்பு, தாய் தந்தை போன்ற அனைவரின் உணர்வுகளையும் கவிஞர் அழகாக ஒரு மாலையைத் தொடுப்பது போன்று தொடுத்துள்ளார்...

இத்தொகுப்பு ஒரு சாதாரண மனித வாழ்வில் அமைதியாக நுழைந்து மனித மனங்களுக்குள் மிகப்பெரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும் என்பது நிதரிசன உண்மை. இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகளை வாசிக்கும் பொழுது வாசகர்களுக்கு அமைதியான மனநிலையை அளிப்பார்கள் பாரமாக இருக்கும் மண் மனங்களையும் ஆசுவாசப்படுத்துவாள் - இந்த நிலத்தவள்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர், உதவிப் பேராசிரியர், தருமமூர்த்தி இராவபகதூர் கலவல கண்ணன்செட்டி
இந்துக்கல்லூரி, சென்னை -72.

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் 75ஆம் ஆண்டு சிறப்பு மலருக்கு விளம்பரம் கொடுத்துதவ அன்புடன் வேண்டுகிறோம்...

- ★ நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் 01-06-1951 ஆம் தேதி தொடங்கப்பட்டது.
- ★ 75 ஆண்டுகள் நிறைவடைந்துவிட்டன.
- ★ இப்பதிப்பு நிறுவனம் விடுதலைப் போராட்ட வீரர்கள் மற்றும் சமூகச் சிந்தனைமிக்க தலைவர்கள் சிலரால் அரிதின் முயன்று தோற்றுவிக்கப்பட்டது.
- ★ இதுவரை ஆயிரக்கணக்கான அரிய நூல்களை இடைவெளியின்றி தொடர்ந்து பதிப்பித்துவரும் நிறுவனம்.
- ★ NCBH வெளியிட்ட ஏராளமான நூல்கள் இதுவரை மத்திய மாநில அரசுகளின் உயர் விருதுகளைப் பெற்றுள்ளன. பல நூல்கள் பல பல்கலைக்கழகங்களால் பாடப்புத்தகங்களாக வைக்கப்பட்டுள்ளன.
- ★ புத்தக வாசிப்பை மக்கள் மயப்படுத்தும் பல்வகை முயற்சிகளை இடைவிடாமல் எடுத்து வரும் பதிப்பகம்.
- ★ மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் தேர்வு நூல்கள், சங்கத்தமிழ் நூல்கள், அம்பேத்கர் நூல்கள், லெனின் தொகுப்பு நூல்கள், தமிழ்ஒளி நூல்கள், கம்பராமாயணம் உள்ளிட்ட பல பாகங்களை உள்ளடக்கிய ஏராளமான தொகுப்பு நூல்களை தொடர்ந்து வெளியிட்டுவரும் நிறுவனம்.
- ★ இலக்கியம், மொழியியல், அரசியல், வரலாறு, அறிவியல், சமூகவியல், தத்துவம், குழந்தை இலக்கியம், மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள், பாடநூல்கள் என அனைத்து வகையான நூல்களையும் தொடர்ந்து பதிப்பித்துவரும் நிறுவனம்.

பதிப்புத்துறையில் கடந்த முக்கால் நூற்றாண்டு காலமாக ஆழத்தடம் பதித்துவரும் கீர்த்தி மிகு பதிப்பகமான, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் நிறுவனத்தின் பவள விழா விரைவில் மிகச் சிறப்பாக நடத்தப்படவுள்ளது. எழுச்சியுடன் நடைபெறவுள்ள NCBH பவளவிழா நிகழ்வில் அரிய கட்டுரைகளடங்கிய வரலாற்று ஆவணம் போன்றதொரு சிறப்பு மலர் வெளியிடப்படவுள்ளது.

அச்சிறப்பு மலருக்குத் தாங்கள் தங்கள் நிறுவனத்தின் சார்பிலோ, தங்களின் பாங்களிப்பாகவோ விளம்பரம் கொடுத்துதவ மிகவும் அன்புடன் வேண்டுகிறோம். நன்றி.

விளம்பரக் கட்டணம்

பக்கம்	விளம்பரக் கட்டணம்	அளவு
பின்அட்டை (கலர்)	Rs.75,000/-	18X24
முன்அட்டை உட்புறம் (கலர்)	Rs.50,000/-	18X24
பின்அட்டை உட்புறம் (கலர்)	Rs.50,000/-	18X24
உள் பக்கம் (கலர்) பக்கம் ஒன்றிற்கு	Rs.30,000/-	18X24
உள் பக்கம் (கலர்) அரைப் பக்கம்	Rs.15,000/-	12X18
1/4 பக்கம் (கலர்)	Rs.10,000/-	9X12
உள் பக்கம் (கறுப்பு வெள்ளை) பக்கம் ஒன்றிற்கு	Rs.20,000/-	18X24
உள் பக்கம் (கறுப்பு வெள்ளை) அரைப் பக்கம்	Rs.10,000/-	12X18
1/4 பக்கம் (கறுப்பு வெள்ளை)	Rs.5,000/-	9X12

+GST 5%

மலர் அளவு
1/4 டெம்மி

விளம்பரம் வந்து சேர வேண்டிய
கடைசி நாள் : 20-06-2026

விளம்பரத்திற்கான கட்டணத்தைக் காசோலையாக அனுப்பலாம்;
அல்லது கீழ்க்கண்ட வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்

New century Book House (P) Ltd.,
Central Bank of India, Ambattur
A/c No. 1035208898,
IFSC : CBIN0282161.

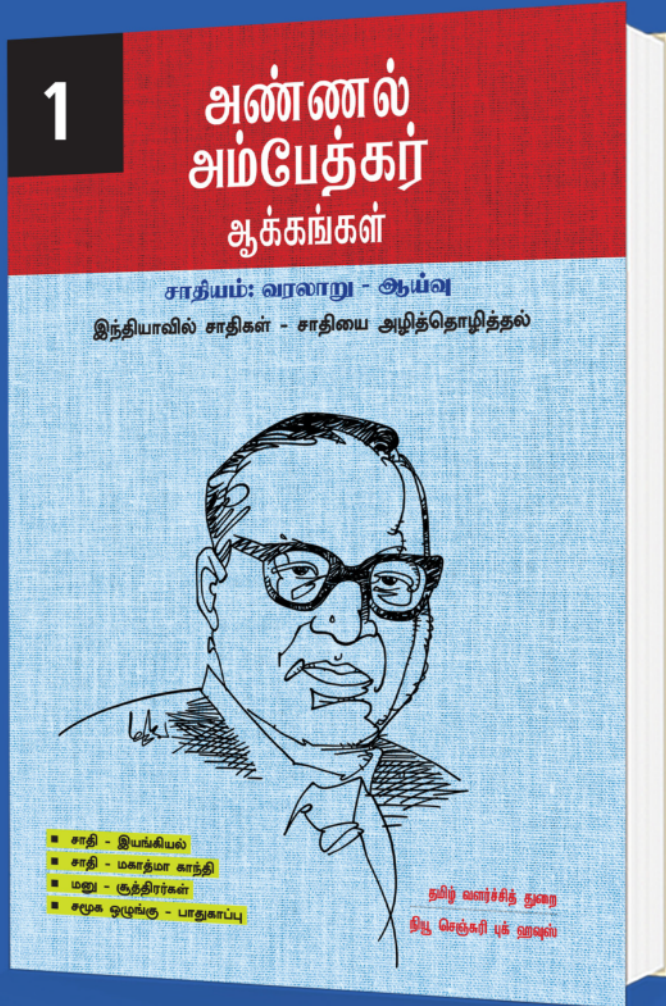
தமிழ் வளர்ச்சித் துறை

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ்

அண்ணல் அம்பேத்கர் ஆக்கங்கள்

தமிழ்நாடு அரசின்
மக்கள்
பதிப்பு
100
தொகுதிகள்

27 தொகுதிகள்
தற்போது விற்பனையில்

8500 பக்கங்கள்

ரூ 2700/-

27 தொகுதிகளும் சேர்த்து

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎ 044 - 26251968, 26258410, | www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in